

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RACHEL MCNEELY

THE

SEAL'S

Surprise Twin

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

MÜHÜRÜN SÜRPRİZ İKİZİ (ÖZEL KUVVETLER: ALFA OPERASYONU)

RACHEL MCNEELY

İÇİNDEKİLER

Önsöz

Önsöz Bölüm 1

Bölüm 2 Bölüm

3 Bölüm 4

Bölüm 5 Bölüm

6 Bölüm 7

Bölüm 8 Bölüm

9 Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Sonsöz

Ayrıca Rachel McNeely Yazar

Hakkında

Daha Fazla Özel Kuvvet: Operation Alpha World Books

Susan Stoker tarafından yazılan kitaplar

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Gerçek olaylar, yerler veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

© 2018 ACES PRESS, LLC. TÜM HAKLARI SAKLIDIR

Bu çalışmanın hiçbir bölümü, yasaların izin verdiği şekilde inceleme amaçlı kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmadan kullanılamaz, saklanamaz, çoğaltılamaz veya iletilemez. Bu kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka biriyle paylaşmak isterseniz, lütfen her alıcı için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız veya sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, lütfen kendi kopyanızı satın alın.

Sevgili okurlar,

Özel Kuvvetler'e hoş geldiniz: Alfa Operasyonu Fan-Kurgu dünyasına!

Bu muhteşem dünyada yeniyseniz, özetle yazar, içinde bir veya daha fazla karakterimi kullanarak bir hikaye yazdı. Bazen bu karakterin hikayede önemli bir rolü oluyor, bazen de sadece kısaca bahsediliyor. Bu tamamen yasal ve izin verilebilir bir durum çünkü hikayeyi yayınlamak için Aces Press'e başvuruyorlar.

Bu kitap tamamen onu yazan yazarın eseridir. Hangi karakterlerimin kullanılacağı konusunda beyin fırtınası ve diğer fikirlerle yardımcı olmuş olsam da, hikayenin yazılması veya düzenlenmesi sürecinde herhangi bir rolüm olmadı.

Bu kadar çok yazarın karakterlerimi kendi hikayelerine yazmak isteyecek kadar sevmesinden gurur ve heyecan duyuyorum. Onları ve beni desteklediğiniz için teşekkür ederim!

OKUYUN!

Xoxo

Susan Stoker

Sevgili arkadaşım Kay'e. Otuz yedi yıl boyunca seninle dostluk kurduğum için çok şanslıyım. Ortak bir arkadaşımız aracılığıyla nasıl tanıştığımızı ve en başından beri nasıl anlaştığımızı hep hatırlıyorum. İyi ve kötü günümde bana çok destek oldun. Eğlenceyi ve kahkahaları asla unutmayacağım.

Teşekkürler:

Editörüm: Raina Toomey, bana hikayemi nasıl daha iyi hale getirebileceğimi gösterdiği için.

Kapak Sanatçısı: Pat Dengate, doğru kapağı bulana kadar bana gösterdiğiniz sabır için.

Bu kitabın ve diğer kitaplarımın yayınlanmasını mümkün kılan Susan Stoker'a. Çok teşekkür ederim.

Kitaplarım için tüm parçaları bir araya getirmeme yardımcı olduğunuz için Amy Hrutkay'a teşekkür ederim. Gülümsemeniz ve nezaketiniz e-postalarınıza yansıyor.

BOU TT HE BOOK

Dr. Anais Kenly ve ikiz kardeşi Anya, Kuzey Carolina'daki rahat hayatlarından kaçmak ve ülkenin öbür ucuna, Kaliforniya'ya gitmek zorunda kalmışlardır. Peki, radarın altında kalmak bu kadar önemliyken, neden kızartma tavaından ateşe atlamaya devam ediyorlar?

Baş Astsubay Kijika "Gölge" Gibson, bir bankadaki rehine olayından kurtarılan iki güzel kadının haber görüntülerini gördüğünde gözlerine inanamaz. Tüm çabalarına rağmen, kararlı bekâr, SEAL ekibiyle çok gizli bir görev sırasında ikizlerle tanıştığından beri nazik Anais'i düşünmeyi bırakmamıştır. Ve şimdi, o yine burada. Tüm şansına rağmen.

Anais ve Anya birbirlerini kollamaya alışkındırlar ama peşlerindeki katille boy ölçüşemezler. Kurşunlar havada uçuşmaya başladığında Anais, Shadow'un onları güvende tutmak için tam da ihtiyaç duydukları savaşçı olduğunu anlar. Bu, kırılğan kalbini güvenli bir şekilde kilit altında tutmaya kararlı bir adama açmak anlamına gelse bile.

P R O L O J E

"AN AIS, O T U R S A N A , " D E D İ A N Y A İ K İ Z İ N E . " O A D A M İ H A T İ R L İ Y O R M U S U N ?
Bir seans için gelen ve söyledikleri hakkında endişelendiğim
bir adam var mıydı?" Anais başını salladı. "Polise gittiniz
mi?"

"Evet. Ama polis dedektifi hastamın tehlikeli bir adam olduğunu
kanıtlamak için yeterli kanıtım olmadığını söyledi. Ona bir psikolog olarak
hastamın bana anlattıklarının onu başkaları için tehlikeli hale getirdiğini
düşündüğümü söyledim.

"Konuyu araştırıp bana geri döneceğini söyledi. Üç gün sonra onu tekrar
aradım. Görünüşe göre hastam bu dedektifin arkadaşymış ve polis
dedektifine aşırı tepki gösterdiğimi söylemiş."

"Dedektife arabanızın camındaki kurşun deliğini gösterdiniz mi?"

"Evet, ama araba çok hızlı geçtiği için kişiyi asla bulamayacaklarını
söyledi ve ben de plakasını alamadım."

"Arabada size ateş edenin hastanız olabileceğini düşünmediğine
inanamıyorum."

"Bugünlerde çok fazla insan sinirlenip birbirine ateş ediyor. Bazı kanıtlar
olmalı ama yine de Steen'in arabası değildi. Bir seanstan sonra pencereden
dışarı baktım ve kullandığı arabayı birkaç kez gördüm."

"Ne yapacağız?" Anais sordu.

"Seni tehlikeye attığım için ben de nefret ediyorum. Hastam uzaktan
saldırmak için bir nokta seçseydi, bizi ayırt edebileceğini sanmıyorum.

"Annemle konuşmalıyız ve sonra polis ya da birileri bu adamın icabına
bakana kadar uzak bir yere taşınacağız."

"Bu oldukça sert görünüyor," dedi Anais.

"Daha iyi bir fikrin var mı?"

"Hayır."

"O zaman annemle konuşalım. Mutlu olmayacaktır ve bizim için koruma tutmak isteyecektir."

"Neden önce bunu denemiyorsun?"

"Çünkü onu ihbar ettim ve bedelini ödediğimi görmek isteyecektir. Korkunç bir adam ve benden kurtulmak için her şeyi yapacaktır. Onun sırrını biliyorum."

"Seni korkutan ne söylediğini bana anlatmalısın. Bu sert hamleyi neden yaptığımızı bilmem gerekiyor."

Anya oturma odalarında volta atıyordu. Durdu ve ikiz kardeşine döndü. "Kimseye söyleyemezsin."

"Bir hastanın mahremiyetini ihlal etmenin zor olduğunu anlıyorum. Ama o bunu gerekli kıldı."

"Son seansında, seks yaparken kadınları boğmayı hayal ettiğini söyledi, ancak sonunda bunun bir daha olmayacağını ekledi. Hemen kendini düzeltti ve bunu asla yapmayacağını söyledi."

"Ama yüz ifadesinden rüyalarından hoşlandığından şüphe etmiyorum ve eğer henüz yapmadıysa, yakında yapacaktır."

Anais ürperdi. "İşinizi neden sevdiğinizi anlamıyorum. Kulağa korkutucu ve tehlikeli geliyor."

"Bu hasta her zamanki hastalarımın bir istisna. Diğer hastalarımı devralmayı kabul eden bir arkadaşımı arayıp hemen gitmeye karar verdiğimi bildireceğim. Sen eşyalarını topla, yola çıkmadan önce annemi ziyaret ederiz."

"Ona nereye gittiğimizi söyleyecek misin?"

"Hayır, bu çok tehlikeli. Yerleştikten sonra Meksika'ya geçip ona bir mektup göndereceğiz."

Gerçek soyadımızı sadece iş başvurusu yapmak ya da silah taşıma izni almak gibi gerekli durumlarda kullanacağız, ancak sıradan insanlar için kullanmak üzere farklı bir soyadı uyduracağız. Böylece hastam bizi ararsa bulması daha da zorlaşacak."

"Bundan nefret ediyorum," dedi Anais.

"Ben de istiyorum. Ama ikimizin de yaşamasını istiyorum."

CHAPTER 1

ASTSUBAY BAŞÇAVUŞ KIJKA "GÖLGE" GIBSON

etrafında vızıldayan böcekleri görmezden geliyordu. Cheyenne büyükbabasının avlanırken ona öğrettiği tüm taktikleri kullandı, böylece avı uyarmamış olacaktı. Büyükbabasını hatırlamak onu gülümsetiyordu. Taşıdığı fazladan malzemelerle avlanmak biraz daha zordu ama bunu nasıl telafi edeceğini öğrenmişti.

Çetenin saklandığı yere yaklaştığında durdu ve dürbününden baktı. Adamlar çadırların etrafında dolaşıyordu. Bazıları ateşin yanında oturmuş böcekleri kovalıyor ve sigara içiyordu. Hiçbiri suçlamalarla yüzleşmek üzere evine geri götürmeye geldikleri adama benzemiyordu. Raporlarına göre yerel liderle buluşmak için Amerika'dan ayrılmıştı.

Yetkililer, birkaç adamını yakalayana kadar karteli kimin yönettiğini bilmiyorlardı. Daha kısa cezalar alması için kimliğini tespit ettiler. Ekibin görevi uyuşturucu kartelini yerel olarak yöneten adamı ve onun Amerikalı patronunu yakalamaktı.

Amerikalı iki SEAL'ı yakalatıp idam ettirerek büyük bir hata yaptı. Her SEAL bu adamın Amerika'ya geri getirilmesini istiyordu. Shadow ve ekibi başarılı olmaya kararlıydı.

Onu vurmak isterdim ama birçok açıdan, mahkemeye çıkıp hapse girerek daha fazla acı çekecek. Onu öldürmek çok kolay olurdu.

"Onu gördün mü?" Adamları arasında Ayı olarak bilinen Jackson, kulaklığından Shadow'a sordu.

"Hayır. İyi bir manzaram var. Burada olursa size haber veririm." "Yaklaşmaya başlayacağız."

"Doğru."

SHADOW BİR MOTOR SESİ DUYANA KADAR BİRKAÇ SAAT GEÇTİ. HAREKET ETTİ. Gerektiğinde sıçramaya hazır olmak için ayaklarını biraz uzattı. Sürücü kapalı cipten indi ve diğer tarafa doğru yürüdü. Uzun boylu bir adam dışarı çıktı, gerindi ve etrafına bakındı.

Gölge konuşmalarını duyabilmek için yüzüstü sürünerek yaklaştı. Neyse ki, cipin etrafından dolaşmışlar ve başka bir yolcunun inmesi için kapıyı açmışlardı.

"Bu ormanda iyi saklanmışsınız. Kimsenin sizi burada bulacağından şüpheliyim," dedi uzun boylu adam şoföre. Onlara katılan çekici kadına döndü. "Sen ne düşünüyorsun, sevgilim? Operasyonumuzu kimsenin bulacağından şüpheliyim. Gördüğün gibi korkacak hiçbir şeyimiz yok." Parmaklarını kadının ince boynunda ve elmas kolyesinde gezdirdi. "Benden aldığın küçük bibloların tadını hâlâ çıkarabilirsin."

Onun yanına doğru ilerledi ve yanağına bir öpücük kondurdu. "Sen çok tatlısın."

Sol taraftaki çadırdan yerli bir kadın çıktı. Uzun boylu adam şımarttığı kadına, "Onunla git canım. Halletmem gereken bir iş var, sonra medeniyete döneceğiz."

Karısı ya da sevgilisi, Shadow hangisinin olduğundan emin değildi, neşeyle diğer kadını takip etti.

Hâlâ hoş bir şekilde gülümseyerek şoföre, "Çok meşgul bir ağzı var. Ben gittikten sonra ondan kurtulun."

Adam sıırttı. "Patronumuz önce onunla oynamak isteyebilir." "Her neyse. O kadının yeryüzünden kaybolmasını istiyorum." "Kimse onu özlemeyecek mi?"

"Hayır. Ben sadece bağları olmayan kadınlarla oynuyorum, böylece onlardan sıkıldığımda gittiklerini görebiliyorum. Bu yolculuk bana aynı anda iki sorunla ilgilenme fırsatı verdi."

"Bu taraftan gelin. Patron seni görmek için sabırsızlanıyor."

Shadow mikrofona çok yumuşak bir sesle konuştu. "Daha fazla sorunumuz var. İlerleyin."

"Kısa bir mesafe arkanızdayız. Birkaç dakika içinde orada oluruz."

BEAR, GÖLGE'NİN YANINA YAKLAŞIRKEN ADAMLARI GERİ ÇEKİLDİ. "NE O L D U ?"

"Yanında bir kadın getirmiş. Diğer adama söylediği gibi ondan kurtulmak istiyor."

"Lanet olsun. Üçünü de canlı çıkarmak zor olacak."

"Onun işi hakkında çok şey bildiğine dair bir fikrim var. Mahkemede değerli bir tanık olacaktır."

"Nerede o?"

"Cipin hemen önündeki kulübede. Sağ taraftaki ikinci kulübeye girdi."

"Burada kalın. Ben geri çekilip ekibin geri kalanına açıklayacağım. Ayrılacağız ve yarısı sola, diğeri sağa gidecek."

Gölge başını salladı. "Sağdaki çadırın arkasına doğru ilerlemeye başlayacağım. Sen ya da her kim önden girerse, ben arkayı kesip içeri gireceğim. Bu onların kafasını karıştırmaya yardımcı olacak ve onları canlı çıkarma şansımız artacak."

Bear başını salladı ve "Heath ön taraftan gelecek," dedi.

"Güzel." Gölge öne doğru eğilerek pozisyon aldı. Adamlardan birkaçının nemli ve sıcak havada, silahları kollarında uyukladıklarını fark etti. *Aptallar her şeyi başardıklarını sanıyorlar.*

Ekibin geri kalanı yavaşça yerlerine geçti. Gölge neye bakacağını biliyordu ama yine de çalıların hareketini zar zor görebiliyordu. Açıklığa geldiklerinde, uyuyan adamları hızla vurdular. Diğerleri şaşkınlığı atlatabadan SEAL'lar çadırlara hücum etti.

Kendisine tahsis edilen çadırın arkasını bıçağıyla yırtıp açan Shadow içeri atladı ve Heath aynı şeyi yerli adama yaparken Amerikalıyı yakaladı. Her ikisi de mahkûmların başına siyah bir başlık geçirdi ve çete önden koşarken onlarla birlikte çalılıklara doğru geri çekildi.

Gölge adamların ellerini çabucak bağladı ve onları Heath ve kendisiyle birlikte koşmaya yönlendirdi.

"Çıkar şu maskeyi," dedi Amerikalı. "Anlamıyorsunuz."

Bu çete beni esir olarak tutuyordu."

"Buna inanmak zor. Gardiyanlarınızı çok dostane bir şekilde karşıladınız. Her şeyi gördüm. Kapa çenenizi ve canınızı kurtarmak için kaç," dedi Gölge.

Direnmeye çalıştı. Gölge onu bayılttı. "Lanet olsun. Seni bu ormanda çürümeye terk etmeliydim." Adamın topal bedenini omzuna attı ve SEAL'lerin nehrin yukarısına sakladıkları botlara doğru ilerledi. Heath tutsağıyla birlikte arkasından geldi.

Gölge diğerlerinin kampı yok edeceğini ve onlarla buluşmak için nehre yürüyeceğini biliyordu.

Hedeflerine vardıklarında karanlık çöküyordu. Shadow mahkûmunu lastik Zodyak'ın yanına attı ve Heath de ona oturmasını söyledi. Tekneleri korumak için geride kalan Gordy, tutsakların yüklenmesine yardım etmek için dışarı fırladı. "Diğerleri çok geride kalmayacak. Onun bir sevgilisini kurtarmak zorunda kaldılar." Gölge ormanda taşıdığı adama doğru başını salladı. "Ondan bıkmıştı. Onu orada bırakmayı planladığından şüphelenmedi. Eminim ki

kuş gibi ötecek."

"İyi iş çıkardınız. Umarım diğerleri de çok geride değildir. Gün ağarmadan önce motorlu teknelere katılmamız gerekiyor."

Adam uyandı ve serbest bırakılmayı talep etmeye başladı. "Kapa çeneni," dedi Gordy. Mahkûm tekrar konuşmaya başladığında, Shadow onu susturmak için ağzını bağladı. "Bana daha fazla sorun çıkarma. Hükümetimiz seni tek parça halinde geri istiyor ama mecbur kalırsam seni öldürürüm."

Bölge sakini, patronunu uyaran bir kaş çatma dışında soğukkanlıydı.

Amerikalı bir süre iplerle boğuştu ama sonunda pes etti. Ay yoktu. Bu bazı açılardan iyiydi ama nereye yürüyeceğini görmesini zorlaştırıyordu.

Yine de Shadow ekibinin GPS'lerini kullanacağını ve kısa sürede varacaklarını biliyordu.

Ağaçların arasından diğer birkaç mahkûmla birlikte geldiklerinde Gölge gülümsedi. "Yeterince uzun sürdü," diye alay etti.

Adamların boyalı yüzleri gümüşü ay ışığında tuhaf görünüyordu. "İyi ki etrafta başka yerli yok. Onları yakalamaya gelen kötü hayaletler olduğunuza yemin edebilirlerdi," dedi Gordy.

Bear, "Bu adamları ve kadını gemiye bindirelim ve grubun geri kalanı peşimizden gelmeden buradan gidelim," dedi.

Lastik botlar motorbotların arkasına yanaştığında, SEAL'ler derin bir nefes alarak botu ve mahkûmları hızla ilerleyen geminin üzerine çektiler.

"Bana neden bu şekilde davrandığınızı ve nereye gittiğimi bilmek istiyorum," dedi uzun boylu Amerikalı.

"Amerika'ya vardığımızda yetkililere teslim edileceksin. Sonrasında sana ne olacağı onlara bağlı." Bear cipte onunla birlikte olan kadına döndü. Göz yaşartıcı makyajın altındaki yüzünde morluklar ve şişlikler açıkça görülüyordu. "Sanırım yargıç ve jüriye senin tüm çarpık anlaşmalarını anlatmaktan mutluluk duyacaktır.

"Ayrıca iki SEAL'in idam edilmesini emrettiğinizi ve buradaki ortağınızın

kirli işi yaptı. Yaptıklarınızla yüzleşmeniz için ikinizi de eve götürüyoruz."

Bear çetenin yerel liderine baktı. "Sizin hükümetiniz ve bizim hükümetimiz SEAL'larımızı öldürmekten yargılanmak üzere Amerika'ya getirilmeniz için bir anlaşmaya vardı. Eminim buradaki Amerikalı dostunuz tüm suçu sizin üzerinize yıkmaya çalışacaktır. İşbirliği yapmanızı öneririm. Jüri size karşı ondan daha yumuşak davranabilir."

"O mühürlerin ölümüyle hiçbir ilgin yok. Ben masumum."

"Hayır, değilsiniz," diye konuştu kadın. "Birine mahkûmları infaz etmesini söylediğinizi duydum. Onların Navy SEAL olduğunu bilmiyordum," dedi kadın. "O zaman çıkmak istedim ama sana değer veriyormuş gibi yapmazsam beni öldüreceğini biliyordum."

Ona nefret dolu bir bakış attı. "Seni denizaşırı ülkelere satarak biraz para kazanmayı planlıyordum."

Yüzü bembeyaz oldu ve başını dizlerinin üzerine eğerek oturdu. Eve dönüş yolculuğunun geri kalanı sorunsuz geçti.

SHADOW, SAN FRANCISCO'YA GERİ DÖNDÜĞÜNDE TEMİZ BİR NEFES ALDI.

Diego'nun evine gitti ve garajına girdi. Kirli kıyafet çantasını çamaşır odasına attı. Duş alacak, televizyonun karşısındaki kanepesine uzanacak ve bir burbon ve kola ile rahatlayacaktı.

Serin, temiz su vücudunun üzerinde çağlayarak onu biraz canlandırdı. Şortunu ve tişörtünü giydikten sonra oturma odasına geçti ve televizyonu açtı. Saat altı haberleri açıldı. Yemek pişiremeyecek kadar yorgun olduğu için telefona uzandı ve her şey dahil büyük bir pizza sipariş etti. Sonra bara gidip bir içki hazırladı.

Bir erkek muhabir heyecanla, "Polis yaklaşık iki saat önce rehinelerin serbest bırakılması için pazarlık yaptı. Onlar güvende olduktan sonra SWAT ekibi bankaya girdi ve onları tutan adamları tutukladı. Soyguncuları karakola götürdüler ve burada rehin tutulan kişiler ifade veriyor."

Muhabir, yanında başka bir kadınla yürüyen bir kadının önünü kesmek için hareket etti. "Bir dakika, siz ikiniz rehine değil miydiniz?" diye sordu ve onların önüne geçmeye çalıştı.

Gölge öne eğildi ve gözlerini kırıştırdı. *Bu olamazdı. Kimse bu kadar şanssız olamazdı.* Ama kamera yaklaştığında Anais'in haber muhabirinin mikrofonundan uzaklaşmaya çalıştığını gördü.

Gölge oturdu ve onun kalp şeklindeki yüzünü inceledi. Mavi gözleri hem ürkmüş hem de korkmuş görünüyordu. Adam kısa boylu kadının üzerinde yükseliyordu.

Anya onun yanına geldi. "Yolumuzdan çekil," diye bağırdı, adamın burnuna yumruk atmaya hazır görünüyordu. Adam hızla geri çekildi ve kadınlar kalabalığın içinde kayboldu.

Muhabir omuz silkti. "Sanırım kameraya çıkmak istemediler. Belki başka biri konuşmaya daha hevesli olur."

Enerji Shadow'un bedenine geri döndü. Cep telefonunu kaptı ve SEAL ekibindeki en iyi arkadaşı olan ve daha çok Ranger olarak bilinen Dirk'ü hızlıca aradı.

"Merhaba Shadow. N'aber?"

"Evime gelip bir fincan kahve içmeye ne dersin?"

"Elbette, zamanım var. Daha sonra Aces Bar and Grill'e gitmeyi planlıyorum. Önce giyineceğim ve diğerlerine katılmadan önce durup ziyaret edeceğim. Sen gitmiyor musun?"

"Olabilir, ama yorgunum, her zamankinden daha fazla. Fikrimi değiştirme ihtimaline karşı hazırlanacağım."

Shadow burbon ve kolayı lavaboya döktü. Temiz bir kafaya ihtiyacı vardı. Ranger kapıyı çaldığında bir fincan kahve yapmayı daha yeni bitirmişti. Pizza da aynı anda geldi.

Teslimatçıya ödeme yaptı ve Ranger'dan pizzayı dışarıdaki masaya götürmesini istedi. Kahvelerini o getirecekti. "Bir dakika içinde size katılacağım. Güneş batıyor ve dışarı çok güzel."

"Bana uyar."

Gölge elinde iki fincan kahveyle kapıdan içeri girdi. Ranger, Gölge'nin yüzme havuzunun kenarına yerleştirilmiş küçük masanın yanında duruyordu. Gökyüzüne bakıyor ve temiz havadan derin nefesler alıyordu.

Gölge'ye döndü. "Sen hiç yüzer misin? Ben buradayken seni hiç havuzda görmedim."

"Yapıyorum. Genellikle gece geç saatlerde. Sessiz ve dinlenmek ve düşünmek için iyi bir zaman." "Bu evi birkaç ay önce satışa çıktığında aldığınıza sevindim.

önce. Kiraladığın o küçük daire yerine burada yaşamayı nasıl buluyorsun?"

"Gizli görev ve bu son uzun görev nedeniyle evde çok uzun süre kalmadım ama şu ana kadar çok iyi.

"Bu mahallede uygun bir yer olmasını bekliyordum,

ama buradaki insanlar pek sık taşınmaz. Beklediğimden daha uzun sürdü."

"Doğru. Çoğunlukla, çimlerle uğraşmak istemeyen yaşlı insanlar ve bakımı artık yok." Ranger bir dilim pizza aldı. "Bana ne konuşmak istediğini söyle."

Gölge diğer sandalyeye oturdu. Bahçeyi çevreleyen duvarların dışında, çocuk kahkahaları ve çim biçme makinelerinin sesi onu sakinleştiriyordu.

Düşünceleri Anais'e duyduğu çekime geri döndü. Bu onu şaşırtmıştı. Normalde güçlü kadınlardan hoşlanırdı, Anya gibi daha atletik olanlardan ve ateş edemeyeceği bir silahla dolaşanlardan değil. Yine de Anais ile arasındaki güçlü çekimi inkâr edemezdi.

Onun bilinmeyene göğüs germe, kız kardeşini, ikizini kurtarmak için her türlü tehlikeyi göze alma isteğini takdir etmek zorundaydı. Kız kardeşleri bir kartel ve seks ticareti için gönderilen korkmuş genç kadınlarla dolu bir nakliye konteynirinin karıştığı çok kötü bir durumdan kurtarmak için elinden geleni yaptığı gün tanıştığı kadının bastırılmış ateşini seviyordu. O sırada gizli görevde olması çok kötüydü ve en azından Anais'in gözünde onu kötü adamlardan ayıran çok az şey vardı.

O gün ikizleri yakından gözlemlemiş ve onlar hakkında daha fazla şey öğrenmek istemişti. Ama sonra yeni bir görev için çağrı aldı ve tüm odağı görevini başarıyla tamamlamak oldu.

Çok uzun süre sessiz kalmış olmalı, çünkü Ranger "İyi misin?" diye sordu.

"Evet, sadece sana söylemek istediğim şeyi nasıl açıklayacağımı düşünmeye çalışıyorum."

"Sadece söyle."

"Sana kısaca ikizlerden ve olayların normal seyrinde Anya'dan nasıl etkilendiğimden bahsetmiştim. Sert ve zeki görünüyordu ve ona hayrandım. Ama Anais'le tanıştığında... genelde çıkma teklif ettiğim kadınlara hiç benzemiyordu.

"Silah kullanmayı bilmiyordu ama yine de yanında getirmişti. Yumuşak, nazik ve farklı görünüyor. Ona verdiğim tepkiler konusunda şaşkınlığım ama buna rağmen ikizlerde tam olarak güvenemediğim bir şeyler var. Yine de güvenmek istiyorum."

Ranger ayağa kalkıp bahçede dolaşmaya başladığında Gölge gülümsemek zorunda kaldı. Ranger lakabını düşünürken etrafta dolaşmayı sevdiği için almıştı.

RANGER DÖNDÜ VE GÖLGE'YI INCELEDİ. "ÇOK ZOR BİR DURUMDAYDIN.

O çetenin içindeyken birçok gün. Onu tekrar gördüğünüzde aynı şekilde hissetmeyebilirsiniz. İnsanlar, hatta bizim gibi buna alışkın olanlar bile, baskı altındayken garip tepkiler verirler. Hiç tanımadığın birinden etkilenmek sana göre değil."

"Biliyorum."

"Uh-huh. Peki neden onlarla iletişime geçmeyi planladığınıza dair bir his var içimde?" Ranger gözlerini Gölge'ye dikti.

"Beni iyi tanırırsınız. İkizler beni şaşırtıyor ve gizemleri çözmeyi seviyorum." "Gitmek istediğin yere götürmeyebilir."

"Doğru. İçimde Anais ve Anya'nın bana söyledikleri kişiler olmadığına dair bir his var ve bunun nedenini bilmek istiyorum."

"Uzaklaşabilir ve bu işe karışmayabilirsiniz."

Gölge başını salladı. "Keşke, ama içimden bir ses yasadışı bir işe karışıp karışmadıklarını ya da herhangi bir nedenle tehlikede olup olmadıklarını öğrenmemi söylüyor. Sanırım bir şeyden ya da birinden kaçıyorlar. Yoksa neden haberlere çıkmaktan bu kadar tedirgin olsunlar ki? Bir banka soygununda rehin alınmışlardı ve rehineler genellikle muhabirlerle konuşurlar."

Ranger omuz silkti. "Belki de daha özel olmayı seviyorlardır."

"Bizim gibi ya da suçlular gibi, ama başka kim bu kadar üzülebilir ki?" "Ne yapmayı planlıyorsun?"

"Senden tavsiye istedim."

Ranger havuzun kenarına doğru yürüdü. Bir dakika boyunca hiçbir şey söylemedi. Sonra çok ciddi bir ifadeyle Gölge'nin karşısına geçti.

"Ben olsam onlardan mümkün olduğunca uzak dururdum. Onları bir kez kurtardın. Bir daha bu işe bulaşma. Donanma, daha önceki bir davaya karışmış kişilerle temas kurmanız fikrinden hoşlanmayabilir." Sonra Ranger gülümsedi. "Tabii ki tavsiyemi dinlemeyeceksin, o zaman neden soruyorsun?"

"Hayır, haklısınız. İkizlerle temasa geçmeyeceğim ama beni ararlarsa, olaya dahil olmak zorunda kalabilirim."

"Onlara polisle konuşmalarını söyleyebilirsiniz. Her ne oluyorsa, muhtemelen yerel polisin yetki alanındadır ve bizimle bir ilgisi yoktur."

"Peki siz benzer bir durumla karşılaşılsaydınız ne karar verirdiniz?"

"Kahretsin, bunu soracağımı biliyordum. Cevap vermeyeceğim. Bu benim kararım değil."

yapmak için." Ranger kahvesini bitirdi ve çıkarken bir dilim pizza daha aldı. "Koşmam gerek. Ekibe katılma vakti neredeyse geldi."

Gölge onu evin önüne kadar götürdü ve Ranger'ın sokağı çaprazlamasına geçerek evine gidişini izledi. Pek çok SEAL takım arkadaşı gibi o da Donanma üssüne yakın bir mahallede bir ev satın almıştı. Blaze olarak bilinen Heath ve Gordy iki blok ötede oturuyordu.

Aces'teki ekibe katılmak muhtemelen iyi bir fikir olacaktır. *Aksi takdirde, ikizlerle iletişime geçmek için çok cazip olacağım. Ranger haklı, karışmama gerek yok.*

Yine de dışarı çıkmaya hazırlanırken, telefonun çalmasını dinledi - ki bu hiç mantıklı değildi, çünkü onlara numarasını hiç vermemişti. *Güzel. Bana nasıl ulaşacaklarını bulmak için uğraşmaları gerekecek.*

CHAPTER 2

SADECE ANNELERİNİ ARAMAK İÇİN SAKLADIKLARI KULLAN AT TELEFON ÇALDI.

Anais akşam yemeğini pişirdi. Anya duş almak için mutfaktan ayrılmıştı. "Merhaba anne. N'aber?"

"Saat altı buçukta ulusal haberleri açtım ve ikinizi gördüm. Muhabir bir banka soygununda rehin alındığınızı söyledi. Arayıp iyi olduğunuzdan emin olmak istedim."

"Bunun sadece yerel haberlerde yer alacağını umuyorduk."

"Adamlardan birinin yıllardır FBI'ın ilk on listesinde yer alan bir kişi olduğu ortaya çıktı. FBI onun Avrupa'da bir yerde yaşadığına inanıyordu. Sanırım bu yüzden ulusal manşetlere çıktı."

"Lanet olsun. Keşke olmasaydı. Başka bir yere taşınmak istemiyorum. Bize açıkça gösterdiler mi?"

"Evet ve ikiz olmanız Anya'yı arayan adam için sizi daha tanınır kılacak." Annesinin sesi tereddüt etti, sonra ağzından kaçırıldı: "San Diego'daki polise git. Onlara korkularını anlat. Belki sana göz kulak olacak birini bulmaya daha sıcak bakarlar."

"Anne, Anya bunu daha önce de denedi. Şu anda elimizde Anya'nın ilk seferde sahip olduğundan daha fazla kanıt yok."

"İkiniz için endişeleniyorum ve sizi özlüyorum."

Anais kız kardeşinin mutfak kapısında durduğunu ve nemli kumral saçlarını havluyla hafifçe ovduğunu fark etti. Anya, Anais'i özel telefonda görünce kaşlarını kaldırdı. Anais fısıldayarak, "Annem bizi televizyonda görmüş," dedi.

Anya telefonu aldı ve Anais yemeği hazırlamaya geri döndü. "Merak etme anne. Bize yardım edebilecek biri hakkında bir fikrimiz var. Başka çaremiz kalmazsa buradan taşınacağız. Eski hastam

Muhtemelen haberleri bile izlemiyordur." Anneleri Anaïs'in anlayamadığı bir şey söylerken Anaïs sustu. "Tamam, telefonları değiştireceğiz ve size numarayı vermek için arayacağız. Bu ezilecek ve dışarı atılacak."

Yemek masasında Anaïs kız kardeşine baktı. "Ne yapabiliriz ki?"

"Emin değilim. Shadow'a nasıl ulaşacağımızı bilmiyoruz. Bizi araması gerekecek ve bunca zaman sessiz kaldıktan sonra ondan haber alacağımızdan şüpheliyim."

"Donanma onun bu işe karışmasına asla izin vermez," dedi Anaïs. "Daha fazla yardım istersek ondan faydalanmış oluruz."

"Bu konuda konuşabileceğimiz başka kimse yok ve nasıl güvende kalabileceğimize dair yeni fikirleri olabilir."

"Neden bekleyip garip bir şey olup olmadığını görmüyoruz?"

"Ve biz beklerken, hastam buraya arabayla ya da uçakla gelebilir." Anya yerde volta atıyordu. "Gölge'yi nasıl bulabiliriz?"

"Birkaç telefon görüşmesi yapalım ve yerel SEAL'lerin Cuma geceleri eğlenmek için nereye gittiklerini öğrenmeye çalışalım. Mutlaka stres atacak bir yerleri vardır."

Anaïs'in aradığı birkaç kadın sinemaya gidiyorlardı ve onu da davet ettiler, ancak erkeklerle tanışmak ve dans etmek için nereye gidecekleri konusunda hiçbir fikirleri yoktu. Onlara teşekkür etti ve başka bir zaman onlara katılacağına söz verdikten sonra telefonu kapattı.

"Hiç şansın yaver gitti mi?" Anaïs diğer odadaki kız kardeşine seslendi.

"Hayır ve arayacağım sadece bir numara kaldı."

"Bu benim üçüncü aramam olacak. Bundan sonra başka bir numaram daha var. Umalım da biri verimli olsun."

Anaïs, bir yıl önce grip tedavisi gördüğü hastanede tanıştığı bir hemşirenin numarasını çevirdi. İyi anlaşımlar, numaralarını değiştirmişler ve birkaç sinemaya gitmişlerdi.

"Merhaba Josie. Ben Anaïs."

"Nasılsın, Anaïs? Haftalardır senden haber alamıyorum."

"Kız kardeşim ve ben pek dışarı çıkmıyoruz." Biraz güldü. "Biraz delirmek üzereyiz. Güzel erkeklerle tanışıp dans edebileceğimiz bir yer biliyor musun diye merak ettik."

"Aslında var. Bir SEAL'in eşi olan bir doğum hastam vardı. O kadar yakışıklı ve ilgiliydi ki onun gibi birini nerede bulabileceğimi sordum. Bana Aces Bar and Grill'e gitmemi söyledi. SEAL'lar Cuma günleri ve bazen Cumartesi geceleri orayı dolduruyor." Josie kıkırdadı. "Bu akşam Aces'e gidiyorum. Çıktığım bir adam bir görevden yeni döndü. Neden sen ve senin

Abla benimle gelir misin?"

"Çok isteriz. Sakıncası olmadığına emin misiniz?"

"Hiç de değil. Ama beni takip edebilirsin. Doğruca eve gitmeyebilirim," dedi Josie, ses tonu cilveli ve anlamlıydı.

"Sorun değil. Sizinle evinizde buluşur ve takip ederiz."

"Harika. Yedi gibi burada görüşürüz."

Anais başını kaldırıp önünde duran Anya'ya baktı ve telefonunu kapattı. "Sanırım duymuşsundur. Josie, Aces Bar and Grill'in pek çok SEAL'ın stres attığı bir yer olduğunu söyledi. Bir grup da görevden yeni dönmüş. Belki Shadow burada olmadığı için aramamıştır."

Anya kararlı bir şekilde başını salladı. "Hadi hazırlanalım. Josie ne zaman buluşacağımızı söyledi?"

"Saat yedide onun evindeyiz. Bulaşıkları bulaşık makinesine atarız ve giyiniriz."

GÖLGE ACES'E VARDIĞINDA RANGER'IN ONA EL SALLADIĞINI GÖRDÜ. İKİ Bear'ın ve Wolf'un takımları ve bu takımlarda yer alan erkeklerin sevgilileri için masalar hazırlanmıştı. Wolf'un ekibi yaklaşık bir hafta önce bir görevden dönmüştü. Ortam mutlu ve biraz da gürültülüydü.

Gölge, Ranger'ın yanındaki sandalyeye oturdu. "Bozulup onları aradın mı?" Ranger sordu.

"Hayır. Haklısın. Etraflarında çok fazla soru işareti var ve kaptanımız bu işe karışmamdan hoşlanmayabilir."

"Bu gece ciddi konuşmak yok," diye bağırdı Marcel ve Shadow'a bir bira uzatmak için masanın öbür ucuna uzandı.

Başka biri omzuna bir tokat attı. "İyi eğlenceler."

Shadow sırtıttı ve birasını kaldırdı, "Bize. Her zaman evimizin yolunu bulalım."

Eşlerden ve SEAL'lardan bir alkış dalgası yükseldi. Shadow, kocaların eşlerini öptüğünü ve eşlerinin ellerinin yüzlerine şefkatle dokunduğunu ya da kollarına sarıldığını fark etti.

"Seni bekleyen biri olsaydı eve dönmek nasıl bir duygu olurdu acaba?" Ranger dedi ki.

"Yalnız mısın?" Gölge sordu.

"Ara sıra. Şehirde nadiren ciddi bir şekilde buluşacak kadar uzun süre kalırız ve sonra da soruyu sormak isteriz."

"Sanırım onları yatağa davet etmekten bahsetmiyorsunuz." "Hayır, ne demek istediğimi biliyorsun."

"Yalnız zaman geçirmenin avantajları var. Okumayı ve hobilerimi yapmayı seviyorum. Eğer bir eşiniz varsa, bu en sevdiğiniz evcil hayvanınıza bakmak gibidir. Onlar için bir şeyler tamir etmeniz, onları dışarı çıkarmanız, onlarla konuşmanız, isterseniz de istemeseniz de onlarla bir yerlere gitmeniz gerekir. Bilirsiniz, tüm koca işleri."

Ranger kahkahalar içinde yere eğildi. "Bu kadar komik olan ne?"

Gölge sordu.

"Bir eşi, arkadaşlık etmesi için evcil bir hayvana benzetiyorsun. Değer verebileceğin hiçbir kadının onu bu şekilde tanımladığını duymasına izin verme. İlişkiniz suya düşer."

"Yuva kuracağımdan şüpheliyim," dedi Shadow. "Babam öldüğünde, SEAL'lerden emekli olmadan hemen önce, annem kederden yıkılmıştı. Bir eşe ve çocuklara böyle zor bir dönem yaşatmak istemezdim. Eşlerimiz olmak kolay bir iş değil."

Caroline, Wolf'un karısı, Shadow'a döndü. Gözlerindeki ifade, Buz lakabını hak etmesinin birden fazla nedeni olduğunu düşündürüyordu. "Söylediklerinizi duydum. Lütfen hiçbirimizin" -diğer eşlere doğru başını salladı- "SEAL'larımızla evlendiğimiz için pişman olduğumuzu düşünmeyin. Evet, ayrı zaman geçirdiğimiz için daha zor oluyor ama Matthew'u başka bir erkeğe tercih ederim. Kötünün yanında iyiyi de alıyorsunuz." Wolf'a sırtıttı. "Ve iyi olan mükemmeldir."

Wolf onu öptü.

"O haklı." Diğer karı kocalar da başlarıyla onayladılar.

"Sanırım sana söylendi," diye alay etti Ranger. Kalabalığın arasından ön kapıya doğru baktı.

"Kimi arıyorsunuz?" Gölge sordu.

"Leydim. Bu son göreve gitmeden birkaç hafta önce çıkmaya başladık. Evinizden ayrıldıktan sonra onu aradım. Gelmeyi ve arkadaşlarını getirmeyi kabul etti." Sırtıttı. "İşte orada, iki kadınla birlikte kapıdan el sallıyor." Ranger daha yakından baktı. "Sanırım onlar ikiz. Hemen döneceğim. Masanın etrafına biraz daha sandalye koyun."

JOSIE RANGER'A EL SALLADI. "İŞTE BENİM ADAMIM. BENİ TAKIP EDİN. YOLDA odanın karşısında."

Anais başıyla onayladı. O ve Anya, Josie'nin arkasından yakından takip ettiler. "Burası çok gürültülü ve kalabalık," dedi Anya'ya.

"Ve büyük, yakışıklı erkeklerle dolu. Belki Gölge'yi burada buluruz," dedi Anya, sesini gürültüden duyulacak kadar yükselterek.

Ranger onları yarı yolda karşıladı, Josie'yi bir öpücükle selamladı ve kolunu omzuna doladı. Anais, Ranger'ın yanından geçip masada bekleyen Gölge'yi görene kadar onu göremedi. Ayağa kalkmış ve gülümsemişti, ama bu farklıydı, daha kibardı, birbirlerini son gördükleri zamanki kadar arkadaşça değildi.

"Oturun, üçünüz için sandalyeler ekledik," dedi

Ranger. "Ranger, bunlar benim arkadaşlarım, Anya ve Anais Piercy."

Ranger ikizleri inceledi ve Gölge'ye baktı. "Bunlar televizyonda gördüğün ikisi mi?"

"Evet." Gölge gruba döndü. "Anya ve kız kardeşi Anais'le son görevimizden önce kısa bir süre tanıştım. Sonra bugün haberlere çıktılar. Sanırım bir banka soygununda rehin alınmışsınız. Yanılıyor muyum?"

Anya'nın yüzü sertleşmişti ama Anais kızardı. Anais başını salladı. "O muhabirle konuşmak istemedik. İki kez bu kadar şanssız olacağımıza kim inanırdı ya da en azından kız kardeşim iki kez şanssızdı."

Kurt öne doğru eğildi. "Bu çok garip. Bir açıklaması var mı?"

Anais, "Evet, ama bunu burada tartışamayız," dedi.

Anya tersledi. "Bunu kimseyle konuşmayabiliriz. Onlara güvenme konusunda emin olmalıyız."

"Bu her iki taraf için de geçerli," dedi Shadow.

Wolf sakinleştirici bir el kaldırdı. "Bir fikrim var. Şimdilik soruları keseceğiz ama yarın sen ve Anais benimle, Ayı'yla ve Gölge'yle evimde buluşacaksınız," dedi Wolf. "Bize güvenebilirsiniz. Ama bize yasadışı bir şey söylersen seni ihbar ederiz. Karım adresimizi yazıyor. Yarın öğlene kadar orada olmazsanız, bize hiçbir şey söyleyemeyeceğinizi anlarız. Şimdi, hadi eğlenelim."

Çocuklar bir tezahürat yaptı ve daha fazla içki sipariş etti. Shadow, bir yanında Bear, diğer yanında Anais oturana kadar birkaç koltuk aşağı indi. Ranger Josie'yi sağına oturttu ve Anya da onun yanına oturdu. Josie'ye dönmeden önce Shadow'a kaşlarını kaldırdı.

ANAIŞ ALÇAK BİR SESLE, "BİZE KIZGINSIN," DEDI.

"İkiniz hakkında ne hissettiğimden emin değilim. Sanırım benim bilmediğim sırlar var ve her şey açığa çıkana kadar size ve kız kardeşinize karşı temkinli olacağım."

"Yeterince adil. Seni suçlayamam. Gitmemizi mi tercih edersin?"

"Önemli değil," dedi Gölge ama yine de ona baktığında kalbinde inkâr etmek istediği daha yumuşak duygular vardı.

O konuştuğunda parlak mavi gözleri karardı. Onun ince bedenini kollarının arasına alma ve güzel kokulu bedenine sarılma isteğiyle savaştı. İstemsizce parmaklarıyla kumral saçlarından bir tutamı alnından ayırdı ve gözleri onun aşk tanrısı şeklindeki dudaklarına odaklandı. Düşüncelerinden irkilerek ondan uzaklaştı.

"Uzun süre kalmayacağız. Şimdi gidersek tuhaf olur," dedi Anais.

"Katılıyorum. Grup yavaş bir şarkı çalıyor. Ranger ve Josie dans etmeye başlıyor. Dans edelim mi?"

"Çok isterim, evet."

Shadow kollarını ona doladığında başının belada olduğunu anladı. Onun yumuşaklığı ve gülümsemesi vücudunu sızlattı. *Neler olduğunu anlayana kadar bu hisleri kontrol etmem gerekiyor ama şu anda pek iyi değilim.*

"Bizden şüphelenmenize neden olduğum için özür dilerim. Yarınki toplantıda, tanıştığımızda size sırrımızı neden söyleyemediğimizi anlayacaksınız. Her ne kadar güvenilir görünseniz de sizi o kadar iyi tanıımıyorduk. Sanırım güvensizlik her iki tarafta da vardı."

"Eğer sen ve kız kardeşin ortaya çıkıp bize sırrınızı anlatırsanız, size güvenirim."

Anais onun zayıf yüzüne baktı. Adamın yüksek yanak kemikleri ve sert ifadesi Anais'in yüreğini ağzına getirdi. Sert ama şehvetli dudakları ve güçlü çenesiyle oldukça yakışıklıydı. *Ondan etkilendim ama tüm bunlar bittikten sonra bize güvenecek mi?*

Müzik durduğunda, Gölge onu koltuklarına geri götürdü. Garson kız Anais'in koltuğunun önündeki masaya bir bardak kırmızı şarap koydu.

"Ben şarap sipariş etmedim."

Garson kız gülümsedi ve Ranger'a başını salladı. "Senin ve kız kardeşin için birer bardak sipariş etti."

Anais masanın üzerinden Ranger'a baktı ve ona teşekkür etti. İçkisini yudumlarken etrafındaki diğer insanlara baktı.

"Bu gece buradaki adamların hepsi SEAL'den mi?" Anais sordu.

Gölge etrafına bakındı. "Çoğu. Burası üsse yakın bir yer. Coronado'da bir göreve atandığınızda, buranın içki içmek ve dinlenmek için yerel bir yer olduğunu duymanız uzun sürmez."

"Josie ile konuşmadan önce hiç duymamıştım. Bizi kendisine katılmaya davet etti. SEAL'lerin nerede toplandığını bildiğini öğrenmeden önce kız kardeşim ve ben neredeyse tüm arkadaşlarımızı aramıştık. Seninle konuşmak istedik."

"Neden?"

"Yarın açıklayacağım."

"O zaman Wolf'un evine gitmeyi planlıyorsun?"

Anais başını eğdi ve evet anlamında başını salladı. "Umarım Anya da benimle aynı fikirdedir. Seninle konuşmamız gerektiğini kabul etti ama başkalarının sırrımızı bilmesini isteyeceğinden emin değilim."

"Yardım etmeyi kabul etmeden önce sorununuzu rütbeli subayımla görüşmem gerekecek, bu yüzden Wolf ve takım liderim Bear'ı bu işe dahil etmek iyi bir fikir. Benimle birlikte Yüzbaşı Buchanan'ı görmeye gidebilir ve bu fikri destekleyebilirler." Gölge kaşlarını çatı. "Ama eğer bu yasal değilse, buna dokunmayacağız."

"Sence yasadışı bir şey mi yapıyorum?"

"Bilmiyorum. SEAL'ler gerçeği öğrenene kadar şüpheli olma eğilimindedirler." "O halde endişelenecek bir şey yok." Anais ayağa kalktı ve ona

Abla. "Yarın görüşürüz."

Anya da ona katıldı. Caroline onlara üzerinde adres ve telefon numarası olan bir kâğıt uzattı. "Kaybolursanız arayın."

"Olur," dedi Anais. Döndü ve Anya arkasından yaklaşırken hızla yan kapıya doğru yürüdü.

Wolf öne doğru eğilip diğer adamların arasından Shadow'a baktı. "Görünüşe göre bayanı kızdırmışsın."

"Güzel. Bakalım ikisi yarın gelecek mi?" Shadow birasından bir yudum aldı ve koltuğuna geri oturdu. İçkisini bitirip eve dönecekti. Sabahki toplantıdan önce düşünmesi gereken çok şey vardı.

GÖLGE YATAK ODASINDA VOLTA ATİYORDU. DUYGULARINDAN NEFRET EDİYORDU ve görev birbirine karışmış gibiydi. Nadiren de olsa böyle bir şey oluyordu. Kendini yormaya çalıştığı bir yüzmeden sonra duş aldı ve şortunu giydi. Sonra annesini aradı. Biraz geç olmuştu ama annesinin oturup kitap okumayı sevdiğini biliyordu.

akşama kadar.

"Merhaba, Kijika." Ona her zaman gerçek adıyla seslenirdi. "Neden bu kadar geç kalktın? Uzun bir görevden döndükten sonra yatağında uyuyor olursun sanıyordum."

"Bugün seninle daha uzun konuşamadığım için özür dilerim. Evde işler nasıl?" "Ben iyiyim. Emekli olduğumdan beri, bazı işlerde çalışıyorum. okuldaki sınıflarda. Çocukları görmek ve onlara yardım etmek hoşuma gidiyor. Ama bu saatte beni arayıp günümün nasıl geçtiğini sormadın. Ne var ne yok?"

"Beni iyi tanıyorsun. Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Keşke büyükbabam hala hayatta olsaydı. Onu ve tüm iyi öğütlerini özleyorum."

"Amcanız babanızın akıl hocalığı görevini üstlenmekte bir sakınca görmez.

Seni görmeyi çok ister. Uzun zamandır tatile çıkmadınız."

"Biliyorum. Bir işim çıktı ve bu sorunu çözdükten sonra ziyarete geleceğim." "Söz mü?"

"Evet."

"Anne, babamla tanıştığınızda ikiniz için de anlık bir çekim mi oldu?"

"Ah, bir hanımefendiyle tanışmışsın." Annesinin sesindeki memnuniyeti duyabiliyordu.

"Cevabım evet. Ondan etkilenmek istemedim. Bizi tanıştıran arkadaşın onun bir SEAL olduğunu biliyordum ve beni sık sık uzakta olma yaşam tarzı konusunda uyarmıştı."

"Söyledikleri sende geri adım atma isteği uyandırmadı mı?"

"Hayır. Bir kez birbirimize baktığımızda, geri dönüşü yoktu. Bunu açıklayamam. Onun için tek kişiyle tanıştığını hemen anlayan insanlardan biriydim."

"Ya bir koca için istediğinizi düşündüğünüz şeyin tam tersi çıkarsa?"

Annesi güldü. "Ah, oğlum, o çok farklıydı. Bana güneş ışığını, enerjiyi ve şimşegi hatırlatırdı. Baban tüm bu nitelikleri hayatıma kattı."

"Geriye dönüp baktığınızda, onunla evlenme kararınızdan pişmanlık duyuyor musunuz?"

"Böyle aptalca bir soru sormamanız gerektiğini çok iyi biliyorsunuz. Elbette sormam. Birlikte geçirdiğimiz zamanı daha uzun bir süre için başkalarına tercih ederim. Bu tür sorulara ilham verdiğine göre bu hanımefendi seni oldukça etkilemiş olmalı."

"Evet. Bunu söylediğim için kendimi aptal gibi hissediyorum ama gözlerine ilk baktığım andan itibaren kalbim onun farklı olduğunu anladı."

"Sık sık güncelleme duymayı dört gözle bekleyeceğim. Okuduğum tüm kitaplardan daha iyi olacak."

"Şimdi ne okuyorsun?"

"Bir deniz komandosu ve sevgilisi hakkında bir aşk hikâyesi."

"Anne, gitmem gerek." Telefonu bırakırken onun kıkırdadığını duydu.

Babam annemi bulduğu için şanslıyım. O en iyisi ve yakında ziyarete gideceğim ve Maska Amca ile konuşacağım. Annemin diğer kardeşlerinden çok büyükbabama benziyor.

Zihni yarını düşünmekle meşgul olduğu için dönüp duracağını düşünerek uzandı, ama zihnini serbest bırakmak için kendisine öğretilen kadim meditasyonu kullandı ve alarmı çaldığında şaşırdı. İyi uyumuştı ama uykuya dalarken uzakta bir kadının ona seslendiğini gördüğünü hatırlıyordu. Anne miydi yoksa Anais mi? Bilmiyorum.

Gölge omuz silkerek soğuk bir duşa girdi. İkizlerle ilgili bazı cevaplar alması uzun sürmeyecekti.

ANAIS VE ANYA, WOLF VE CAROLINE'IN EVİNİ HIÇBİR ŞEY OLMADAN BULDULAR.

Sorun. Ön kapıya doğru yürümek için dışarı çıktıklarında Anya kız kardeşinin koluna dokundu.

"Unutmayın, yavaş gidin ve gerçek isimlerimiz gibi ayrıntıları vermeden önce hikayeme nasıl tepki vereceklerini görün."

"Tüm gerçekleri anlatmak zorundayız, Anya. Onlar SEAL'lar. Saklayacak bir şeyimiz yok ve bize yardımcı olabilirler."

Anya kaşlarını çatı ama isteksizce başını sallayarak onayladı. "Herkesten şüphelenmeye başladım."

"Bu hiç iyi değil." Kapı açıldığında Anais zili çalmaya başlamıştı.

"Arabayla geldiğini gördüm," dedi Caroline. "Mutfakta bize katıl."

Anais güneşli mutfakın atmosferini ve tarçınlı çöreklerin kokusunu sevdi. Midesi gurulduyordu.

"Eminim bu sabah yemek yiyemeyecek kadar gergindin. Çörekleri koyayım ve kahveyi hazırlayayım. Tabii çay içmeyi tercih etmezsen?"

"Midem biraz gergin. Onun yerine çay içmemin bir sakıncası var mı?"

"Tabii ki olmaz. Gelin ve bana ne tür çay sevdiğinizi gösterin."

Anais kahve ve bir tencere sıcak suyun ısındığı yere doğru yürüdü. Kafeinsiz bir bitki çayı seçti.

"Kafeine ihtiyacım yok. Korkarım duvarlara tırmanmaya başlayacağım."
Caroline ona sarıldı. "Gergin olma. Burada hepimiz arkadaşız. Otur ve Su hazır olur olmaz çayınızı getireceğim." Kahveleri diğerlerine dağıttı. "Hepiniz rahatlayın ve benim cinnabunlarımın ve içeceklerinizin tadını çıkarın. Yemeğimizi bitirdikten sonra konuşuruz."

Anais, Caroline için olduğunu umarak boş sandalyenin yanına oturmuştu. Kız kardeşi solunda oturuyordu ve Gölge de tam karşısındaydı. Ona doğru baktı. Bir kez olsun onun yüz ifadesini okuyamadı.

Onlar çöreklerini yerken, kahve ve çaylarını içerken oda sessiz kaldı. İşlerini bitirdiklerinde Caroline, Anais'in yardımıyla masayı çabucak topladı.

Wolf iki kız kardeşe gülümsedi. "Odadaki gerginliği hissedebiliyorum ama inanın bana, yardım etmek istiyoruz. Eğer yapabilirsek. Jackson ya da biz ona Ayı diyoruz, bugün burada olacaktı ama bir işi çıktı. O Shadow'un takım lideri."

"Yasadışı bir şey yapmıyoruz," diye tersledi Anya.

"Anya, onlara başımıza gelenleri anlat. Hastanız hakkında konuşarak başlayın."

"Doktor musunuz?" Gölge sordu.

"Bir psikolog. Eyaletten kaçmak zorunda kalana kadar Kuzey Carolina'da kendi ofisim vardı." Anya durdu ve derin bir nefes aldı. "Bu benim için çok zor. Nerede olduğumuzu ve evi neden terk ettiğimizi sadece birkaç kişi biliyor. Bizi tehlikeye atabilecek hiç kimseye söylemeyeceğinize inanıyorum."

"Yüzbaşı Buchanan'a sadece size yardım edebilecek gibi görünüyorsak açıklama yapacağız. Eğer evinizden kaçacak kadar korktuysanız, neden Kuzey Carolina'da polise gitmediniz?" Wolf sordu.

"Yaptım. Dedektif bir şey yapmaları için yeterli bilgiye sahip olmadığımı söyledi. Sanırım o ve eski hastam arkadaşlardı."

Kurt başını salladı. "Anlıyorum. Lütfen hikayenize devam edin."

İkisi de farklı zamanlarda konuşarak olanları, korkularını ve Anya'nın hastasının onları televizyonda görmüş olabileceği korkusunu anlattılar.

"Annem aradı. Banka soygunu girişiminin ulusal televizyonda yayınlandığını ve bizi gördüğünü söyledi," dedi Anais.

Gölge masanın karşısındaki Anais'e baktı. "Gerçek isimlerinizi mi kullanıyorsunuz?"

"Sadece gerekli olduğunda. Soyadımızı değiştirdik. Gerçek ilk isimlerimizi korumak istedik. Soyadımız Kenly."

"Annen ve baban bu planı kabul etti mi?" Caroline bardakları yeniden doldurmak için ayağa kalkarken sordu.

"Babam tüm bunlar olmadan beş yıl önce öldü." Anya başını ellerinin arasına aldı ve yere baktı.

"Anya ve babam çok yakındılar," diye açıkladı Anais. "Babamı severdim ama annem ve ben atlara resim kadar ilgi duymazdık."

"Resim mi yapıyorsun?" Caroline etrafına bakındı. "Evet, biraz."

"Annen Dacey Kenly mi?" Caroline sordu. Hem Anais hem de Anya gülümsediler.

"Anneme onun her yerde tanındığını söylüyoruz ama bize inanmıyor. Ona Kaliforniya'da tanındığını söyleyene kadar bekle," dedi

Anais. "Ne için tanınıyor?" Gölge sordu.

Caroline ona döndü. "Eski evlerin ve kırlardaki çiçeklerin en güzel resimlerini yapıyor. İnsanın eski zamanları ve gerektiğinde sığınabileceği böyle bir yeri özlemesine neden olan resimler."

"Siz de mi resim yapıyorsunuz? Ya da yaptınız mı?" Caroline Anais'e sordu.

"Geçmişte çoğunlukla bir hobiydi. Bazı tablolar sattım. Her şey bittiğinde satışa çıkaracağım bir yığın tuval var.

"Benim asıl işim doktorluk, dahiliye uzmanı olmak. Kaliforniya'da doktor olarak çalışmak için başvurmakla ilgili kuralları kontrol etmedim çünkü burada kalamayabiliriz. Hastanede gönüllü olarak çalışıyorum. Bu beni delirmekten alıkoyuyor."

"Kahretsin, siz ikiniz hiç de düşündüğümüz gibi değilsiniz ve bu ne sürpriz." Gölge onlara baktı.

"Size söylediklerimiz gerçek. Yeniden gerçek benliğimize kavuşmamıza yardımcı olacak bir fikriniz var mı?" Anais sordu.

"Buradaki yerel polise gittiniz mi?" Wolf sordu

"Yaptım," dedi Anya. "Üzgündüler ama yardım edemediler. Birimizin başına bir şey gelirse diye hikâyemi bilmelerini istedim. Anais'i ben sanarak ona zarar verme ihtimali her zaman var. Onu bu duruma soktuğum için nefret ediyorum."

"Bu iş bitene kadar huzur bulamayacaksınız," dedi Gölge. "Wolf, sen ve Bear benimle Yüzbaşı Buchanan'la konuşmaya ve yardım edip edemeyeceğimize bakmaya gelir misiniz?"

"Arayacağız. Onu arayıp durumunuzu anlatacağım." Wolf Anais ve Anya'ya baktı. "Doğu Yakası'nda görev yapan bir SEAL arkadaşım var. Bana bir iyilik borcu var. Onunla temasa geçip bu adamın hâlâ Kuzey Carolina'da mı yoksa bu tarafa mı geldiğini öğrenmeye çalışacağım. Bu adamın adını ve mesleğini yaz."

"Küçük kasabamızda iyi tanınır," dedi Anya. "O bir meclis üyesi. Sanırım bu yüzden polis bana inanmadı ve olaya karışmadı. Ailesi nesillerdir bu bölgede yaşıyor ve tanınmış biri." Anya, Caroline'ın uzattığı kâğıdı aldı ve eski hastasının adını ve adresini yazdı.

Caroline, "Bu, adamlara başlamak için bir yer verecektir," dedi. "Ama bu arada başka bir yerde kalmanız gerektiğini düşünüyorum. İnsanların kısa süreliğine kaldığı fazladan bir odamız var."

İkisi de aynı anda başlarını salladı. "Teşekkürler," dedi Anya, "ama bulunduğumuz yerde kendimizi güvende hissediyoruz. Dışarıda bir sürü güvenlik ışığımız ve 911'e bağlı alarmlarımız var. Ayrıca saklanabilmemiz için bol miktarda erzağımız var." Ayağa kalktı ve sandalyesini yerine koydu. "Biz gidiyoruz. Bizi dinlediğiniz ve bize inandığınız için çok teşekkürler. Lütfen ne bulduğunuzu bize bildirin."

Gölge Anais'in yanına doğru yürüdü. "Silah kullanmayı ve kendini savunmayı öğrenmelisin. Yüzbaşı Buchanan'la konuşmamızdan sonra bugün seni alacağım. Atış poligonuna gideceğiz ve sana bir silahı nasıl kullanacağın konusunda ilk dersini vereceğim." Anais'in omzunun üzerinden Anya'ya baktı. "İyi eğitilmiş olduğumu sanıyorum."

"Babam ikimize de öğretmek istedi ama Anais silahlarla hiçbir şey yapmak istemedi.
Ben iyiyim."

CHAPTER 3

YÜZBAŞI BUCHANAN, WOLF'UN, POLISLE YAPTIĞI GÖRÜŞMEYİ ANLATIŞINI DINLEDİ. İkizler.

"Peki ne yapmak istiyorsunuz?" Yüzbaşı Buchanan, Kurt'tan Ayı'ya ve Gölge'ye bakarak sordu.

Önce Wolf konuştu. "Bu kişinin hâlâ Kuzey Carolina'da olup olmadığını öğrenmek istiyoruz. Benim için durumu kontrol edebilecek bir SEAL arkadaşım var."

"Eğer bu adam orada değilse, nerede olduğunu öğrenmeye çalışmayı düşünüyor musunuz?"

"Evet, efendim. Sizin için de uygunsa." Gölge öne doğru eğildi. "Anais ve Anya'yla ilgili karışık duygular içindeyim. Söyledikleri kulağa doğru geliyordu ve neden bu konuda yalan söylesinler ki? Ama Anais'e karşı duygusal bir çekim hissediyorum. En başından beri kişisel duygularımı bilmeni istiyorum."

Kaptan içini çekti ve Shadow'un takım liderine alaycı bir bakış fırlattı. "Bear, tüm adamların başı belada olan kadınlara bulaşmış gibi görünüyor."

Ayı sırtıttı. "Ben de dahil, Kaptan. Hanımımın ne kadar iyi anlaştığımızı gördünüz mü?"

"Doğru. Yine de amirim bugünlerde sorular sormaya başlayacak. Mesela neden hepiniz kurtardığınız kadınlarla evleniyorsunuz?" Buchanan sırtıttı, sonra ayıldı. "Yeni bir görevden önce dinlenip rahatlamanız için tam zamanı."

"Eğer yardım etmezsek endişeleniriz ve bu daha kötü olur. Aksiyonun ortasında olmaya alışkınız," diyor Bear.

"Pekâlâ. Şu anda adamın nerede olduğunu görebileceğinizi kabul ediyorum. Daha fazla müdahil olmadan önce benimle konuşun."

"Emredersiniz, Yüzbaşı Buchanan." Selam verdiler ve aceleyle çıktılar.

"Evimde bana katılın ve planlarımızı konuşalım," dedi Bear.

Shadow ve Wolf kabul ettiler ve araçlarına doğru yöneldiler. Gölge motorunu çalıştırmadan önce Anais'i aradı.

"Merhaba, bir toplantıya gidiyorum. Uzun sürmez. Seni bir poligona götürüp derslere başlamak istiyorum."

"Yapmamayı tercih ederim."

"Ben seninle olacağım. Güvende olacaksın." Telefonun diğer ucunda sessizlik vardı. "Anais, hâlâ orada mısın?"

"Evet. Kız kardeşimin silahını getireyim mi?"

"Hayır, duracağım ve öğrenmen için en iyi silahı alacağım."

"Neden bana ateş etmeyi öğretmekte ısrar ediyorsun?"

"Çünkü bu adam tehlikeli birine benziyor. İkinizin de birbirinizi korumak için hazırlıklı olmanızı istiyorum."

"Pekala."

"Evinize yaklaştığımda ararım."

Bana söylediğinden daha fazla silahtan korktuğundan şüpheleniyorum. En azından denemeyi ve kullanmayı öğrenmeyi kabul etti. Neden kendini korumayı öğrenmekten korkan bir kadından etkileniyorum?

Shadow, Bear'ın evine vardığında Kayla onu kapıda karşıladı. "Ayı ve Kurt çalışma odasındalar. İçeri gir."

Kapıyı çaldı ve içeri girdi. "Kusura bakmayın geciktim. Silah kullanma eğitimi için Anais'i aradım."

"İyi fikir," dedi Bear.

"Ona değil."

"Kuzey Carolina'daki arkadaşımı aradım," dedi Wolf. "İkizlerin memleketine gidecek ve etrafı kontrol edecek. Halk, meclis üyelerinden biri şehir dışındaysa bunu bilmeli. Herkesin birbirini tanıdığı yerlerde dedikodu kolaylıkla yayılır," dedi Wolf. "Ayrıca ikizlerin şu anda nerede olduğuna dair bir fikri olan olup olmadığını da öğrenmeye çalışacak."

"Muhtemelen annesi dışındaki bazı insanlar onları haberlerde görmüştür," dedi Shadow. "Bu sabah bize anlattıklarının gerçeğin tamamı olup olmadığını bilmek bize yardımcı olabilir."

"Onlardan şüphe mi ediyorsun, Shadow?"

"Emin değilim. Anais'ten etkilensem bile bir şey beni temkinli yapıyor. Belki de öyle olduğum içindir. Normalde dikkatimi vereceğim türden bir kadın değil."

"Wolf, eğer arkadaşın bu adamın bize doğru geldiğini öğrenirse, ne yaparsın?"

Kaptan bize kendi işimize bakmamızı söylerse ne yapacağız?" Bear sordu.

"Daha önce ne yaptıysak onu. Sadece ikizler acil bir tehlike altındaysa onun emrini aşmanın bir yolunu bulacağız."

"Katılıyorum." Ayı dedi ki.

Gölge başını salladı. *Ama onların zarar görmesine seyirci kalamam. Bunu yapamam.*

"İkinizle görüşeceğim. Anais'in kullanmaktan korkmayacağı bir silah almak istiyorum. Kız kardeşinin silahı tehditkâr. Ona küçük bir tabanca alacağım ve gerçek zarar verebilecek bir tabancaya kadar çalışacağım."

"Kulağa bir plan gibi geliyor. Arkadaşım önemli bir haber alırsa haberleşiriz," dedi Wolf.

GÖLGE GİTTİĞİNDE, AYI KURT'A BAKTI. "İKİMİZ DE BİLİYORUZ KI ikizlerin işine karışmamamız emredilirse Yüzbaşı'ya itaat edeceğiz. Yüzbaşı Buchanan muhtemelen bize geri çekilmemizi ve Anais ile Anya'nın polise geri dönmesini söyleyecektir."

"Haksız değilsiniz. Shadow bu emre itaat etmeyecektir ve ekiplerimiz Shadow'u tek başına bırakmayacaktır."

"Doğru."

"NE YAPACAĞIM BEN?" ANAIS KIZ KARDEŞİNE SORDU. "O BIZE SÖYLEYEBİLİR Bu yüzden benimle yer değiştiremezsin. Kıyafet değiştirerek pek çok insanı kandırabiliriz ama Gölge'yi kandıramayız. Başından beri aramızdaki birkaç farkı gördü."

"Ona gerçeği söyle."

"Silah kullanmayı ve kendimi korumanın yollarını bildiğimi mi? Bizim hakkımızda zaten şüpheleri vardı. Başka bir konuda yalan söylediğimizi öğrenirse diğerlerine söyleyebilir ve onlar da bize yardım etmeyi reddederler."

"Tam olarak yalan sayılmaz. Silahlardan, bıçaklardan falan hoşlanmadığın doğru. Babam benim sevdiğim dersleri sana öğretmesine izin vermeni sağlamakta zorlandı."

Anais başını salladı. "Beni yakaladığında ona yalan söyledim. Çaresizlikle ilgili hikaye iyi gitti. Her şeyden öte, onun o adamlardan biri olmadığına dair hiçbir fikrim yoktu."

Seni tutan çete üyeleri."

"O zaman yapman gerekeni yaptın. Gölge o zaman söylediklerini sana karşı kullanamaz."

"Evet, yapabilir ve yapacak da. Acemiymişim gibi davranmaya çalışacağım. Tüm bunlar bittiğinde ona gerçeği söyleyeceğim. Onun ya da SEAL'ların desteğini şimdi kaybedemeyiz. Onlara ihtiyacımız var."

"Anais, seni affetmeyebilir."

"Biliyorum ama seni ve beni hayatta tutmayı düşünmek zorundayım." Gözlerine yaşlar doldu ve yanaklarından aşağı yuvarlandı. "Çok erken olduğunu biliyorum ama ondan hoşlanıyorum, hem de çok."

Anya kız kardeşine sıkıca sarıldı. "Eğer oraya gider ve fikrini değiştirirsen, sorun değil."

"İtiraf etmeyeceğim. Sadece ben olsaydım itiraf ederdim ama senin hayatını tehlikeye atmayacağım. Onun ve arkadaşlarının yardımına ihtiyacımız var. Maskaralığın bu kısmını sürdürmek almak zorunda olduğum bir risk. Keşke Wolf ve Caroline'ın evinde fırsatımız varken ona benden bahsetseydik."

Kapı zilinın çalması ikisinin de sıçramasına neden oldu. Anais oturma odasının penceresinden dışarı baktı. "O burada." Kapıyı açtı ve gülümsedi.

Gölge içeri girdi ve etrafına bakındı. "Dışarıda kimlerin olduğunu görmek için bir güvenlik sisteminiz olduğunu görüyorum ama kapıyı açmadan önce benimle konuşmadınız."

"Sizi bekliyordum ve tanıdım. Tanımadığım biri olsaydınız kimliğinizi sorardım."

"Her zaman yap. Birisi bana silah doğrultmuş ve çalıların arasında saklanıyor olabilir. Benimle konuşmuş olsaydınız, bir sorun olduğundan şüphelenmenizi sağlayacak bir şey söyleme şansım olurdu."

"Akıllıca. Bunu hiç düşünmemiştim," dedi Anya, Anais'in arkasında durduğu yerden. "Kutunun içinde ne var?"

"Kız kardeşin için bir silah. Küçük bir tabancayla başlamak onun için senin büyük silahın kadar korkutucu olmayacaktır."

"Çok düşüncelisin," dedi Anya. "Öğleden sonra ilerliyor ve antrenman yaptığım poligon saat beşte kapanıyor. Yola çıksanız iyi olur." Gitmelerini işaret etti.

Shadow, Anais'e yardım ettikten sonra kamyonetine bindiğinde, "Kız kardeşin neden bizden kurtulmak için bu kadar endişeliydi?" diye sordu.

"Yalnız kalmayı seviyor ve kaçırıldığından beri pek yalnız kalamadı. İkimiz de eve yakın kalıyoruz."

"Kutuyu açın ve silahı çıkarın. Onu tutmanın hissini yaşa. Merak etme. Ben doldurmadım."

Anais neredeyse gülümsüyordu. Küçük bir tabancaydı. Aptal gibi davranmaya çalışmak daha da zorlaştı.

Poligonda Shadow ona silahı nasıl dolduracağını göstererek başladı. "Şimdi sen yap."

Adam onu izlerken elleri sinirden titriyordu ve mermiyi düşürdü. "Ne kadar aptalım. Özür dilerim."

Gölge eğildi ve onu aldı. "Ellerin titriyordu. Çok korkmuş olmalısınız. Silahlardan bu kadar korkmana neden olacak bir şey mi oldu?"

"Sanırım duyduğunuz tüm haberler bu yönde ve bazen insanlar sevdikleri insanları kazara vurabiliyor."

"Derslerimi bitirdiğimde bunun olmayacağından emin olacaksınız."

Anlayışlı gülümsemesi ve nezaketi, onu aldattığı için daha da suçlu hissettirdi. "İyi bir öğretmen olduğunuza eminim. Tekrar deneyeyim." Bu kez tüm mermileri hazneye yerleştirdi. "İşte, başardım."

"Güzel. İlk ben ateş edeceğim."

Onun duruşunu izledi ve vücudunun nasıl doğal bir şekilde pozisyon aldığını ve ateş ettiğini hayranlıkla seyretti. Sonra silahı ona verdi ve arkasında durdu.

"Kollarınızı açın ve pozisyonunuzu kontrol etmeme izin verin. Silahın namlusundan aşağı bak. Hedefi görüyor musun?"

"Evet."

"Tetiği geri çek ve ateş et."

Son dakikada, adam kollarını bıraktıktan sonra, elinin titremesine izin verdi, böylece hedefe isabet etmedi, ama hedefin içine isabet etti.

"Harika. Doğuştan yeteneklisin. Kısa sürede hedefi vurmanı sağlayacağız ve sonra sana kız kardeşininki gibi bir silahı nasıl kullanacağını öğreteceğim."

"Ben yaptım." Silahı ona uzattı ve kollarını onun boynuna doladı. "Teşekkür ederim."

"Daha işimiz bitmedi. Benim yardımım olmadan hedefi görmeyi öğrenmelisin."

Gölge'nin onu yakından izlemesi Anais'i tedirgin ediyordu ve hedefi vurmakta zorlanıyormuş gibi davranmak daha kolaydı. Ancak dersin sonunda rol yapmayı bıraktı ve hedefi tam on ikiden vurdu.

"Vay be, sen benim en iyi öğrencim olacaksın. Bence göz ve el koordinasyonun öğrettiğim diğer öğrencilerden çok daha iyi. Tebrik ederim."

Yiyecek bir şeyler alalım. Anya'yı arayıp bize katılmak isteyip istemediğini sorabilirsin."

"Arayacağım." Anais telefon etmek için diğer yöne doğru birkaç adım attı.

Shadow silahı güvenli bir şekilde kutusuna koydu ve poligonu buldukları gibi bırakıp bırakmadıklarını kontrol etti. Sonra yanlarında pratik yapan adamla konuşmak için yürüdü.

"Anya, iyi iş çıkardım. Bizi yemeğe çıkarmak istiyor. İki saat boyunca rol yapmaktan yoruldum. Lütfen bize katıl."

"Pekala, ama nereye gidiyorsun?"

Anais, Shadow'un dikkatini çekmek için el salladı ve Anya'nın onlara nerede katılabileceğini sordu.

"Burası ile eviniz arasında, su kenarında küçük bir restoran var. Ona poligona doğru gitmesini söyle. Seaside Grill diye bir yer göreceksin. Onunla orada buluşuruz."

Anais mesajı ilettili ve telefonunu kapattı. Gölge arabaya doğru yürürken onun elini tuttu.

"Grill'de iyi deniz ürünleri var. Ayrıca kız kardeşinle oynayabileceğimiz dart oyunları da var."

"Rahatlamam için harika bir yol gibi görünüyor."

Gölge ona doğru baktı. "Düşündüğümde daha çabuk rahatladın."

"Biliyorum. Beni de şaşırttı. Ama çok küçük bir silah. Babamın bana ateş etmeyi öğretmeye çalışırken kullandığı tabanca ve tüfekler kadar tehditkâr değil." Dudaklarından dökülen her yalan Anais'in kendini daha kötü hissetmesine neden oluyordu.

Shadow eğildi ve kamyonetin kapısını açarken onun yüzüne baktı. "Üzgün görünüyorsun. Neyin var?"

Zorla gülümsedi ve bir yalan daha söyledi. "Ben iyiyim. Sadece karnım aç. Öğle yemeği yemedim."

"Bana söyleseydin, yolda dururdum." Onu kamyonete bindirdi. "Restorana vardığımızda hemen bir meze sipariş ederiz, bu arada ana yemekte ne istediğimize karar veririz."

"Bize karşı çok iyisin." Anais pencereye döndü ve arabayla ilerlerken dışarı baktı.

"Çok sessizsin. İlk dersin seni yordu mu? Gergin olduğunu fark ettim."

"Belki biraz. Yemek yedikten sonra kendimi daha iyi hissedeceğim." "Umarım her ders senin için daha kolay olur."

Anais derin bir nefes aldı. Normalde yalancı biri değildi. Gölge'ye söylediği her bir yalan, kendisini daha da derin bir çukura batıyormuş gibi hissetmesine neden oluyordu.

"Benim üzerimde uyumadın, değil mi?"

Gülümsemeye zorlayarak ona doğru döndü. "Hayır, manzarayı seyreliyordum." *Bize yardım etmek isteyen bu harika adama tüm bu yalanları söylediğim için her an şimşek çakabilir.*

"İşte Anya. Ben aradıktan hemen sonra evden çıkmış olmalı." Anais'in içini bir rahatlama duygusu kapladı.

Gölge ikisini restorana götürdü. Garsondan arka tarafta bir masa istedi. Anais'e gülümseyerek, "Hoşunuza gidecek bir şelaleleri ve güzel bir bahçeleri var," dedi.

Masalarına oturduklarında, Gölge onları bahçeye bakacak şekilde ayarladı. Bu ona duvara karşı bir sandalye verdi.

"Bahçeyi görmek istemiyor musun?" Anais sordu. "Sandalyelerimizi en azından manzaranın bir kısmını görebileceğiniz bir yere kaydırabiliriz. Çok güzel bir yer."

"Hayır, ben hep kapıya dönük otururum. Bu bir SEAL olayı. Etrafımızda neler olup bittiğini bilmek isteriz."

"Evde bile mi?" Anya sordu.

"Çoğu zaman."

"Anya, benimle tuvalete gel." Anais Gölge'ye gülümsedi. "Hemen döneceğiz."

"Acele etmeyin. Bizim için bir meze sipariş edeceğim."

Kapıdan içeri girer girmez Anais yalnız olduklarından emin olmak için tezgahları kontrol etti ve sonra kız kardeşine döndü. "Ona yeteneklerim hakkındaki gerçeği söylemeye hazırım. Ona yalan söylemeye dayanamıyorum."

"Ona söylemeni önerdim. Tek sorun o ve diğerlerinin bize yardım etmeyi reddedebilecek olması. Ama bu riski almamızda bir sakınca yok."

"Kaptanları yine de bize yardım etmelerine izin vermeyebilir."

"Haklısın. Shadow ve arkadaşlarına o kısım hariç her şeyi zaten anlattık."

"Ana yemeğimizi sipariş etmeden önce bunu tartışacağım. Shadow çıkıp gidebilir. Eğer çıkarsa, zaten canım yemek yemek istemez."

"Tamam, kardeşim. Gidip ejderhayla yüzleşelim." Anya bunu bir şakaya dönüştürmeye çalıştı ama beceremedi. Anais kaşlarını çatı ve kadınlar tuvaletinden çıkıp kararlı adımlarla masalarına doğru yürüdü.

Onlar yaklaşırken Gölge ayağa kalktı. "Mezeler az önce geldi. Bir tane sipariş ettim."

"Ne tercih edeceğinizi bilmediğim için karışımı tercih ettim."

Anya koltuğuna otururken, "Hepsi çok lezzetli görünüyor," dedi. Anais sandalyesini çekerek Gölge'nin tam karşısına oturdu.

Şaşkın görünüyordu. "Yanımda oturursun sanmıştım."

"Normalde yapardım. Ama söylemem gereken bir şey var ve bu bilgiyi nasıl karşılayacağınızdan emin değilim."

Gölge alnını kırıştırdı. "Eminim benim tepkimden korkmuyorsunuzdur. Sevdiğim insanlara ya da ülkeme zarar vermeyecekse bir kadına asla vurmam."

"Fiziksel bir şey yapacağından hiç korkmadım." Başını öne eğdi. "Sanırım ne söyleyeceğini biliyorum."

Anais başını kaldırıp ona baktı. "Yapamazdın."

"Bugün benim derslerime ihtiyacın yoktu. Kız kardeşinin silahıyla da kendini koruyabileceğinden şüpheleniyorum."

Anais ciğerlerindeki havanın boşaldığını hissetti. "Sana söylemediğimiz için özür dilerim. Dün konuşacak çok şey vardı." Gülümsemeye çalıştı. "O kısmı atladık. Aradığında, sana telefonda söylemek istemedim."

Shadow sandalyesinde arkasına yaslandı ve iki kız kardeşi de inceledi. "Her şeyi açıklığa kavuşturduğumuzu sanıyordum ama şimdi bize söylemediğiniz başka neler olabileceğini merak ediyorum."

"Hiçbir şey." Anais gözyaşlarını tutabilmek için boğazını sıktı. "Kız kardeşimi kurtardığınız gece benimle yüzleştüğünüzde ne söyleyeceğimi ya da kim olduğunuzu bilmiyordum, bu yüzden kendim hakkında yalan söyledim. Aptalcaydı. Eğer kötü adamlardan biri olsaydın, beni kız kardeşimin tutulduğu yere götürür ve onunla birlikte oraya koyardın."

"Düşünmem gerekiyor ve bunu kaptanıma rapor etmem gerekecek. Size yardım etme konusunda son kararı o verecek. Ben değil. İzninizle."

Servis görevlisi siparişlerini almak için geldiğinde ayağa kalktı. Elindeki plastiği uzatırken kadına, "Hesabı benim kredi kartıma yatır," dedi. "Bir işim çıktı. İşe dönmem gerekiyor."

"Hayır, biz ödeyeceğiz," dedi Anais. "En azından bunu yapabiliriz."

Garson kız şaşkın bir ifadeyle kartını ona geri uzattı. "Her neyse," dedi ve hızla restorandan çıktı.

Anya menüleri aldı. "Yemek yiyebiliriz."

"Yiyebileceğimi sanmıyorum."

"Evet, onların lezzetli yemeklerini yiyeceksin. Çok fazla kilo kaybediyorsun." "Karar vermen için sana biraz zaman vereceğim."

Garson söyledi. Aceleyle başka bir masaya yöneldi. "Herhalde hepimizin tuhaf olduğunu düşünüyor," dedi Anais. "Öyleyiz." Anya kız kardeşine gülümsedi.

CHAPTER 4

"SENCE BAŞKA BİR ŞEY SAKLIYORLAR MI?" YÜZBAŞI BUCHANAN Gölge'ye sordu.

"Anais ve Anya dün gergindiler ve bu bilgiyi vermemekle kendilerini daha iyi hissetmiş olabilirler. Ama neden bugün gelir gelmez bana söylemediler?"

"Anais'in sizi kandırmaya çalıştığını fark ettiğinizde şaşırdılar mı?"

"Anais tuvaletten geldi ve bana gerçeği söyledi. Yani ben Sanırım ne söyleyeceğini tahmin ettiğimden emindi. Bana her şeyi anlatmayı planladığını bildirmek için kız kardeşini de yanına aldığını sanıyorum."

"Bence onlara karşı temkinli olmakta haklısınız. Ama kardeşlerden birinin hastası hakkında size söylediklerini unutamayız. Tehlikede olabilirler."

"Komutan yardım etmemize engel olacak mı?"

"Gerekli bir gelişme olmadığı sürece bundan bahsetmeyeceğim. Beni her zaman güncel tut. Bu konuyu Ayı ve Kurt ile zaten görüştüm."

"Evet, Kaptan. Neler olduğunu size bildireceğim."

Kapıdan çıkarken Shadow'un telefonu çaldı. "Selam Wolf. Ne var ne yok?" "Arkadaşımdan haber aldım. Üste misin?"

"Evet."

"Benimle kafeteryada buluş. Konuşabiliriz. Bear'dan bize katılmasını isteyeceğim."

"Bana uyar. Öğle yemeğini kaçırdım. Orada görüşürüz." Shadow telefonunu yerine koydu ve kamyonetine bindi. Wolf'un arkadaşının öğrendiklerinin Anais ve kız kardeşiyle ilgili kafasındaki bazı soru işaretlerini gidermeye yardımcı olacağını umuyordu.

İLK GELEN SHADOW OLDU, O DA BİR SANDVIÇ KAPTİ VE SİPARİŞ VERDİ.

patates kızartması ve içkisini aldı. Sol arka köşedeki boş masaya doğru yürüdü ve patates kızartması ve bir parça hindistan cevizli turtta için geri dönmeden önce tepsisini üzerine koydu.

Kurt ve Ayı'yı gördüğünde yemek yemeye başlamıştı. Onlara işaret etmek için elini kaldırdı. Başlarını salladılar ve ona katılmadan önce kendi kahvelerini ve turtalarını aldılar.

Wolf ilk ısırığını aldı ve gülümsedi. "Gerçekten de en iyi turtaları yapıyorlar. Limonlu mu yoksa hindistan cevizli mi olduğuna karar vermekte hep zorlanıyorum."

"Görüyorum ki hepimizin ortak bir noktası var," dedi Ayı. "Hindistan cevizimiz var."

Aileleri hakkında konuştular ve Shadow annesinden bahsetti. "Onu ve amcalarımı ziyaret etmek için bir plan yapmak istiyorum. Uzun zaman oldu."

"İkizlere ne oluyor?" Kurt sordu. Gölge son bilgileri açıkladı.

"Anais Aces'te senin hemen yanındaydı, değil mi?" Wolf sordu.

"Evet, neden?"

"Kız kardeşinden daha gergin görünüyordu. Silah kullanmayı ve kendini korumanın diğer yollarını biliyorsa ne olmuş yani?" Omuz silkti. "Bahse girerim silahlar konusunda ikizi kadar rahat değildir. Kız kardeşi bu çiftin içinde daha zor olanı."

"Belki de bu yüzden Anya yerine Anais beni cezbettiler. Bana da daha yumuşak göründü."

"Yine de," dedi Bear. "Senin her zamanki tipin değil."

"Yemeğimizi bitirdik," dedi Gölge, Anais ve kendisi hakkında daha fazla konuşulmasını engellemek için. "Wolf, arkadaşın ne keşfetti?"

"Oldukça fazla. Dedikodularla dolu küçük bir kasaba. Konuşulanların çoğu meclis üyesinin Florida'ya gitmesi ve geri dönmemesiyle ilgiliydi. Görünüşe göre karısı onun tek başına tatile gittiğini düşünmüş ve bu da onu tanıyan insanları şaşırtmış. İkisinin her zaman birlikte tatile çıktığını söylediler.

Birkaçı da karısından uzaklaşmak için mi gittiğini merak ettiklerini söyledi. Kendisini meclis üyesinin arkadaşı olarak tanıtan bir adam, meclis üyesinin karısından boşanmayı istemeyi planladığını söyledi. Doğru zamanı bekliyordu." Wolf kahvesinden bir yudum aldı.

"Arkadaşım bir polis dedektifiyle konuştu. Meclis üyesini ve fantezilerini rapor eden psikologdan bahsetmiş. Görünüşe göre dedektif gülmüş ve arkadaşıma terapiye pek itibar etmediğini söylemiş. Bu

Girard Steen'in onunla görüşmemesi onu şaşırtmıştı. Dedektif kızın yakışıklı olduğunu da ekledi. Steen'in muhtemelen ona çıkma teklif edeceğini ve kızın da buna alındığını söyledi."

Shadow, "Vay canına, kasaba kadınlar hakkında ne düşündükleri konusunda geri kalmış gibi görünüyor," dedi.

"Ranger'ı ve ekibi tarafından Hawke olarak bilinen Taylor'ı Florida'ya göndermek istiyorum. Bu meclis üyesinin karısı herkese onun balık tutmak için Panhandle'a gideceğini söylemiş. Bakalım onu ya da onu gören birini bulabilecekler mi?" dedi Bear.

Wolf konuştu. "Bir şey daha var. Meclis üyesi ayrıldıktan hemen sonra, karısının en yakın arkadaşı gizemli bir şekilde ölü bulundu. Şerif ve dedektifi kadının nasıl öldüğü konusunda çok sessiz kalıyorlar."

Bear, "Küçük bir kasabanın yakınındaki bir çiftlikte büyüdüm ama burası gibi değildi," dedi.

"Sen Batı'dan geliyorsun. Orası ülkenin farklı bir bölgesi."

"Bu iyi mi kötü mü?"

Kurt, Ayı'ya sırtıttı. "Kötü dersem benimle dövüşecek misin?" diye alay etti. "İyi olduğunu biliyorsun."

"Tamam, paçayı kurtardın." Shadow'a döndü. "Görevi Ranger ve Hawke'a bildirip detaylandıracağım ve Florida'ya uçmalarını söyleyeceğim. Bu görevi umursayacaklarını sanmıyorum. Güneşli gökyüzü, mayolu güzel kadınların olduğu plajlar ve bol bol içki."

"İşimize geri dönmeliyiz." Wolf tepsisini aldı. "Bu akşam bira ve barbekü için benim evimde buluşalım mı?"

"Caroline ani bir erkek akınına aldırır mı?" Gölge sordu.

"Hayır, sizi yemeğe çağırmayı çok seviyor. Ofise döner dönmez onu arayacağım."

Shadow sahile vardığında Hawke yüzünde kocaman bir sırıtişla ona doğru yürüdü. "Sanırım yeni görevimizi duymuşsundur. İki yıldır aldığım en iyi görev."

"Sabırsızlanıyorum. Pensacola'ya uçmak için şimdi yola çıkıyoruz." Ranger söyledi.

Ranger ve Hawke gülerek kumsaldan park alanındaki arabalarına doğru koştular. Gölge de diğerlerine katıldı. Hepsi formunu korumak zorundaydı, bu yüzden sahilde antrenman yapmak tipikti. Daha sonra onlara Wolf'un evine davet edildiğini anlattı. Barbekü için temizlenmek üzere ayrıldılar.

Gölge eve vardığında, ev her zamankinden daha sessiz görünüyordu. Ama sonra,

aylardır burada fazla vakit geçirmemişti. Biri diğerrinin hemen ardından olmak üzere iki göreve gitmişti. Duş aldı, şortunu giydi ve odasında volta attı, birkaç kez şifonyerinin üzerindeki telefona uğradı.

Sonunda cep telefonunu açtı ve Anais'in numarasını çevirdi. Anais hemen cevap verdi.

"Gölge. Arayacağını umuyordum."

"Senin ve kız kardeşinin korktuğu adamın Florida'ya gittiğini bilmeni istedim. Ekibimdeki iki adam oraya uçuyor. Tatile gittiği yerin orası olup olmadığını ve hala buralarda olup olmadığını kontrol edecekler. Onlar rapor verene kadar sen ve Anya evde kalıp tetikte ve dikkatli olmalısınız. Kesin bir şey öğrenir öğrenmez sizi arayacağım."

"Teşekkürler, yardımınız için minnettarız."

Shadow söylenmemiş çok şey bıraktığını bilerek telefonu kapattı ama ne söylemek istediğini bilmiyordu. Banyodaki aynaya doğru yürüdü.

Bu küçük kasabaya kendim gidip karısıyla ve polisle konuşmak istiyorum. Ama Ranger ve Hawke'in ne bulacağını bekleyip göreceğim.

Omuz silkti ve saatine baktı. *Giyinme ve ikizleri nasıl güvende tutacağını ve bu adamı nasıl yakalayacağını konuşmak için Wolf'a gitme zamanı.*

Bir an için Anais'i düşündü ve sonra başını salladı. *Bize her şeyi anlattıklarından emin olana kadar duygularımın işe karışmasına izin veremem.* Kurt, Gölge'yi kapıda karşıladı. "Erkencisin ama Bear da öyle.

Sana bir bira getireyim. Bear, Caroline'ın deyimiyle benim erkek mağaramda." Sırtı

ve mutfığa doğru yöneldi. Gölge de Ayı'ya katıldı.

"Nasılsın?" Bear sordu, gözleri biliyordu. Birbirlerini daha birkaç saat önce görmüş olmalarına rağmen, sonraki sözleri Shadow'un nelerle boğuştuğunu bildiğini kanıtlıyordu. "Bir güvenlik sorunuyla uğraşırken kafanın ne kadar karışabileceğini ve tehlikedeki kadın için duyguların olduğunu anlıyorum."

"Bize her şeyi anlattıklarından emin olana kadar sakın kalmaya çalışacağım. Bugün keşfettiğim şeyin son sır olmasını umuyorum." Omuz silkti. "Yani Anais de kız kardeşi kadar iyi ateş edebiliyor. Ayrıca ikisinin de dövüş sanatları bildiğinden şüpheleniyorum."

"Bu deli adam ortaya çıkarsa onlara yardımcı olacağından şüpheliyim."

"Yarın ya da ertesi gün Ranger ve Hawke'dan bir haber alacağınızı umuyorum. Anais ve kız kardeşine evlerinde güvende olmalarını söyledim ama onlardan haber almak çok uzun sürerse ikizler dışarı çıkmak isteyecektir. İkisi de işlerini özlüyorlar."

"Benim için iyi, ama üzerinde süslemeler olan ya da parlak renklerde bir takım elbise giymiyorum."

Ranger güldü. "Sanırım onları çocuklar ve genç kızlar için saklıyorlar." "Umarım öyledir."

Sayfaları çevirirken durakladı ve "Burada sahilde bulunan bir restoran listelenmiş. Yemek yemek ve arkadaşımız hakkında soru sormak için iyi bir yere benziyor."

"Bana uyar. Açım, çünkü uçakta fazla yiyecek alamadık ve kiralık arabayı almak daha fazla zaman aldı."

"Unutma, biz SEAL'ız. Uzun süre yemeksiz kalabiliriz," diye alay etti Ranger.

"Evet, ama bu ormanda ya da dağlarda bir gezi değil."

"Seni hiç mızımız biri olarak hayal etmemiştim."

Hawke onu itti. "Siktir git. Hadi yemeğe gidelim."

Ranger arabaya doğru giderken kıkırdadı. Restoran çok uzakta değildi ve su kenarında iyi bir yer kapmak için yeterince erken gelmişlerdi. Genç ve güzel bir garson siparişlerini almak için geldi.

"Karides mezesi ve eritilmiş peynirli cips alacağız. Arkadaşım açlıktan ölüyor. "Siz bunları ve iki bira alırken biz de normal menüye göz atarız."

Hawke "Bekle." dediğinde kadın yürümeye başlamıştı. Meclis üyesinin resmini çıkardı. "Bize check-in yapmamızı söylediği motelde başka bir arkadaşla buluşacaktık ama orada değildi ve hiç gelmedi.

"Yakınlarda başka bir yerde odası olup olmadığını merak ediyoruz. Bu resimdeki adamı tanıyor musunuz?"

Garson kız gazete kupürüne dikkatle baktı. "Bilmiyorum ama diğer garsonlara soracağım. Resmi hemen geri getireceğim."

"Teşekkürler, minnettarız. Onun için endişelenmeye başladık," dedi Ranger. Kadın uzaklaştığında Hawke'a döndü. "İyi fikir ve hikâye. Onun hakkında hemen bilgi edinebilseydik iyi olurdu ama bunun o kadar kolay olacağını sanmıyorum."

Garson kız aperatiflerle döndüğünde resmi geri getirdi. "Üzgünüm, kimse onu tanımadı. Barmenlere de gösterdim. Başına bir şey gelmiş olabileceğinden gerçekten endişeleniyorsanız polis merkezi birkaç blok ötede."

"Polise haber vermeden önce etrafa bakıp diğer motel ve otelleri kontrol edeceğiz. Yardımanız için teşekkürler."

Onlardan ayrıldıktan sonra Ranger, "Yemeğimizi yedikten sonra Bear'ı arayıp

Şimdiye kadar ne yaptığımızı biliyor." Hawke'ın çoktan üç karides yediğini görünce sırtıttı. "Bana da biraz bırak."

ANAIS MUTFAKTAKİ İŞİNİ BITİRDİ VE KONUŞMAK İÇİN AİLE ODASINA GEÇTİ.

Any'a. "Shadow arayıp ekip üyelerinin Florida'ya vardığını ve senin çılgın adamı aradıklarını söyleyeli dört gün oldu. Sizi bilmem ama ben bu evin içinde kalmaktan delireceğim."

"Eğer dışarı çıkarsak, öldürülebiliriz. Gölge güvenli olduğunu söyleyene kadar beklemeliyiz."

Anais odanın içinde dolaştı. "Hastaneyi ve gönüllü çalışmalarımı özlüyorum. Hatta doktor olmayı bile özledim. Neden dışarı çıkıp etrafımızda yabancı birileri var mı diye bakmıyoruz?"

Any'a ayağa kalktı ve ikizine baktı. "Sanırım aklını kaçıırıyorsun."

"Belki de. Shadow'u arardım ama telefon numarası bizde yok."

"Wolf ve Caroline'ın numarası bizde var. Onları ara ve Shadow'un numarasını iste."

"İyi fikir, yapacağım. Yatak odamdan."

Anais yatağının başucundaki saate baktı. Saat dokuzdu. *Belki sabaha kadar beklerim. Sabah ilk iş onları arayıp konuşurum. Sanırım Shadow aramıza mesafe koyuyor.*

Pencereye doğru yürüdü ve evin büyük bölümünü çevreleyen duvara baktı. Gündüzleri dışarı çıkabildiklerinde orayı sevmişti ama bu gece dünyasının nasıl değiştiğini ve bunun iyi bir şey olmadığını bir kez daha hatırladı.

Anais kendini duş almaya ve yatmak için giyinmeye zorladı.

"Yarın başka bir resme başlayacağım. Bu iş bitmeden resim yapmaktan nefret edeceğim," diye fısıldadı Anais kendi kendine.

Any'a kız kardeşinin odasına baktı ve onun yatmak için giyinmiş olduğunu ve yeni bir resme başlamadan önce her zaman yaptığı gibi bir deftere bir şeyler çizdiğini gördü. "Daha iyi hissediyor musun?"

"Fazla değil. Aramayı ben yapmadım. Çok geç oldu. Yarın sabah erkenden Wolf ile konuşmak niyetindeyim."

"Güzel, bu daha iyi." Any'a Anais'in yatağının ucuna oturdu. "Sorunlarımın hayatını altüst etmesine üzüldüm. Hastalarını görmeyi özlediğini biliyorum."

içerir. Geçen gün lisansınızı güncel tutmak için internet üzerinden bazı kurslara katıldığınızı gördüm."

"Yapabileceğim tek şey bu. Tekrar tahtaya çıkmak istemiyorum." "İyi iş çıkardın."

"Evet, ama uzun zaman oldu ve hiç eğlenceli değiller. Tüm bunlar için kendini kötü hissetme. Buna sen sebep olmadın. Çılgın hastan yaptı."

"Deli kelimesini sevmiyorum; insanlar akıl hastasıdır." "Sizce öyle mi?"

"Bence o korkunç dürtüleri olan korkunç bir adam. Akıl sağlığı hizmetlerinin onun takıntılarını değiştireceğinden şüpheliyim. Onunla yaptığım görüşmeler bir fark yaratmadı. Eninde sonunda yakalanacak ve hapse atılacak. Bu deneyimden sonra, farklı bir şey yapacağıma söz veriyorum. İkizler olarak benim hayatım sizi olumsuz etkiliyor ve bu adil değil."

"İşini seviyorsun."

"Başka bir kariyer için bazı fikirlerim var. Üzerinde düşündükten sonra sana söyleyeceğim."

Anais odanın öbür ucuna yürüdü ve Anya'ya sarıldı. "Ne olursa olsun ya da ne yaparsan yap seni seveceğim."

CHAPTER 5

GÖLGE'NİN O SABAHKI İLK TELEFONU ANAIS'TEN GELMİŞTİ. O DA çoktan dışarı çıkıp işe gitmek istemelerini bekliyordu. Onlara sabırlı olmalarını söylemişti. Kaptanıyla konuşması gerekiyordu.

İkinci aramayı aldığı anda ilk fincan kahvesinin ancak yarısını içebilmişti. Arayanın Ranger olduğunu görünce hemen cevap verdi.

"Merhaba. Yeni bir bilgi var mı?"

"Az önce Bear'la konuştuk. Sizi aramamızı söyledi. Kasabayı taradık ve birkaç küçük yere ve insanların tekne kiralayıp yem aldığı yerlere gittik. Kimse bu adamı görmemiş. San Diego'ya gidiyor olabileceğini ya da çoktan gitmiş olabileceğini düşünseniz iyi olur."

"Pekâlâ. Bear'ın sizin için uçuş ayarladığını sanıyorum." "Evet. En kısa zamanda Coronado'da olmamızı istiyor." Bear ile konuşup yeni bir fikri olup olmadığına bakacağım."

"Yakında görüşürüz." Ranger telefonu kapattı.

Cep telefonu tekrar çalmadan önce Bear'ı aramaya fırsat bulamadı. "Bu tür sabahlardan nefret ediyorum," diye homurdandı.

"Merhaba, Wolf. N'aber?"

"Hanımın beni aradı. Kendisinin ve kız kardeşinin işe geri döneceğini söyledi. Aslında tam olarak çalışmıyor ama hastanede gönüllü olarak çalışıyor ve kız kardeşi de şiddet görmüş kadınlar için bir evde çalışıyor. Görünüşe göre onlara sabırlı olmalarını söylemişsiniz ve bu işe yaramamış, bu yüzden beni aradılar. Onları vazgeçirmek mümkün olmadı. Silahlarını yanlarına alacaklarını söylediler. İkisinin de gizli silah taşıma ruhsatı olduğunu öğrendim."

"Evet ve ikisi de nasıl ateş edileceğini biliyor."

"Eminim Ranger ve Hawke'ın yakında döneceğini duymuşsunuzdur."

"Evet. Ranger, Bear ile konuştuktan sonra beni aradı."

"Güzel. Belki de bu adam ikizleri rahatsız etmemeye karar vermiştir. Memleketlerinden ayrılalı epey zaman oldu."

"Umarım haklısındır."

"Yakında görüşürüz. Kaptan Buchanan sabah toplantısı için herkesi burada istiyor ve acele etmezseniz geç kalacaksınız."

"Şimdi gidiyorum."

Wolf uyardı. "Görüyorsun. Kaptanın gözü saatte."

Shadow üsse giderken Anais'i aradı. Anais cevap verdiğinde, "Merhaba. Anladığım kadarıyla Wolf ile konuşmuşsun," dedi.

"Arayacağınızı biliyordum ama fikrimizi değiştirmeyeceğiz. Biz ya da en azından ben çıldırmak üzereyiz. Bizi ayrılmadan hemen önce yakaladın. Üretken bir iş yapmam gerekiyor. Resim yapmak yeterli değil."

"Fikrini değiştiremeyeceğini görebiliyorum. Dikkatli ol. Adamlarım Panhandle bölgesinde adamınızı tanıyan biriyle karşılaşmadı. Burada, San Diego'da olabilir."

"Burası büyük bir yer. Umarım kız kardeşimi almak isteyen bu adam bizi asla bulamaz."

"'Umarım' önemli kelime. Ben işe gidiyorum. İyi günler dilerim."

Shadow omuzlarını geriye attı ve gerginliğini azaltmak için başını hareket ettirdi. Kapıdan geçerken kimliğini kaldırdı. İşte yoğun bir gün tam da ihtiyacı olan şeydi. Güvenliklerini ciddiye almayan kadınlar için endişelenemeyecek kadar meşgul olacaktı. *Kaptandan onlarla iş yerlerinde buluşmak için beni zamanında bırakmasını isteyeceğim.*

ANAIS HASTANEDEKİ GÜNÜNÜN TADINI ÇIKARDI. JOSIE İLE ÖĞLE YEMEĞİ YEDI.

Josie, "Senin ve kız kardeşinin zaten bazı SEAL'leri tanıdığınızı fark etmemiştim," dedi. Çayından bir yudum almadan önce Anais'e baktı.

"Üzgünüm, size gerçeği söylemeliydim. Shadow'la bir konuda iletişim kurmaya çalışıyorduk. Tanışmıştık ve ben ona numaramızı vermiştim ama onda yoktu. Aramadığında, ilgilenmek konusunda fikrini değiştirdiğini düşündüm. Ama sonra kız kardeşim ve ben onun bir görev için uzakta olabileceğini fark ettik."

"Evet, Ranger ile aynı takımda."

"Onunla ilgileniyor musun?"

"Olabilirim ama kalbimi kaybetmemeye çalışıyorum. Ranger benden çok mu hoşlanıyor, yoksa ben sadece o limandayken eğleneceği bir kadın mıyım, bilmek zor. Geçen gece onun evine gitmedim. Ona bir askı olmak istemediğimi söyledim."

"Ne dedi? Sormamın sakıncası yoksa."

"Belki de sakın olmamız gerektiğini söyledi. Ciddileşmeye hazır değilmiş." "İkiniz için yürümediği için üzgünüm."

"Olma. Kayla'nın kocasının ona baktığı ve onu sevdiği gibi birinin bana bakmasını ve beni sevmesini istiyorum. Sen ve Shadow nasılsınız?"

"Pek iyi değil. Geleceğin nasıl olacağını göreceğiz."

"Henüz pes etme." Josie gülümsedi ve saatine baktı. "Benim için işe geri dön."

"Ve ben de. Bugün çocuk odasına yardım ediyorum. Çok seviyorum." "Hemşirelik okumalısın. Çok iyi olursun."

"Belki." Anais, arkadaşının Anais'in bir dahiliyeci olduğunu öğrendiğinde nasıl tepki vereceğini merak ediyordu. Gün hızla geçip gitti. Gönüllü ofisinden çıktı ve dışarı yürüdü. Anya'nın çoktan otoparkta kendisini beklediğini umuyordu.

Arabalarını gördü ve aceleyle ona doğru koştu. Aniden, büyük bir sedan hızla park alanına girdi. Anais arabanın geçmesine izin vermek için park halindeki arabalara yaklaştı ama araba doğrudan ona doğru savruldu.

Aniden, Gölge elinde silahıyla oradaydı. "Anais, arabaların arasına gir!" Karşıdan gelen arabaya ateş etti ama bu sürücüyü caydırmadı. Araba direksiyonu Gölge'ye doğru kırdı. Vurulmamak için park halindeki bir arabanın bagajına yuvarlanmadan önce tekrar ateş etti. Aşağı atladı ama sedan çıkıştaki ödeme bariyerini aşmak için kaldırımı çoktan aşmıştı ve lastikleri gıcırdayarak batıya doğru hızla uzaklaştı. Neyse ki ziyaret saati değildi ve otoparkta sadece birkaç kişi vardı. Çılgılık atarak hastaneye koşmuşlardı.

Gölge Anais'e koştu. "İyi misin?"

Cevap vermesi bir anını aldı. Elleri buz gibiydi ve sesi titreyerek, "Sayende, evet. Ama araba neredeyse seni götürüyordu."

"Kişi arabayı bana doğru doğrulttuğunda ne yapacağımı biliyordum."

Anais cevap vermeden Anya oradaydı ve onu sıkıca kucakladı. Yüzü bembeyazdı ama sesi sabitti, "Sürücü kafasına bir tür başlık geçirmişti ve onu öne doğru çekerek

yüzünü kapalı tuttu. Bizim adamımız olup olmadığını söyleyebilir misin?" Anya sordu.

Gölge bir küfür mırıldandı. "Hayır. Sürücünün kadın mı erkek mi olduğu bile belli değildi."

"Girard Steen olmalı. Başka kim bize zarar vermek isteyebilir ki?" Anais arabanın gözden kaybolduğu yola doğru baktı.

"Evet, öyle olmalı. Güvenlik görevlilerinin bize doğru koştuğunu görüyorum. Onlara ne olduğunu anlat. Ben bölgeyi arayacağım."

Shadow diğer araçların etrafında dolaşırken kaşlarını çatı. *Yerde ya da en yakındaki arabaların altında tek bir kanıt yok ama yine de bir şeyler yolunda gitmediğinde olduğu gibi boynum karıncalanıyor. Büyükbabam böyle uyarılara dikkat etmemi söylerdi. Bana bir şey söylemeye çalışıyorlar.*

Muhafızlardan biri ona doğru yürüdü. Shadow kendini tanıttı ve onu tatmin edebilmek için elinden geldiğince az açıklama yaptı.

"Burada olmanız iyi oldu. Bunu yazmamız gerekiyor. Hepiniz benimle ofisime gelip evrak işlerini tamamlar mısınız?"

"Evet." Shadow içten içe inledi. Bunu polise bildireceklerini ve daha fazla soru sorulacağını biliyordu.

"Neden kaşlarını çatıyorsun?" Anais sordu.

"Umarım bu evde kalmanız gerektiğini kanıtlar. Raporları hazırlamak ve polisle konuşmak için içeri girmemiz gerekiyor."

"Belki bundan iyi bir şey çıkar," dedi Anya. "O kişiyi ortaya çıkardı. San Diego'da olduğunu biliyoruz."

"Ve ikinizi de öldürmek istediğini biliyoruz," dedi Shadow kuru bir sesle.

"Belki de değil. Anais'i beklerken hastam bana saldırmadı. O saldırdı. Anais'in gönüllü kıyafetiyle hastaneden çıktığını biliyordum. Kasabadaki insanlar ikizimin doktor olmasının komik olduğunu düşündüler ve ben kan görmeye dayanamıyorum."

"Belki de Anais'i öldürürse senin daha fazla acı çekeceğini ve bunun senin hatan olduğu düşüncesiyle yaşamak zorunda kalacağını düşündü. Bu adamın çarpık bir zihni olduğunu söylemiştin."

Anya hasta görünüyordu. "Bunu hiç düşünmemiştim Gölge."

"Yine de ikinizi de korumamız gerekiyor. Öfkeli hastanız ikinizi de öldürmek isteyebilir. Silah taşımanızı bekler miydi?"

"Hayır. Anais kendininkini hep evde bırakır, ama ben benimkini yanımda tuttum, ama sakladım. Ve," Anais'e kaşlarını çatı. "Silahımı hatırlar ve ona ateş ederdim."

"Araba köşeden hızla geldi. Her şey çok ani oldu. Zihnim

Silahım yanımda olsaydı bile yeterince hızlı tepki veremezdim," diye itiraz etti Anais.

"Kız kardeşiniz haklı. İkinizin de tepki becerileri üzerinde çalışmamız gerekiyor. Silahı ne kadar iyi kullandığının bir önemi yok. Tehlikeli durumlarda, daha hızlı tepki veren kişi kazanır."

Anya ona sıırttı. "Sizinle tanıştığımıza çok sevindim."

"Bu konuda ne hissettiğimden emin değilim. Siz iki dik kafalı kadınsınız. Bugün kendinizi tehlikeye atmanız için hiçbir neden yoktu. Şu evrak işlerini halledelim, sonra sizi eve kadar takip edeceğim, içeride kilitli olduğunuzu göreceğim ve biz dışarı çıkmanın güvenli olduğunu söyleyene kadar orada kalacağımıza dair söz istiyorum."

Anais, "Oh, tamam, ama bugün çok eğlendim," dedi.

"Ben de öyle. Çalışanlar ve kadınlar beni kadın sığınma evinde gördüklerine çok sevindiler."

"Eminim öyledir, ama yarın değil."

Daha sonra, ikizlerin evine vardıklarında, Shadow evi ve kilitleri iyice kontrol etti.

Anya kız kardeşine döndü. "Burada, San Diego'da olmasına sevindim. SEAL'lar eski hastamı bulacak ve biz de hayatlarımızı geri alacağız."

"Umarım normal bir hayata dönmek için hâlâ hayattayızdır." Anais döndü ve koridordan geçerek yatak odasına doğru yürüdü.

"KAHRETSİN, EĞER SEN ORADA OLMASAYDIN, BU DELİ ADAM İkisi de," dedi Bear. Kurt ve Gölge ile birlikte Bear'ın evindeki ofisinde oturuyorlardı. Gölge, Anais ve Anya'nın yanından ayrılır ayrılmaz Bear'ı aramıştı.

"Seni rahatsız eden bir şey var," dedi

Wolf. "Sadece bir düşünce."

"Bizimle paylaşın." Bear sandalyesinde öne doğru eğildi.

"Neden kafasında o çılgın kukuleta vardı? Onu burada kimse tanımıyor."

"O zeki biri. Kılık değiştirmemiş olsaydı onu görürdün." "Doğru."

"Ama çözümün bu olduğunu düşünmüyorsunuz," diye ekledi Wolf.

"Hayır. Çılgınca olduğunu biliyorum ama bir şeyler y o l u n d a gitmediğinde hissettiğim o duyguya kapıldım."

"Tehlike ve benzeri konulardaki hislerinize her zaman inanmışımdır. Boynun karıncalandı mı?" Bear sordu.

"Evet. Buraya gelirken Yüzbaşı Buchanan'ı aradım. Polisi arayacak ve onlara neler olduğunu ve neden arabaya ateş etmek zorunda kaldığımı anlatacak. Belki onu ciddiye alırlar."

"Umarım öyledir. Evdeyken yerel sorunlara karışmaya devam etmemizi istemiyor. Yine de bir şey yapmadan duramam. Sanırım kendime uygun kadını bulmuş olabilirim."

Bear sandalyesine geri oturdu ve ıslık çaldı. "Vay canına, bu sözleri söyleyeceğini hiç düşünmemiştim. Her zaman asla evlenmeyeceğini ve baban öldüğünde annenin yaşadıklarını bir eşe yaşatmayacağını söyledin."

"Biliyorum. Özellikle zordu çünkü babam kırk gün içinde emekli oluyordu.

Sonunda rahatlamıştı ve sonra en kötüsü oldu."

Wolf başını salladı. "Her şey senin gerçek duygularını bilemeyecek kadar hızlı geliyor. İkizleri öldürmek isteyen şu adamın icabına bakacağız. O zaman onu tanımak ve nasıl gittiğini görmek için zamanın olacak."

"Haklı olduğunu biliyorum. Ama bu adamı yakalamak için plan yapalım ve yakalayana kadar onları güvende tutalım."

KAHRETSİN, ONLARI YAKALADIĞIMI SANMIŞTİM. ANAIS'I ÖLDÜRÜRDÜM.

Hastaneye gidip Anya'yı silahımla alacağım. Ama bu bayan beni yıkamayacak. Onları beklemek için ihtiyacım olan her şeye sahibim. Bir süre daha evde kalacaklar. Aceleyle gerek yok. Dünya kadar zamanım var.

İkisini de istiyorum ama seçim yapmak zorunda kalırsam Anais'i öldürürüm. Anya kendi mezarına yas tutacak. Yarın, koluma baktırmak için şehir dışına çıkacağım. Kimdi o adam? Bir ziyaretçinin orada olması ve nasıl ateş edileceğini bilmesi şanslarıymış.

Silahlı adamın Anais'e ismiyle seslenişini hatırlayınca kaşları çatıldı. *Kim olduğunu öğrenmeliyim.*

RANGER VE HAWKE, O AYRILDIKTAN KISA BİR SÜRE SONRA SHADOW'UN KAPISINI ÇALDI

Bear'ın. "İçeri gelin. İkinizi gördüğüme sevindim. İyi vakit geçirmişsiniz."

Onları oturma odasına götürdü ve orada hep birlikte oturdular.

"Hawke eve gitmek istedi. İyi bir yol arkadaşı değil," dedi Ranger sırıtarak.

"İyi olurdu ama,"- başını Ranger'a doğru salladı- asla durup yemek yemek istemiyor."

"Onun için Hawke'dan daha iyi bir lakap biliyorum. Dönüş yolunda aklıma geldi ve sözlüğe baktım. Onun için mükemmel olacak. "Kuzgun, yemek için sinsice dolaşan ve açgözlülükle yiyen bir kuş. Pensacola'daki ilk gecemizde karides mezesi sipariş ettik. Ben garsonla konuşurken o üç tane yedi."

Gölge gülmek zorunda kaldı. Hawke, Ranger'ı yumruklamaya hazır görünüyordu ama sonra o da gülmeye başladı.

"Hoşuma gitti. Ama benim zaten daha çok sevdiğim bir ismim var. Sakin ol."

"Anladığım kadarıyla Bear ikinizi tekrar birlikte dışarı gönderemez. En azından burada, evde. İkiniz de aç olduğunuzda daha iyi davranıyorsunuz ve yiyecek fazla bir şey yok."

"Evdeyken nasıl formda kalıyor ve kilo almıyorsun?" Ranger Hawke'a sordu.

"İyi bir metabolizmam var. Bazen evdeyken kilo veriyorum. Her gün sıkı egzersizler yapıyoruz. Eğer rahat bir koltuğa emekli olursam kilom konusunda endişelenmem gerekebilir."

"Pekâlâ, siz ikiniz. Florida'da öğrendiğiniz her şeyi bana anlatın. Ne kadar önemsiz olursa olsun hiçbir şeyi atlamayın. İkinizin nasıl geçinemediğini anlatmayı atlayabilirsiniz."

Shadow arkasına yaslandı ve arama hakkında söylediklerine odaklandı. "Panhandle çevresinde ne kadarlık bir alanı taradınız?"

"Çoğunu. Pensacola'yı kontrol ettikten sonra birkaç gün arabayla dolaştık ve balık tutma alanları ile kamplarda kısa molalar verdik." Ranger önce uzaklara, sonra tekrar Gölge'ye baktı. "İkimiz de boşa kürek çektiğimiz hissine kapıldık. Onun orada olduğuna hiç inanmıyoruz."

"Haklı olabilirsin." Shadow onlara o sabah hastanenin otoparkında yaşanan olayı anlattı. "Gün içinde dışarı çıkmak istiyorlar. Ne zaman dışarı çıkmak ya da işe gitmek için ısrar etseler birimizin onlara eşlik etmesini isteyeceğim."

"Yüzbaşı Buchanan kabul edecek mi? İlk döndüğümüzde dinlenmemiz gerektiğini çünkü yakında yeni bir görev alabileceğimizi söylemişti. Görmek istediğim bir hanım var. Gerçi artık benimle görüşmeyi kabul etmeyebilir." Ranger ayağa kalktı ve odada volta attı. "Sanırım bir bağlılık istiyor. Ben hazır değilim."

"O zaman onu şimdilik unut." Gölge sandalyesinden kalktı. "Bear onunla birlikte Yüzbaşı Buchanan'ı görmeye gitmemi istiyor. Siz ikiniz benimle gelmek ister misiniz?"

"Hayır, sen hep daha uzun kalıyorsun. Ben Hawke ile gideceğim."

"Kuzgun iyi bir isimdi," dedi Hawke. "Belki başka birine de uyar."

ÜSSE VARDIKLARINDA, BEAR VE SHADOW KAPTAN'A

Buchanan'a Ranger ve Hawke ile yaptıkları konuşmalardan bahsetti.

"Çocukların lakaplar hakkında daha fazla düşünmeye başlamaları hoşuma gidiyor," dedi Kaptan Buchanan. "Hepinizin bir lakabı olmasının zamanı geldi. Takımın yakınlığını pekiştirmeye yardımcı olur." Başını kapının diğer tarafına doğru eğdi. "Kahkahalar duyuyorum. Ranger takıma Hawke'a isim bulmaya çalıştığını söylemiş olmalı, Raven."

"İkizleri güvende tutmaya yetecek kadar SEAL'ımız var mı? Bear sordu. "Bu adam burada olduğuna göre, onu bulabilir ve bu işi çabucak bitirebiliriz, umarım."

"Yapmak zorundasınız. Üst düzey yetkililer Orta Doğu'ya bir ekip gönderip göndermeyeceğimize karar verme aşamasındalar. Bear, daha yeni döndüğünü biliyorum ama senin ekibin gitmek için seçildi. Komutanlar önce diplomasiyi deniyor ve bunun genelde nasıl sonuçlandığını hepiniz biliyorsunuz. Hazır ol. Ekibiniz göreve gittiğinde kız kardeşleri güvende tutmak için bir plan yapın."

Kaptan gitmelerini işaret etti. "Bear, sen ve Shadow burada kaldığımız süre için bir plan hazırlayın ve bana gösterin. Şansınız varsa bu adamı çabucak yakalarsınız. Benim SEAL'larımdan daha zeki olamaz."

KAPI ZILI ÇALDIĞINDA ANAIS YERINDEN SIÇRADI. YAVAŞÇA KAPIYA DOĞRU YÜRÜDÜ. Kapı. "Kim o?" "Gölge."

"Yalnız olup olmadığını nasıl bileceğim?" "Pencerene git ve dışarı bak."

Anais perdeyi yana çekti. Gölge'nin etrafına baktı ama kimseyi göremedi. Kapıyı açtı ama zinciri bağlı tuttu.

"Eğer içeri girmek isteseydim, o zincir beni durduramazdı," dedi Shadow.

"Ben

Bugün alışverişe çıkarken, içeri girmeden önce kapıda kimin olduğunu görebildiğiniz yeni tip kilitlerden alacağım."

Zinciri serbest bıraktı. "Bence bu iyi bir fikir. Belki de dışarıda birinin olup olmadığını gösteren spot ışıklarına ihtiyacımız vardır."

"Almayı planladığım tip bu." Adam içeri girdiğinde Anais kendini onun bedenine attı ve kollarını beline doladı.

"Korkmaktan nefret ediyorum. Keşke Anya gibi olsaydım. O korkmak yerine sinirleniyor."

"Kendinizi daha güvende hissetmenize yardımcı olmak için size bazı koruyucu hareketler öğreteceğim. İkiniz de benimle spor salonuna geliyorsunuz."

Anya mutfaktan onlara katılırken onun son sözünü açıkça duymuştu. "Anais'i al. Kendimi nasıl koruyacağımı ondan çok daha iyi biliyorum."

"Göreceğiz. Bugün bizimle geliyorsun. Eğer söylediklerin doğruysa, bu ilk ziyaretten sonra seni evde bırakacağım."

"Tamam, ama benimle zaman kaybediyorsun. Ben sert bir hatunum."

"Yine de seni denizaşırı ülkelere satmayı planlayan bir çete tarafından yakalandın," diye hatırlattı Shadow ona.

Anya kızardı. "Bir daha olmayacak ama sanırım haklısın." "Seni nasıl yakaladıklarını hep merak etmişimdir."

"İşten çıkarken anahtarlarımı elime alırım ve etrafımdakilere karşı tetikte olurum. O gün, yakınlaştığım kadınlardan biri ofisten çıkarken bana bir kart uzattı. Arabama binene kadar beklemek yerine kartı açtım. Biri bana vurdu ve tökezledim. Sonra başka bir adam diğer tarafa geçti ve beni bir minibüse bindirdi. Karşı koymaya çalıştım ama beni hemen bağladılar ve ağzımı kapattılar."

"Gördünüz mü? Ne kadar hazır olduğunuza inanırsanız inanın, birileri sizi istiyorsa bir yolunu bulacaktır."

"O zaman neden bu derslerle uğraşıyorsun?" Anais sordu.

"Çünkü size toplum içindeyken her zaman farkında olmayı da öğreteceğim. Bu öğrenebileceğin bir zihniyet."

"Egzersiz kıyafetlerimizi giyip birkaç dakika içinde hazır oluruz." Anya Anais'i koridorun sonuna doğru çağırdı.

Gölge evin içinde ilerleyerek savunmasız noktaları değerlendirdi. İçeride iyi iş çıkarmışlardı. Pencereelerde ekstra iyi kilitler vardı ama kapıların hepsinin daha iyi kilitlere ihtiyacı vardı ve garaj savunmasızdı. Garajını daha güvenli hale getirmişti. Cep telefonundaki numarayı kontrol etti ve ikizlerin garajındaki işin bir an önce yapılması için aradı.

Döndüklerinde Gölge gülümsemek zorunda kaldı. Anya başlamak için hevesli görünüyordu ama Anais kaşlarını çatı.

"Seni korumaya çalışıyorum," dedi ve kolunu onun omzuna doladı. Onun bedenine döndü ve ona sarıldı.

"Biliyorum. Daha güvenli ve huzurlu bir yerde yaşamak istiyorum. Tüm bu suç ve şiddetten nefret ediyorum. Anya'nın başına bunlar gelmeden önce, güvenlik hissinizin nasıl altüst olabileceğini fark etmemiştim.

"Babamın silah kullanmayı ve Anya'ya öğrettiği bazı savunma hareketlerini öğrenmem için ısrar etmesine şaşmamalı. Hiç oğlu yoktu ama kızların da erkekler gibi saldırganlarla mücadele edebilmesi gerektiğini söylerdi."

Kalp şeklindeki yüzünü Gölge'ye doğru eğdi ve gök mavisi gözleri ona dikildi. Her şey bittikten sonra onu unutmakta zorlanacağını biliyordu. Hiç düşünmeden başını eğdi ve onu öptü. Kollarını onun boynuna doladı ve ince, tatlı vücudu onunkine doğru hareket etti. Bir an için nerede olduğunu unuttu ve öpücüğü derinleştirdi.

Anya'nın boğazını temizlerken çıkardığı ses onu aniden kendine getirdi. Anais'in kollarını boynundan çekti. "Derslerine başlamamız gerekiyor." Sesindeki boğukluğu duydu ve kalbi göğsünde çarpmaya başladı.

Anya ona göz kırparak kapıdan çıktı. "Bekle," diye bağırdı Gölge.

Anya kurşunu duyduğu anda yere düştü. Gölge dışarı koştu ve viraja girdi. Anais'i ve kendisini ezmeye çalışan aynı arabaya nişan aldı. Araba caddeden aşağı uçuyordu. Kurşunu arka camı paramparça ederken araba görüş alanından çıktı.

Anya'yı kontrol etmek için geri koştu. Anya elini başının yan tarafına dayamıştı. Anais çoktan telefona sarılmıştı ve bir yerden ilk yardım çantası almıştı.

Gölge'ye döndü. "Göründüğünden daha ciddi bir yaralanma olabilir. Anya'nın içeride kanamaya ya da başka ciddi sorunlara yol açmadığından emin olmak için kurşun yarası bölgesinin acil serviste kontrol edilmesi gerekiyor. Geçici bir bandaj koydum ve 911'i aradım."

Shadow cep telefonunu çıkardı ve Yüzbaşı Buchanan'ı aradı. "Ne oldu?"

"Anya kapıdan çıkarken arabayla gelen biri tarafından başından vuruldu. Ona bağırdım ama çoktan dışarı çıkmıştı. Yüzeysel bir yaralanma gibi görünüyor ama hastanede kontrol edilecek. Ambulans yolda."

"Ateş edebildin mi?"

"Evet, arka camı kırdım ama her kimse sürmeye devam etti. Geri dönüp Anya'yı kontrol etmem gerekti."

"Size katılmak için hastaneye geliyorum. Kız kardeşimle birlikte yerel polise gitmek istiyorum."

"Tamam, orada görüşürüz."

SHADOW, ANAIS'I HASTANEYE GÖTÜRDÜ VE ONLAR HASTANEDEYKEN YANINDA OTURDU.

Anya'yı kontrol etti. Anya'nın elini tuttu ve duygularına yenik düştüğü, dolayısıyla Anya'nın kapıdan önce çıkma niyetini fark etmediği için sessizce kendine lanet okudu. *Kendini nasıl koruyacağını bildiğini söyleyen biri için bu akılsızca bir hareketti ama yine de... Bu ikisine karşı gerektiği kadar dikkatli değildim.*

"Kaşlarını çatıyorsun," dedi Anais.

"Sana ve Anya'ya daha iyi bakmadığım için kendime kızıyorum." Yüzbaşı Buchanan'ın bekleme odasına girerek konuşmaya bir son verdiğini görmekten memnundu.

"Anais Kenly, seni Yüzbaşı Buchanan'la tanıştırmak istiyorum."

Yüzbaşı Buchanan, "Kız kardeşiniz için çok üzgünüm," dedi ve onun elini tuttu.

"Teşekkür ederim. Keşke doktor ya da hemşire acele edip bana bir şeyler söyleseydi. Bana çok kötü görünmediğini biliyorum. Yine de başka bir doktorun görüşünü almak istiyorum. Eminim Shadow size kız kardeşim ve benden bahsetmiştir."

"Evet, öyle. Benimle polise gelmenizi istiyorum. Sanırım bu olaydan sonra hayatlarınızın tehlikede olduğuna inanacaklardır. Polis Şefi dün tatilden döndü. Onu aramayı planlıyordum. Oldukça iyi tanışıyoruz. İkimiz de onunla konuşmak için orada olursak, sizin davanızı öncelik sırasına koyacaktır."

"Oh, harika. Çok teşekkür ederim."

Önlüklü ve beyaz önlüklü bir adam kapıda belirdi. Gözlerini Anais'e dikerek, her ne kadar belli etse de, "Siz Bayan Kenly'nin kız kardeşi misiniz?" diye sordu.

"Evet. Anya nasıl?"

"Ben Dr. Andrews. Birkaç test yaptık. Kurşun kafatasına hiç girmemiş. O iyi. Biraz canı yanıyor ve onu bu gece tutmayı tercih ediyorum."

Beklemediğimiz bir şey olursa diye. Olacağından şüpheliyim ama ekstra dikkatli olmak istiyoruz. Ona isabet eden mermi yüksek güçlü bir silahtan çıkmış. Sıradan bir tüfek ya da küçük bir tabanca değil. Onu kimin vurduğunu biliyor musunuz?"

"Hayır," dedi Gölge. "Ama öğrenmeyi planlıyoruz. Bu ikisi polise giderken ben burada onunla kalacağım."

"Ateşli silah yaralanmalarını bildirmek zorundayız. Polis, ben çıktıktan sonra sizinle konuşmak için hemşire masasında bekliyor. Belki kız kardeşinizin odasına yirmi dört saat nöbetçi koyarlar," dedi Dr. Andrews.

"Polis Şefi ile konuştuğumda ısrar edeceğim. Buradaki polislere karakola gittiğimizi açıklayacağım. Bayan Kenly, gitmeye hazır mısınız?"

"Önce kız kardeşimi görebilir miyim?"

"Elbette," diyerek doktor ona kendisiyle gelmesini işaret etti.

"Ben de onlarla gideceğim ve başka bir koruma ayarlanana kadar Anya'nın yanında kalacağım," dedi Shadow. Kaptanı başını salladı, oturdu ve cep telefonunu çıkardı.

Dr. Andrews tedavi alanındaki bir perdeyi geri çekti. "Çok yakında onun için bir oda ayarlayacaklar. Her ihtimale karşı onu acil servisten çıkarmamızı önerdim. Saldırganın buraya gelmesini istemeyiz."

"Umarım her kimse o kadar da deli değildir."

Dr. Andrews, "Bugünlerde asla bilemezsiniz," dedi ve koridorda yürümeye başladı.

"Anya, iyi olmana çok sevindim." "Daha yumuşak konuş, Anais. Başım çok kötü ağrıyor."

"Ama kafanın içinde ciddi bir yara yok," dedi Anais ve gülümsedi. "Her zaman senin benden daha dik kafalı olduğunu söyledim."

"Özür dilerim Anya." Gölge yatağının yanına yaklaştı. "Dikkat etmemiştim."

"Ben kapıdan çıkmadan önce arkamı dönmüştün. Hepsi benim suçum. Kız kardeşimin kendisinden hoşlanan birini bulmasına sevindim."

"Var, ama ben işi gereği çok seyahat eden biriyim, gerektiğinde her zaman yanında olacak biri değilim."

"Göreceğiz. Birbiriniz için mükemmel olabileceğinizi düşünüyorum." Gölge başını salladı. "Söz veremem."

Söylediklerine nasıl tepki verdiğini görmek için Anais'e bakmadı.

"Gitmem gerek Anya. Shadow'un Yüzbaşısi polis şefini tanıyor. Onunla konuşmaya gidiyoruz." Perdeli bölmenin etrafında yürürken Gölge'ye bakmadı ya da veda etmedi.

Anya kaşlarını çatı. "Onu incittin."

"Şimdi olması sonra olmasından daha iyi. Ben seninle kalacağım. Doktor tetikçinin buraya gelmesinden korkuyor."

"Aptal olması gerekirdi ve hastamın güçlü takıntıları olabilir ama aynı zamanda çok zekidir. Beni kapımın önünde vurmak karakterine aykırı görünüyor ama belki de sabırsızlanmaya başlamıştır."

"Belki." Gölge yatağına yakın bir sandalyeye oturdu.

Polis memurları odasına geldi ve sorular sordu. Onlar gittikten sonra Anya uyumaya gitti.

Shadow'un hisleri her zaman çoğu insanınkinden daha keskin olmuştu ve içgüdüleri onu yüksek alarm durumuna geçirmişti. Doğru olmayan bir şeyler vardı. İkizlerin daha fazla sır saklamadığı kesindi.

CHAPTER 6

POLIS MEMURU GÖLGE'YI RAHATLATMAK İÇİN GELDİĞİNDE, KAPTAN'I ARADI.

Buchanan'dan teyit etmesini istedi. "Anya ve Anais için koruma aldınız mı?"

"Evet, Anais'in akşam vardiyası memuru onu hastaneye götürüyor ve kız kardeşini ziyaret ettikten sonra evine bırakacak."

"Ben burada kalıp onu göreceğim. Arka kapıdan gizlice eve gireceğim. Kontrol edeceğim. Eğer düşündüğüm gibiyse, kimse orada olduğumu anlamaz. Bu kişinin polis korumasını kandırmaya çalışabileceğinden şüpheleniyorum. Eğer öyleyse, onu yakalamak için içeride olacağım."

"Bunun gerekli olduğunu düşünüyor musunuz yoksa bu, itiraf etmek istediğinizden daha fazla değer verdiğiniz kadın için koruyucu içgüdülerinizin bir sonucu mu?"

"Eğer içgüdülerim beni tehlikeye karşı uyarmasaydı, sana hak verirdim."

"Tehlikeyi hissettiğinizde nadiren yanılırsınız."

"Anais ve korumasıyla buluşmak için aşağıya iniyorum."

"Yarın sabah sekizde Bear ile bir toplantım var. Seni de orada istiyoruz."

"Olacağım." Shadow telefonunu kapattı ve asansöre yöneldi. Anais ve polis koruyucusunu bekleyecek ve onlara planını anlatacaktı.

Gölge asansörden çıkarken onlar da kapıdan giriyorlardı. Gölge onları karşılamak için yürüdü. Fikrini açıkladı. Polis memuru kaşlarını çatı.

"Buna gerek yok. İşimde yeterince sorumlu olmadığımı ve bana yardım etmen gerektiğini mi ima ediyorsun?"

"Alınmak

istememiştim." "Ben

alındım."

Anais elini memurun koluna koydu. "Bana karşı aşırı korumacı."

"Şey, kız kardeşin vurulduğunda seninle ve kız kardeşinle birlikte olduğunu duydum. O kişiyi durdurmadı."

Anais kararlı bir şekilde, "Kız kardeşime kin besleyen bir adam," dedi.

"Peki, kim olacak, o mu ben mi?" diye sordu memur. "Eğer ihtiyacın yoksa

Ben sokaklarda devriye gezerek daha faydalı olabilirim."

"Hayır, polis koruması istiyorum." Gölge'ye doğru başını salladı, "Her zaman orada olması mümkün değil."

"Bayanı duydunuz," dedi polis memuru Shadow'a, sonra Anais'e, "Gidip kız kardeşinizi görelim, sonra da sizi sağ salim evinize götürelim."

"Yarın görüşürüz," dedi Shadow ve ön kapıdan çıkıp gitti.

Shadow hızla arabasına doğru yürüdü. *Anais'in güvenliğini polis memuruna bırakmaya hiç niyetim yok. Bir şeylerin yolunda gitmediğini hissedebiliyorum. Evine gideceğim ve görünmeden girmeye çalışacağım.*

Shadow arabasını Anais'in evinden üç mil ötedeki büyük bir alışveriş merkezine park etti. Koşmak istedi ama dikkat çekmemek için hızlı adımlarla yürüdü. İkizlerin oturduğu sokağa geldiğinde, evlerin arkasına bakmak için biraz daha yürüdü. Arkalarında dar bir yol ve her iki tarafta da yüksek duvarlar vardı. Duvarların çoğunda muhtemelen teslimatlar için bir kapı vardı. Her iki yönü de kontrol etti ve bu kapının ikizlerin evinin arkasında olduğundan neredeyse emin olana kadar hızla yürüdü.

Duvarın dokusu pürüzlüydü. Gölge'nin göz atması kolaydı. Komşuların onu görmemesi için duvarın orta kısmına tırmandı. Sonra aşağı atladı ve evin kenarı boyunca ilerleyerek kilitli olmayan bir pencere olup olmadığını kontrol etti. Aile odasında küçük bir tane buldu. Açıldıktan sonra, zar zor yanlamasına içeri girdi.

Tavan arasını arayacağım. Anais ve polis memurunun ne zaman içeri gireceği belli olmaz. Neden burada olduğumu açıklamakta zorlanırım.

Gölge önce garajı kontrol etti, açıklık tavandaydı. Sesler duyduğunda tavan arasına henüz yerleşmişti.

Memur, "Tavan arasına çıkan merdivenleriniz var mı?" diye sordu.

"Hayır. Birkaç tane yaptıracaktık ama henüz yapmadık. Yukarıda eski bir şifonyer ve yatak yaylarından başka bir şey yok."

"Yine de kontrol etmem gerekiyor. Erkek arkadaşın beni seni güvende tutacak kapasitede olmamakla suçladı. Ona yanıldığını kanıtlamayı planlıyorum."

"O bir arkadaş, başka bir şey değil."

"Hah. Öyle bir bakışı var. Onu suçlayamam. Ben de kadının için aynı şekilde hissederdim."

"Ben onun kadını değilim."

"Bakalım arabanın kaputunu kullanarak oraya çıkabilecek miyim?" Arabasına tırmandı ve kapağı açıklıktan çekmeyi başardı. Sonra memur kendini yukarı çekti ve içeri baktı.

"Burası karanlık. Oh, işte ışık için ip." Onu çekti. "Ne görüyorsun?"

"Hiçbir şey, ışığın yanmış." Açıklığı kapattı ve aşağı indi. "Birinin orada saklanmaya çalışacağından şüpheliyim. Eğer yaparlarsa, çatıdan düşme şansları yüksek olur ve onları kesin yakalarız. Evin geri kalanını kontrol edelim."

Gölge derin bir nefes aldı. Memurun ampulün çalışmayacak kadar geriye bükülmüş olduğunu fark etmeyeceğini umuyordu. Ön kapının açıldığını ve memurun Anais'e gerekirse hemen dışarıda olacağını söylediğini duyana kadar bekledi.

"Sakin ol, evde kimse yok."

"Yemek yiyeceğim ve erken yatacağım." "İyi fikir."

Gölge sessizce aşağı indi ve Anais'in mutfaktan çıktığını duyana kadar karanlık bir köşede bekledi. Kilitli mutfak kapısını açmak için aletini kullanmadan önce Anais'in yatağa girmesi için ona zaman tanıyacaktı.

Delirmiş olmalıyım, ama vücudum tehlike uyarılarıyla karıncalanıyor.

ANAIS DUŞ ALDI VE GECELİĞİNİ GIYDI. GÖLGE İÇİN İSTERDİM

Bu gece beni koruması için. Memur Owens yeterince iyi görünüyor ama Anya'nın bu hastası zeki ve kararlı. Anya'nın Gölge'nin önüne atlayarak yaptığı gibi bir hata yapana kadar beklemek istiyor. Hiç uykum yok.

Komodinin üzerindeki radyoya uzandı ve kolay dinlenebilen müzik çalan bir istasyona ayarladı. Sonra ışığı kapattı.

Birden bir erkek figürü yatağına atladı ve elini ağzının üzerine koydu. Kısa süre içinde Anais'in kollarını ve bacaklarını vücuduyla kontrol altına aldı.

Adamın tanıdık kokusu onu rahatlatmıştı ki adam fısıldadı: "Çılgılık atma. Benim, Gölge." Yavaşça elini hareket ettirdi.

"Burada ne halt ediyorsun?"

"Daha sıcak bir karşılama umuyordum," dedi telsizin ışığında gözleri parlayarak.

"Zavallı Memur Owens'a güvenmediniz."

"Hayır, bilmiyorum. Owens hastanede kendinden çok emin ve ukalaydı."

Hareket etmeye başladı ve çürük geceliğinin içinden adamın vücut ısını hissettiğini fark etti. "Çekil üzerimden. Neredeyse çıplağım."

"Beni rahatsız etmiyor. Seni ediyor mu?" Adamın sıcak eli kadının çenesini kavradı ve onu öpmek için başını eğdi. "Seninle sevişmek istiyorum ama istersen yatağın altına geri dönebilirim."

Anais gülümsememeye çalıştı. "Saçmalama. İkimiz de sen altımda yerde yatarken uyumayız."

"Orada uyumak benim için bir kayıp gibi görünüyor."

"Seninle sevişmek istiyorum ama sonuçlarından korkuyorum." "Prezervatifim var."

Kıkırdadı. "O kadar da değil. Doğum kontrol hapi kullanıyorum." "O zaman ne?"

"Sen bir SEAL'sin. Duyduğuma göre ayrıldığınızda kimse ne zaman ve nereye gittiğinizi bilmiyormuş ve kimse ne zaman döneceğinizden emin değilmiş. Eşlerinin ve kız arkadaşlarının çok fazla yalnız zaman geçirdiğini hayal ediyorum."

"Var ve evlilikten bahsetmiyorum, daha çok düzenli bir kız arkadaştan bahsediyorum." "Ah, eve döndüğünde hem eğlenecek hem de seks yapacaksın."

Yüz ifadesi değişmişti. Tehlikede oldukları zamanlar dışında Anais'in onu hiç görmediği kadar ciddi görünüyordu.

"Hiç eğlenceli değil. Tehlikeli bir iş yapıyoruz ve gelecekte bazı görevlerde eve hiç dönemeyebiliriz. Ama ülkemizi ve ailelerimizi koruyoruz. Eve döndüğümüzde özel biriyle karşılaşmak güzel olurdu. Bu kadarına söz verebilirim. Eğer istersen gidip oturma odasında saklanabilirim, sen de uyuyabilirsin." Ona daha net düşünme şansı vermek için vücudunu ondan uzaklaştırdı.

Anais uzandı ve elini onun sırtında gezdirdi. "Nedense seni tanıdığım diğer erkeklerden daha çok çekici buluyorum. Eğer onlardan biri bana senin yaptığın gibi bir seçenek sunsaydı, ona kapıyı gösterirdim. Nedense bunu sana yapamıyorum."

Yüzünü ona döndü ve kadın kollarını uzattı. Shadow bir dakika içinde kıyafetlerini çıkardı ve komodinin üzerine bir prezervatif yerleştirdi. Yatağa geri döndüğünde, kadının geceliğini başına geçirdi ve sonra yanına uzandı.

"Çok güzelsin." Onun boynuna sokuldu. "Ve çok da güzel kokuyorsun." Dişleri kulak memesinin kenarında gezindi ve sonra dudakları boynunu, kalbinin hızla çarptığı yere kadar öptü.

"Beni istiyorsun. Nabzın hızlı atıyor."

"Övünme. Kırmızı kanlı her Amerikalı kadın seni ister. Ama sen bir hayal kırıklığı olabilirsin. Henüz tüm aksiyonu görmedim," diye alay etti ve adam ayağa kalkıp ona baktığında sıırttı. Meme uçları, adamın sadece içini yakan bir bakışıyla gerildi.

"Hanımefendi, bana meydan okudunuz. Bundan sonra olacakların hepsi sizin suçunuz." "Oh, umarım öyledir."

Shadow onun boynunu, köprücük kemiğinin üstündeki sığ noktayı öptü ve sonra sıcak nefesini meme uçlarına üfledi. Kadın onun altında kıvrandı.

"Hoşuna gitti mi?"

"Evet," dedi nefes nefese. "Ama yavaşlama."

"Nefis bir yemekte olduğu gibi acele etmiyorum, böylece her tadı ve ısırlığı hatırlayabiliyorum." Aşağı inmeden önce dilini meme uçlarında gezdirdi.

Yukarı doğru hareket etmek için onu çekti. "Biraz oynamak istiyorum."

Sonra ön kapının açılma sesini duydu ve sustu. "Şşş." Bir nefesten daha yüksek olmayan bir sesle, "Ön kapı az önce açıldı. Kilitledin, değil mi?"

Sözsüzce başını salladı.

"Yatağın altına giriyorum." Adaşı gibi sessiz bir şekilde yataktan kalkıp uzaklaştı.

Anais hemen yorganın altında geceliğini buldu, üzerine geçirdi ve odasının dışında kapıların açıldığını duyunca nefes nefese bekledi. Yan tarafına döndü ve uyuyor gibi görünmeye çalıştı. Umarım bu her şeyi kontrol eden polis memuruydu, ama neden kapıyı çalmadan içeri girdiği ya da kilitli ön kapıyı nasıl açtığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Ayak sesleri yatağa yaklaştı. El feneri kızın üzerinde parladı.

"Uyanık olduğunu biliyorum." Memur Owens'ın sesi karanlıkta gürledi. "Zor nefes aldığını görüyorum. Yuvarlan."

"Yatak odamda ne yapıyorsun? Sana uyumak istediğimi söyledim. Ayak seslerinizi duymak beni uyandırdı ve korkuttu."

Yatağın kenarına oturdu. "Dışarıda yalnız kaldım ve birlikte daha çabuk vakit geçirebileceğimizi düşündüm. Seninle işim bittiğinde uyuyabilirsin."

"Odamdan çık." *Gölge hangi cehennemde?*

"Yapacağım, şafaktan hemen önce yedek subayım yerime geçecek. Kenara çekil."

Anais hızla yuvarlandı ve çekmeceyi karıştırarak yatağının yanına uzandı. Memur onu durdurmadan önce silahının tetiğini çekti ve tavana bir kurşun gönderdi. Silah sesi odada yüksek sesle çınladı.

"Çık dışarı."

Adam güldü ve kadının eline doğru hamle yapmaya başladı. "Yerinde olsam hanımefendiye itaat ederdim."

"Buraya nasıl girdin lan?"

"Leydimin yanında konuşmana dikkat et. İsteddiğimden daha uzun süre gitmene izin verdim ama şimdi her zaman yanımda taşıdığım küçük kayıt cihazında ihtiyacım olan her şey var. Şef duyduklarından hiç hoşlanmayacak."

Polis memuru kendini önce yana, sonra da Gölge'ye doğru attı. Bir kurşun daha patladı ve memur kolunu tutarak geriye düştü.

Shadow silahını polis memuruna doğru tuttu. "Polisi ara, Anais. Onlara gruplarında çürük bir yumurta olduğunu ve onu kontrol altına aldığımızı söyle. Ama aramadan önce bana biraz ip getir. Garajında biraz gördüm. Onu bağlayacağım ve sonra kilitleri tekrar kontrol edeceğim."

Koridordan aşağıya ve mutfığa doğru koştu. Birkaç hafta önce kutuyu boşaltırken etrafına sardığı ipi neredeyse atacaktı ama şimdi atmadığına seviniyordu. Onu Shadow'a verdikten sonra polis merkezini aradı. Onu yetkili memura bağladılar. Olanları duyunca, iki polis arabasının kadının evine gitmesi için bağırdı.

"Şefle temasa geçeceğim. Bunu bilmek isteyecektir."

"Teşekkürler." Döndüğünde Gölge'nin pencereleri ve kapıları kontrol ettiğini gördü. "Nerede o?"

"Mezbahaya giden bir domuz gibi bağlanmış. Owens memur arkadaşlarının ona yumuşak davranmayacağını biliyor. Bu sefer onu bırakmam için bana yalvardı. Güldüm ve çıktım."

Çok geçmeden birden fazla siren sesinin kendilerine doğru geldiğini duydular. Shadow giyinmiş ve Owens'ı oturma odasının yanındaki koridora taşımıştı. "Git giyin tatlım. Bütün o adamların seni geceliklerinle görmemesini tercih ederim."

"Hatırlattığın için teşekkürler. Ben de bunu tercih ederim." İlk araba evin önünde durduğunda koridora doğru koştu.

Onlar kapıyı kırmadan önce Gölge kapının kilidini açtı.

"Siz kimsiniz?" diye sordu birinci memur. Her ikisi de ve arkalarında duran iki kişi silahlarını çekmişti.

"Bayan Kenly'ye zarar vermeden önce adamınızı bağlayan bendim."

"Yalan söylüyor!" Owens, Gölge'nin bağlı bedenini bıraktığı koridordan bağırdı. "Başından beri benden hoşlanmıyordu. İçeri nasıl girdiğini bilmiyorum ama girdi ve Bayan Kenly ile yatak odasında idi. Ona saldırmayı planladığını düşündüm, bu yüzden üzerine atladım."

Polis Shadow'un etrafını sardı ve memuru serbest bırakmaya başladı.

Anais yatak odasının kapısında belirdi, tişörtünü kot pantolonunun kemerinden aşağı doğru çekiyordu. "Onu çözme. Sana söylediği her şey yalandı. Odama geldi ve bana cinsel saldırıda bulunmaya çalıştı. Silahımı aldım ve ona ateş ettim. Iskaladım. Astsubay Gibson tam zamanında gelip onu vurdu ve üzerimden aldı."

"Yalan söylüyor."

"Kayıt cihazım gerçeği söyleyecek," dedi Shadow. "Onun odasında idim. Memur Owens'a güvenmiyordum ve şüphelerimde haklıydım."

Çavuş kaşlarını çatı. "Yanınızda bir kayıt cihazı var mıydı?" "Küçük bir şey. Kanıt için ihtiyacım olabileceğini düşündüğümde yanımda taşıyım." "Hmm, bu kulağa biraz şüpheli geliyor."

Şef içeri girdiğinde, "Geri çekilin, Çavuş," dedi. "Bayan Kenly, bu memur size saldırmaya çalıştığı için üzgünüm."

Owens'ın ayağını tekmeledi. "Dün bir söylenti duydum ama hangi memurun karıştığını bilmiyordu. Senin olduğunu asla düşünmezdim. Çok umut vaat ediyordun." Yakınlarda duran bir memura baktı. "Çıkarın onu buradan."

Şef Anais'e döndü. "Seni ve kız kardeşini korumaları için diğer memurlarımıza güvenecek misin?"

"Evet. Bunun çoğu polis memurunu yansıtmadığının farkındayım. Çürük elmalar neredeyse her yerde saklanabilir," dedi Anais ve gülümsedi.

"Teşekkür ederim."

Gölge bir adım öne çıktı. "Any a eve geldiğinde geceleri ona ve kız kardeşine göz kulak olacağım. En azından işim nedeniyle onlarla birlikte olamayana kadar. Diğer zamanlarda onları koruduğun için sana minnettarım."

"Bakacağım ve eğer sen eve dönene kadar bu sorunu çözmemiş olursak ayrılırsak, yirmi dört saatin tamamını kapsarız."

"Güzel. Şimdi gitmem gerekiyor."

"Kaptanına neler olduğunu anlat."

Gölge başını salladı, Anais'i öptü ve aceleyle kapıdan çıktı. Bu kez arabasına koştu ve üsse doğru yola koyuldu.

CHAPTER 7

"ONA DA POLISE DE LANET OLSUN. VAZGEÇECEĞİMİ DÜŞÜNÜYOR OLABİLİRLER, AMA ŞİMDİ başarmak için daha kararlıyım. İkizler öldüğünde, hayatıma korkusuzca yeniden başlayabilirim. Özgür olacağım. Onların koruyucularını atlatmanın bir yolunu bulacağım ve polisin zaten olduğundan daha beceriksiz görünmesini sağlayacağım."

"GEÇ KALDIN," DIYE KAŞLARINI ÇATTI BEAR, GÖLGE DİĞERLERİNE KATILMAK İÇİN ACELE EDERKEN ekip üyeleri sahilde. "İyi bir sebepim var."

"Sonra anlatırsın. Su kenarı boyunca kumsalda bir aşağı bir yukarı koşacağız. Hiçbirinizin bana karşı yumuşamasını istemiyorum."

Diğerleri güldü ve kaçtı. "Gölge, bir dakika bekle. Benimle koş ve bana neler olduğunu anlat."

Güneş başlarına vuruyordu ve yumuşak kumda koşmak daha fazla çaba gerektiriyordu ama Gölge Anais'e olayı açıklamayı başardı.

"O zaman içgüdülerin doğruymuş. Kahretsin, bunu nasıl yapıyorsun bilmiyorum."

"Ben bile anlamıyorum. Annem bu yeteneğe sahip çok az bebek doğduğunu söylemişti. Büyükbabamda varmış, annemi ve kardeşlerini atlamış ve sonra ben bu yetenekle doğmuşum. "

"Senin için nasıl çalıştığını görmeseydim, buna asla inanmazdım. Acele et. Adamlar çok ileride." Ayı hızlandı ve Gölge güldü, onu yakalamak için kolayca koştu ve sonra geçti.

Bu tür bir egzersizi hiç düşünmeden yapabiliirdi. Bunun yerine, onun

Kafası Anais'le ilgili düşüncelerle doluydu. Onun kendisi için o kadar da önemli olmadığına kendini ne kadar ikna etmeye çalışsa da, bir şeyler onun yanıldığını kanıtlıyordu. Kendini onun sıcak sıkılığının içinde hissetmek istemişti ve yarıda kesilmesi onu tamamlanma arzusuyla baş başa bırakmıştı. Ama gelişigüzel seks yapmıyordu, hiç yapmamıştı. Onunla sevişmek diğerlerinden daha ciddiydi. Neredeyse bir görev umuyordu. Hormonlarını sakınleştirmek ve zihnini boşaltmak için biraz zaman. Bear'dan birkaç uzun adım önce diğerlerine yetişti.

"Yumuşuyorsun, Ayı," diye alay etti Gordy. "Yirmi sınav çek, akıllı çocuk."

Gordy'nin takım arkadaşları onunla alay etti ve sonra Heath'ten başlayarak hepsi katıldı ve aynı sayıda sınav çekti.

"Ben de bunu görmek istiyorum," dedi Bear. "Her an başka bir görev için çağrılabiliriz. Güçlü ve sıkı bir grup olmamız gerekiyor." Gölge'ye baktı. "Biz yokken ikizler için plan yapman gerekecek. Tabii bu adamı önümüzdeki birkaç gün içinde yakalayamazsak."

"Evet, efendim."

"Pekâlâ, gidip botları alalım ve biraz daha manevra yapalım."

Tekne manevralarından sonra verdikleri mola sırasında Bear, dışarıdaki piknik masasında oturan Shadow ve Heath'e katıldı. "Eğer yemek yemek istiyorsanız, yemekhaneye giden gruba katılma zamanı geldi."

"Seninle konuşmam gerek," dedi Shadow. "Heath, sonra bir şeyler atıştırırım." Heath başını salladı ve arabasına doğru yürüdü.

"Öncelikle size söylemem gereken bir şey var," dedi Bear. "Kaptan Tex'le temasa geçti ve ona Anais ile Anya'ya ne olduğu hakkında genel bir fikir verdi. Tex gerekirse yardım etmeyi kabul etti. Onu ara ve ikizlerle ilgili olarak neler olduğu konusunda bilgilendir. Bir an önce yola çıkmamız gerekebilir."

"Uzun sürmeyeceğinden emin görünüyorsunuz."

"Müzakereler beklediğimiz gibi iyi gitmiyor. Çağrılmamız için en fazla bir hafta süre veriyorum."

"O zaman tatile çıkmak istiyorum." "Bu bayan konusunda bu kadar ciddi misin?"

"Evet, efendim. Takımla gidememekten nefret ediyorum ama..."

"Ona bir şey olursa kendini asla affetmezsin." "Doğru."

"Ne kadar sürecektir?" "İki hafta."

Bear, "Paul'e ekibinin iki hafta boyunca yerlerini doldurması için bir üye gönderip gönderemeyeceğini soracağım," dedi. "Sana geri döneceğim. İki hafta sonra bize katılacaksın."

"Anlıyorum ve teşekkür ederim."

"Paul'e teşekkür et. Eğer kabul etmezse, gitmek zorundasın. Wolf'a arkadaşının o küçük kasabayı ziyaret edip edemeyeceğini ve daha yeni bilgiler alıp alamayacağını soracağım."

Shadow başıyla onayladı ve Heath ile diğerlerine katılmak üzere yemek salonuna yöneldi. "Gelsinler ve Cheryl ile kalsınlar. Yeni işinde o kadar meşgul değil,

Zane'le bile zaman zaman yalnızlık çekiyor."

"Hayır. Bu Cheryl'i tehlikeye atabilir."

"Kaptandan, Cheryl tehlikedeysen yaptığı gibi hepsinin üsteki evlerden birinde kalmasına izin vermesini isteyeceğimizi düşündüm."

"İyi fikir. Zane diğer köpekleri seviyor mu?" "Çoğunu. Neden?"

"Rezervasyonda bir köpeğim var. Onu anneme bıraktım. Şu anda çok daha iyi durumda ve eminim onu geçici olarak ikizlere ödünç vermekte bir sakınca görmeyecektir."

"Onu da getirsin, bakalım nasıl anlaşıyorlar. Adı ne?"

"Scout. Yaşlı ama hâlâ güçlü. Artık bir evim olduğu için onu almayı planlıyordum ama annemle yakın oldukları için tereddüt ettim."

"Bu planı beğendim. Bu akşam Cheryl ile konuşacağım ve bakalım ne diyecek." "Senden haber alana kadar ikizlere bundan bahsetmeyeceğim."

"SANA SALDIRMAYA MI ÇALIŞTI?" ANYA OTURDUĞU YERDEN DOĞRULURKEN SORDU

Hastane yatağına uzanmış.

"Evet. Shadow içeri girip yatağın altına saklanmasaydı, onu vurmak zorunda kalacaktım ve ciddi şekilde yaralamayı hedefleyecektim. Böyle bir şey olsaydı, onun sözüne karşı benim sözüm olurdu."

"Sana inanırlardı."

"Sanırım öyle, ama Shadow'un orada olmasına sevindim."

"Yatağının altında ne yapıyordu?" Anya'nın sırtışı bildiğini gösteriyordu. Anais güldü. "Bunu senin çözmene izin vereceğim."

"Sana değer vermesine sevindim. Evden ayrılmak zorunda kaldığımızdan beri seni hiç bu kadar gülerken görmemiştim. Ama ..."

"Biliyorum. O bir SEAL ve bu iş sonunda bana zarar verebilir." Anais omuz silkti. "Umurumda değil. O beni mutlu ediyor. Onunlayken kendimi tamamen canlı ve güvende hissediyorum."

"Riski bildiğiniz sürece."

"Bir sürü riskim var ama hiçbiri eğlenceli ve seksi değil." İki kız kardeş de güldü.

Anya'nın kapısı açıldı ve Dr. Andrews içeri girdi. "Başını kontrol edeyim." Kurşunun isabet ettiği bölgeye dokundu. "Acıyor mu?"

"Hayır, birkaç baş ağrım oldu."

"Onları kısa bir süre için bekleyebilirsiniz. Tüm hayati değerleriniz ve kan tahlilleriniz iyi. Eve gitmeye hazır mısınız?"

"Evet, lütfen."

"Tamam. Sizi bir hafta sonra kontrol için ofisimde görmek istiyorum. Gitmeden önce hemşire sana adresimi, tarih ve saati verecek." Anya'ya sert bir bakış attı. "Çok aktif olduğunuzdan şüpheleniyorum. Sana önerim değil, talimatım tembel olman. Uzan, baş ağrısına neden olabilecek egzersizler ya da efor sarf etme. Aksi takdirde seni daha uzun süre içeride tutarım."

"Beynimin iyi olduğunu söylediğini sanıyordum."

"Öyle, ama kafa derinizde oldukça derin bir kıvrım var. Uslu durmazsan başın ağrıyacak. Ve bir şey almanız gerektiğinde kız kardeşinizin eğilmesine izin verin."

Anya doktoruna ters ters baktı. "Sanırım beni kandırıyorsun."

"Belki de, bu çok mu kötü? Hastalarımın zamanında iyileştiğinden emin olmak istiyorum."

"Hmm, örnek bir hasta olmayacağım." Anya söyledi.

"Senin talimatlara uymayan bir tip olduğundan şüphelenmiştim."

"Parmağında bir yüzük göremiyorum. Sana katlanacak bir kadın bulamamışsın. Evde de bu kadar talepkar olmalısın. Mükemmeliyetçi misin yoksa başka tuhaf alışkanlıkların mı var?"

Gülmek için eğildi. Nefesini tuttuğunda, "Bildiğim kadarıyla can sıkıcı bir alışkanlığım yok ama yanılıyor da olabilirim. Doktorluk yapmakla ve eğlenmekle meşguldüm. Spor yapmayı, dağa tırmanmayı ve benzeri şeyleri severim."

"Dağ tırmanışı. İşte denemeyeceğim bir spor." "Neden, yükseklikten hoşlanmadığın için mi?"

"Üşümekten

hoşlanmıyorum." "Bu harika bir spor."

Anya gülmemek için kendini zor tutan Anais'e baktı.

Dr. Andrews el salladı ve ekledi: "Haftaya ofisimde görüşürüz."

"Eğer hâlâ hayattaysam," diye mırıldandı Dr. Andrews gözden kaybolurken.

Anais bir kahkaha patlattı. "Sanırım dengini buldun. Belli ki o senden hoşlanıyor, sen de ondan hoşlanıyorsun."

"Hayır, kızdırmayı severim."

"Evet, ondan etkileniyorsun. Yakışıklı biri ve sanırım sizi nasıl idare edeceğini biliyor."

"Ben idare edilebilir değilim."

"Göreceğiz bakalım. Kirli kıyafetlerini dolaptan çıkarayım. Bunlar da evden getirdiğim temiz kıyafetler."

SHADOW İŞTEN ÇIKTIKTAN SONRA EVE GİTTİ VE ANNESİNİ ARADI.

"Merhaba anne."

"Nasılsınız? Bu kadar yakın zamanda iki telefon aldığıma göre bir sorun olmalı."

"Limandayken daha iyisini yapmaya çalışacağım." "Yap. Sesini duymaya bayılıyorum."

"Anne, Scout'u en azından bir süreliğine San Diego'ya getirsem kızarmısın?"

"Onu özleyeceğim ama Fred Amca'nın laboratuvarının yavruları oldu ve bir tane alabilirim. Scout bana arkadaşlık ediyor. Yakın zamanda bana torun verecekmişsin gibi görünmüyor."

"Yapacağım, sabırlı ol."

"Bu bayanı seviyor olmalısınız. Bana daha önce hiç umut vermemiştin."

"Ondan hoşlanıyorum."

"Güzel. Scout'u sana getireceğim. Onunla tanışmak istiyorum." "Senin için üste bir yer ayarlayacağım."

"Neden senin evinde kalamıyorum?"

"Çünkü hanımım ve kız kardeşi tehlikede ve üste ya da benimle yaşıyor olabilirler. Onların hiçbir sorununun sizin sorununuz haline gelmesini istemiyorum."

"P e k â l â . Bu gece toparlanıp yarın size doğru yola çıkacağım."

"Tek başına uzun bir yol."

"Scout'u uçağa bindiremem. Bundan nefret eder ve sorun çıkarabilir."

"Kardeşlerinden biri seni götürsün."

"Hepsi işleriyle meşgul. Bana bir şey olmaz. Sen gelme. Çok fazla endişeleniyorsun."

"Umurumda değil. Sen benim için çok değerlisin." "Bu şimdiye kadar söylediğin en tatlı şey." Gölge onun burnunu çektiğini duydu.

"Lütfen ağlama." "Bu mutluluk gözyaşları."

"Sizi birkaç saat içinde tekrar arayacağım. Yüzbaşı Buchanan bana biraz izin vermeyi düşünüyor. Eğer verirse, seni buraya getiririm."

"İlginizi çeken bayanı da getirin. Bizimle geri dönebilir." "O kadar uzun bir dönüş yolculuğunu isteyeceğinden şüpheliyim. Yakında konuşuruz anne." Gölge Ayı'yı aradı. "Paul'den haber var mı?"

"Bana hemen geri döndü. İki hafta boyunca yerini dolduracak bir adamı var."

Birkaç ay sonra tatile çıktığında geri ödemeniz gerekebilir." "Sorun değil."

Umarım o zamana kadar bu iş biter ve ikizler

Güvenli. Annemden Scout'u getirmesini istedim. Bir gecede oraya uçup onu geri getirmem gerekecek. Yolculuğu tek başına yapmasını istemiyorum. Bunu yapabilir ama yalnız olduğunu fark edebilecek garip, kötü insanlar seyahat ediyor."

"Scout çoğunu korkutup kaçıtır. Ama ben de annemin o kadar uzağa tek başına gitmesine izin vermezdim. Dur bir dakika. Bir fikrim var. Kontrol edip seni hemen arayacağım."

"Tamam." Shadow telefonunu yerine koydu ve omuz silkti. Mutfığa gidip pastırmalı, marullu ve domatesli bir sandviç yaptı ve ardından onu, cipsleri ve bir bardak limonatayı alıp havuzun yanındaki masasına gitti.

Sandviçinin ilk lokmasını yutarken telefonu çaldı. "Çok çabuk oldu."

"Komutan Walsh'u aradım. İyi bir adamdır ve sık sık konuşuruz. Montana'daki kardeşini ziyaret ediyor ve iki gün içinde geri dönecek. Annen kaldığı yerden çok uzakta değil. Uğrayıp onu ve Scout'u alacak. Gece mola vereceklerini söyledi, yani yaklaşık dört gün içinde varacaklar."

"Vay canına. Aldırmayacağına emin misin?"

"Hayır, tek başına yolculuk etmekten nefret ettiğini söylüyor. Karısını üç yıl önce kanserden kaybetmiş. Uçabilir ama manzarayı seviyor, sadece arabanın boşluğunu değil. Bundan daha önce de bahsetmişti, o yüzden eve dönerken yanında birinin olmasından mutlu olacağını biliyordum. Anneniz bir refakatçi ile seyahat etmekte kendini iyi hissedecek mi?"

Yabancı mı?"

"Bir donanma subayı anneme yabancı değildir. Ama ona bir şey yapmaya kalkışmamasını söyleyin. Yanında her zaman gizli bir silah taşır."

Ayı güldü. "Komutanı uyaracağım. Buna çok gülecektir."

"Annemi arayıp ona planları anlatacağım."

"Bu konuda en ufak bir rahatsızlık hissederse bana haber verin. O zaman uçup onu alman gerekecek."

"Tekrar teşekkürler, Bear. Onunla konuşacağım ve her halükarda seni arayacağım." "Güzel. İzninin tadını çıkar ve dikkatli ol. Bir takım kaybetmek istemiyorum ama özellikle de Amerika'da."

"Kendinize dikkat edin."

"Her zaman." Ayı tıkladı.

Shadow hemen annesini aradı ve ona planlarını anlattı. "Onunla gitmek senin için sorun olur mu? O bir yabancı."

"Hayır, değil. Sanırım onunla Coronado'da babanı ziyaret ettiğim sırada tanışmıştım. O zamanlar Dördüncü Takım'ın lideriydi. Ondan hoşlanmıştım. Zekiydi, espriliydi, o ve karısı çok iyi insanlardı. Onu kaybettiği için üzgünüm. İyi olacağız. Yolculukta ona eşlik etmeyi dört gözle bekliyorum."

"İki gün içinde sizi almaya gelecek. Bear'ı tekrar arayıp ona numaranızı vereceğim, böylece Komutan Walsh size ulaşabilecek ve yol tarifi alabilecek."

"Güzel. Yakında görüşürüz, Kijika."

Kapattıktan sonra Shadow, Bear'ı aradı.

"Onu görmek için sabırsızlanıyor. Yıllar önce tanışmışlar ve onun üzerinde iyi bir izlenim bırakmış. Annem onun numarasını almasını istiyor, böylece ona evine ulaşması için en iyi yolu tarif edebilecek."

"İyi bir yolculuk geçirecekler gibi görünüyor. Acaba komutan onu hatırlıyor mu?"

"Keşke Scout konuşabilseydi. O geziyle ilgili bir rapor almak isterdim," dedi Gölge ve güldü. "Her şey için teşekkürler Ayı."

"Ben bunun için buradayım, adamlarımı mutlu etmek için."

Shadow Anais'i aramayı düşündü ama hastaneyi aramaya karar verdi. Santral Anya'nın odasını aradı. Kimse cevap vermedi. Operatörle görüştü ve Anya'nın günün erken saatlerinde taburcu edildiğini öğrendi.

İyi ki kontrol etmişim, artık doğruca evlerine gidebilirim. Shadow birkaç parça giysi hazırladı ve garaja doğru yola koyuldu. İki gizemi çözmek için iki haftam var; ikizlerin peşinde olan kişiyi yakalamak ve Anais ile benim

birbirleri için doğru kişilerdir.

NÖBETÇİ POLİS MEMURU ÖN KAPİYİ AÇTI VE

Anya'nın kirli kıyafetlerini küçük bir çantaya koydu. Çantayı yere bıraktıktan sonra dışarı çıkmadan önce evi kontrol etti.

Anya, "Etrafta polis olması tuhaf görünüyor," dedi.

"Biliyorum. Shadow aradı ve buraya geç geleceğini söyledi. Şef, Gölge geldiğinde adamının gideceğini söyledi."

"Ona aşık oluyorsun." "Neden böyle düşünüyorsun?"

"Anais, biz ikiziz ve normal kardeşlerden daha yakınız. Ona nasıl baktığınızı görüyorum ve sadece bizi güvende tutması için burada olmasından ziyade bir ilişki kurma arzunu hissediyorum."

"Daha fazlasını istiyorum ama tüm bu olanlardan sonra bana asla güvenmeyecektir."

"Şu anda hayatımızda olan tüm garip olayların ötesine bakacağına ve gerçek seni göreceğine inanıyorum."

"Göreceğiz bakalım. Sanırım bu da adamın saldırmasını beklediğimiz bir başka gün olacak. Biz bu kadar sıkı korunurken hiçbir şey olmayacak," dedi Anais.

"Onu yakalayabilmeleri için dışarı çekmemizi mi öneriyorsun?"

"Sıkıntıdan ölmekten iyidir."

"Teşekkür ederim ama hiç ölmemeyi tercih ederim. Şortumu giymek için odama gidiyorum."

Anais oturma odasında oturmuş gazete okuyordu ki kapı çalındı. Gölge'nin sesini duymadan önce yerinden sıçradı. Önce, Gölge'nin onlara söylediği gibi kapıyı açmadan önce kontrol etti. "Beni korkuttun. Birinin polisimizi öldürdüğünü sandım."

"Hayır, o burada. Siz tamam diyene kadar gitmeyecek."

"Gidebilirsiniz memur bey. Savaşçı dostum bizi güvende tutacak, ama bizimle ilgilendiğiniz için teşekkürler."

"Sorun değil." Gölge'nin elini sıktı. "Sana çok güzel bir sap vermiş. Keşke benim kız arkadaşım da bana böyle bir şey verse." El salladı ve gitmek için arabasına bindi.

"İyi adam, ilk sürünge gibi değil."

"İşe gitmek zorunda kalmamana şaşırdım."

Gölge onu kendine doğru çekti. "İki haftalık bir tatile çıktım." Eğildi ve onu öptü.

"Neden? İzin zamanını bizi güvende tutmak için kullanmak zorunda kalmadan nefret ediyorum. Muhtemelen anneni ziyaret etmeyi tercih ederdin."

"Buraya geliyor ve üç ya da dört gün içinde varacak." "O zaman bizi korumayacaksın."

"Evet, kalacağım. İkinizi üste tutacaktım ama tatile çıktığım için annem benim evimde kalabilir, sen ve kız kardeşin de kalabilirsiniz. Bir sürü odam var. Belki siz de benimkini paylaşmayı kabul edersiniz."

"Annen oradayken olmaz. Berbat olduğumu düşünür."

"Bundan şüpheliyim ama anlıyorum." Onu öptü. "Geçen gece başladığımız şeyi bitirmek için can atıyorum."

"Ben de. Doğru zaman geldiğinde." "Evet, canım."

"Demek bu yüzden polis memuru kız kardeşime saldırmaya çalıştığında Anais'in odasında o kadar rahattın." Anya odaya girmiş ve konuşmalarının sonunu duymuştu.

"Şüpheleniyordunuz," dedi Anais.

"Evet, öyle yaptım." Anya Gölge'ye gülümsedi. "Buna sevindim. Sen iyi bir adamsın. Çıktığı her erkeğe bunu söylemedim."

Anais sırıttı. "Hayır, genellikle onlarda kusur bulur. Size söyledikleri kız kardeşimin övgü dolu sözleri."

"Teşekkürler, Anya. İkinizi bugün evime yerleştirelim. Sonra annem geldiğinde hepimiz yerleşmiş oluruz."

"Sanırım bu gerekli," dedi Anya. "Evet."

"Evinize yapacağımız ziyaret için bavulumu hazırlamaya gidiyorum." Gölge şaşkın şaşkın baktı ve Anais güldü.

"Kız kardeşim insanları hazırlıksız yakalamayı sever. Bu senden hoşlandığı anlamına geliyor." "Bildiğim iyi oldu. Sen toparlan. Ben evi kontrol edeceğim ve Sıkıca kilitlendi."

"Öyle, polis memuru daha önce bunu yaptı. Ama SEAL'ların kimsenin bu işi onlardan daha iyi yapabileceğini düşünmediğini biliyorum."

Gölge kaşlarını oynattı. "Kimse yapamaz."

"Sanırım evden bahsetmiyorsunuz."

"Haklısın." Onu koridorda ileriye doğru itti. "Acele et, gidelim buradan."

CHAPTER 8

SHADOW IKIZLERE ODALARINI GÖSTERDİ VE EŞYALARINI YERLEŞTİRMELERİ İÇİN ONLARI YALNIZ BIRAKTI. OF

Tabii ki Anais'i yatak odasının hemen yanına koydu. Koridorda yürürken cep telefonu çaldı.

"Selam, Ayı."

"Düşünüyordum da. Biz yola çıkacağız ama Paul'le adamlarından birini bu adamın karısına gittiğini söylediği Keys'e göndermesi konusunda konuştum. Davranışlarından bu adamın San Diego'daki kişi olduğuna pek inanmadığını biliyorum.

"Ranger ve Hawke'a Anahtarları kontrol ettirmedim. Beklediğimiz görevin çabuk gerçekleşmesi ihtimaline karşı onları burada istedim ki öyle de oldu.

"İçgüdülerinin nadiren yanıldığını biliyorum ama sanırım bu sefer yanılmış olabilirler. Her neyse, Paul yeni bir göreve çıkmadan önce biraz tatil yapmak istediğini söyledi. Bugün Miami'ye uçuyor ve fotoğrafı da yanında götürecektir."

"Bu harika. Ama bir tavşan deliğine doğru gittiğimizi hissediyorum."

"Paul seninle temasa geçecek. Bir süreliğine menzil dışında olacağım. Devam et.

Kaptan Buchanan

güncelledi." "Yapacağım ve teşekkürler." "Sadece şu işi hallet."

"Ben de niyetliyim." Shadow yiyecekleri kontrol etmek için mutfığa yöneldi. Bu kadar misafir varken, yiyeceklerine ekleme yapması gerekecekti.

"Bizi beslemekten mi endişeleniyorsun?"

Anyasorddu. "Elimde fazla yiyecek bulundurmuyorum."

"Tipik bir adam. Seni ve Anais'i kontrol edeceğim ve önümüzdeki birkaç gün için yemekleri planlayacağım. Annen daha çok alışveriş yapmayı tercih edebilir.

geldi."

"Doğru. Yardımın için teşekkürler. İkinizi markete bırakayım. Hazır olduğunuzda bana haber verin. "

"Ve siz ikiniz anneniz gelene kadar ne isterseniz yapın." Anya sırtıttı. "Uyumadan önce hiçbir yatak odasını kontrol etmeyeceğim ve uyum da mışıl mışıldır."

"Uyarı için teşekkürler, ama Anais'in bu konuda ne düşündüğünü göreceğim." "Etrafta senin gibi başkaları da var mı?"

"Belki doktorunuz. Ondan hoşlanmıştım. Anais flört ettiğinizi söyledi."

"Belki, biraz."

Anais de onlara katıldı. "Çok güzel bir evin var Gölge. Umarım mutfağa giderken etrafa biraz göz atmamın sakıncası yoktur. Sesinizi duydum, ben de takip ettim. Havuzda çok yüzüyor musunuz?"

"Biraz da gece. Siz ikiniz yüzmek isterseniz size katılırım ya da masada oturup izlerim."

Anais, "Dışarıda vakit geçirebilirim kendimi daha az klostrofobik hissedeceğim," dedi. "Havuzum olduğu için çok mutluyum."

"Yiyecekler için bir liste hazırladım. Ne istersen ekle," diyerek Anya kâğıdı kız kardeşine uzattı. "Daha yeni başladım."

Gölge geride durdu ve ikisini izledi. Şaşırtıcı bir şekilde eğleneliydi. Biri listeye bir şey eklemeye başladığında diğeri de aynı anda ondan bahsediyordu. Gülüşüyorlar ve kilerini aramaya devam edip daha fazla yiyecek fikri buluyorlardı.

Anya etrafına bakındı. "Kilerinize bayıldım. Birçoğuna kıyasla çok büyük. Bizimki yaklaşık yarısı kadar."

"Bu kadar büyük bir eve ihtiyacım yok ama uzun zamandır bu bölgede bir evim olsun istiyordum. Bu ev satışa çıktığında limandaydım. İlk gün aradım ve anlaşılmayı imzaladım."

"Neden bu kadar hevesliydin?" Anais sordu.

"Bir apartman dairesinde yaşamaktan nefret ediyordum ve birçok arkadaşım bu sokakta ve iki sokak ötede yaşıyor."

"Bir apartman dairesi düşündük ama Anais daha fazla alan ve bir mahallede yaşamak istedi. Eğer ayrı yaşayacak olsaydık, bir apartman dairesini tercih ederdim. Büyük evleri seviyorum ama temiz tutmak için harcayacağım zamandan nefret ediyorum."

"İş yerinde bize ekipmanlarımızı formda ve temiz tutmayı öğretirler. Çoğumuz için bu, evimizi düzenli ve temiz tutmaya da yansıyor. Pasaklı olduğu için dalga geçtiğimiz birkaç kişi var ama çok değil."

"Sana pasaklı demeyeceklerini görebiliyorum," dedi Anais.

"Hayır, bu eğitimin bir kısmının nedeni de annemdi. Erkeklerin de bir kadın kadar ev tutması gerektiğini ve evli olsalar bile ev işlerinin sadece kadınların işi olmadığını söylerdi."

"Baban ev işlerine yardım etti mi?" Anya sordu. "Evde olduğu zaman, yoksa annem ona kötü kötü bakardı."

"O zaman o geldiğinde evinizin çok düzenli ve temiz olduğundan emin olsak iyi olur." Anais ona tamamladıkları listeyi gösterdi.

"İyi görünüyor. Kim yemek yapacak?" Gölge sordu.

"İkimiz de yapacağız. En az Anya seviyor ama o da kendi payına düşeni yapıyor."

"Dükkâna gidip dönelim. Çıkma dan önce etrafı kontrol edeceğim, sonra sizi teker teker kamyonu götüreceğim."

"Sence bu kişi nerede yaşadığımızı zaten biliyor mu?" Anya kaşlarını çatı. "O kadar zeki olduğundan şüpheliyim."

"Umarım haklısınızdır ama riske girmeyeceğiz. Bizi takip eden benzer bir araç görmedim ve bu bölgede alışveriş yapacağız."

"Tamam."

"KAHRETSİN, KAHRETSİN, KAHRETSİN!" GÖRÜNÜŞE GÖRE FARKLI BİR MARKA KIRALAMAK VE

araba modeli gereksiz bir masraf oldu. Çünkü lanet olası bir adam sarı ışıktaki geçmeye devam etmedi ve ikizler kavşaktan geçip gittiler. Şimdi geri dönüp gittikleri yerden dönmelerini beklemek zorundayım. "Bunun bitmesini istiyorum, hemen. Benim bir hayatım var ve onu yaşamak istiyorum."

PAUL ÖĞLEDEN SONRA ERKEN SAATLERDE MIAMI'YE VARDI. BİR ARABA KIRALADI VE Key West'e doğru yola çıkmaya karar verdi. Geceyi geçirmek için çeşitli kasabalarda duracak ve bu adamı kontrol edecekti. Fotoğrafta kırk yaşlarında sıradan bir adam görünüyordu, kalabalığın içinde göze çarpacak bir tip değildi.

Yola çıktığında camları indirdi ve esintinin ve tuzlu hava kokusunun tadını çıkardı. Mola verdiğinde otoyola yakın bir oda kiraladı ve barı olan bir restoranı nerede bulabileceğini sordu. Tezgâhın arkasındaki genç adam ona bölgenin haritasını gösterdi ve The Lobster House'un üzerine bir X işareti

koydu.

"Ziyaretçiler en çok burayı seviyor gibi görünüyor, ama yerel halkın tercih ettiği yeri istiyorsanız, Buster's Shanty Shack. Çoğu açıkta. Yemek yemek için oturma yerlerinin bir kısmı barın etrafında. İçeride de küçük bir yemek alanı var."

"Buranın sesi hoşuma gitti."

"Sonra iki blok aşağı yürüyün, sola dönün ve üç blok aşağı inin. "Oraya varmadan önce müziği duyacaksınız."

Paul rahat bir gömlek ve şort giydikten sonra yürüyüşün tadını çıkardı. Oraya varmadan bir blok önce müzik onu karşıladı. Barda boş bir yer vardı. Paul'un yanındaki koltukta oturan adam onu selamladı.

"Buralara yabancı olduğunuzu görebiliyorum. Yerel aksanımız yok ve bir turist gibi görünüyorsunuz. Ama ziyaretinizden memnuniyet duyuyoruz. Hoş geldiniz. Ben Henry. Yemek siparişi verecekseniz karidesli sandviç ve patates kızartmasını deneyin. En iyisidir."

"Teşekkürler. Sanırım buralısınız."

"Burada doğdum ve büyüdüm. Anakaraya gitmeme gerek yok. Orası zengin olmak için insanları ezip geçen çılgın insanlarla dolu."

"Oldukça iyi tarif ettin." Paul birasından bir yudum aldı ve Henry'nin önerdiği şeyi sipariş etti.

"Senin gibi bir adamın burada ne işi var? Temiz giyimli, cana yakın.

Bizim tipimiz değil." "Bilmiyorum. Bütün anahtarları kontrol edeceğim.

Donanmadan ayrıldıktan sonra burada emekli olabilirim. Sana bir sorum

var. Bir arkadaşım bir süre önce Keys'e geldi. Karısını aradı ve kalmayı

planladığını söyledi ama nereye yerleşeceğinden bahsetmedi. Karısı

endişelendi. Florida'ya tatile gittiğimden beri

onu kontrol etmemi istedi." "Buraya

karısı olmadan mı yerleşti?"

Paul omuz silkti. "Biraz kendine özgü bir birey diyelim." "O

zaman buraya tam uyum sağlamış olmalı. Fotoğrafi var mı?"

"Elbette." Paul grenli kopyayı çıkardı. "Pek iyi değil. Onun evine gitmedim. Yaklaşık elli mil uzakta oturuyorum."

"Siz ikiniz iyi arkadaş mısınız? İkinizin balık tutarken ya da bir şeyler yaparken çekilmiş birkaç fotoğrafınızın olmasını beklerdim." Henry gözlerini kısarak Paul'e baktı. "Polissiniz ya da benzer bir işte çalışıyorsunuz, belki de özel dedektifsiniz."

"Doğru, karısı beni uzak mesafeden işe aldı. Resmi yerel gazeteden aldım."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Sence bu adam karısını temelli

mi terk etti?" "Boşanmak istediğini söyledi."

"Evet, bazılarını böyle görüyoruz. Koca karısının yüzüne bakamıyor ve

bu yüzden

bu tarafa yöneliyorlar. Birçoğu kalıyor." Kıkırdadı. "Bir kadın onca yolu gelmiş ve kocasını burada bulmuş. Elindeki her şeyle ona vurdu ve sonra onu arabasına taşıdı. Çok güldük ama sık sık eve canlı dönüp dönemediğini merak ettim."

"Böyle mi görünüyordu?"

Henry daha iyi görebilmek için resmi havaya kaldırdı. "Hayır, ona benzeyen hiç kimse buraya gelmedi."

"Teşekkürler, Henry. Bu arada, benim adım Paul. Bu lezzetli sandviçi yiyip moteline döneceğim. Arayışıma devam etmek için sabah erkenden yola çıkacağım. Ama bir gün size sürpriz yapıp bir bira ve sandviç daha içmek için geri geleceğim."

Henry onun sırtına bir tokat attı. "Seni arıyor olacağım. Bir dahaki sefere daha uzun kalmayı planla. Eve gitsem iyi olacak, yoksa hanımım peşime düşecek."

Paul güldü. Yemeğini yedi ve daha uzun süre kaldı, resmi garsona ve barmene gösterdi. Ama onlar da Henry kadar emindiler. Kimse adamı tanımıyordu.

Ertesi sabah bir sonraki kasabaya gitti. *Belki bugün daha şanslı olurum.*

İKİZLER, GÖLGE ŞÖMINEDE ATEŞ YAKARKEN ONLARI IZLEDİ.

Sonra hepsi oturup etraflarını saran tehlike dışında her şey hakkında konuştular.

Anya içkisini bitirdi ve kalkıp gerindi. "Yorgunum. Hastaneler dinlenmek için uygun yerler değil. Siz ikinize iyi eğlenceler," dedi ve göz kırptı.

"Bize yalnız zaman ayırmak için erken mi yatacak?" Shadow, Anais'in yanındaki kanepeye geçip otururken sordu.

"İkisinden de biraz. Anya'nın yorgun olduğunu söyleyebilirim. Hâlâ baş ağrısı çekiyor olabileceğinden şüpheleniyorum. Annen gelmeden önce başa vakit geçirebileceğimize sevindim." Anya ona doğru uzandı ve adam onu kollarının arasına aldı. "Bana sarıldığında kendimi güvende hissediyorum," dedi Anais.

Shadow elini kızın kumral saçlarında gezdirdi ve sonra çenesini yukarı kaldırdı. "Seninle ilgili her şey yumuşak, temiz hava ve güneş ışığı gibi kokuyorsun."

Anais kıkırdadı. "Anya bana daha seksi parfümler almamı söyleyip duruyor."

"Değiştirme. Bu kokuyu seviyorum. Ağır parfüm kullanan kadınlar

beni kapat."

"Bildiğim iyi oldu."

Gölge eğildi ve onu öptü. "Seni odama götürmek ve senin evinde kaldığımız yerden devam etmek istiyorum."

"Bana yolu göster."

Onu kucağına aldı ve koridorun sonuna doğru yürüdü. "Bu ev biraz farklı inşa edilmiş. Ebeveyn süiti en sonda ve oldukça büyük." Kapıyı tekmeleyerek açtı ve onu yatağına bıraktı. "Tam istediğim yerde." Onun yanına uzandı.

"Sizi acele ettirmek istemiyorum, bu yüzden çok hızlı hareket ediyorsam yavaşlamamı söyleyin."

Anais elini onun yanağına koydu. "O ilk gece bana baktığında kalbim yerinden fırlamıştı. Uzanıp sana dokunmak istedim ama iyi biri misin yoksa kötü biri mi hiçbir fikrim yoktu."

"Benim için de aynısı oldu. Ama çok derindeydim ve fazla bir şey söyleyemedim. Sadece eve sağ salim döndüğünden emin olmak istediğimi biliyordum. Ama konuşmayalım. Sana nasıl hissettiğimi göstermeme izin ver." Kısa üstünü çekip çıkardı ve göğüslerini ortaya çıkardı. Her bir meme ucunu öptü ve onun titrediğini hissetti. "Korkuyor musun?"

"Hayır, vücudum senin dokunuşuna aç. Bu uzun süren bekleyişimizin bir tepkisi. Sakın durma."

Onun bedeninin üzerine uzandı ve yüzünü, alnını, her bir göz kapağını ve ağzının köşesini öptü. Onun gözlerine baktığında, aralarında duyumsal bir ışık geçti. Onu sertçe öptü ve dudakları daha fazlası için açılarak açıldı. Dili, onun tatlılığının tadına bakarak içinde dönüp durdu. Dudaklarını alaycı bir şekilde ısırdı. Uzun süreli gecikmelerinden sonra bir aciliyet hissi var gibiydi.

Boynunu öptüğünde ve nabzının hızla attığını hissettiğinde başını kaldırdı. Bakışları yüzünde gezindi ve gözlerinin içine baktığında durdu.

"Benim seni istediğim kadar sen de beni istiyorsun." Bu bir soru değildi, ama

o

yine de başını salladı.

"Yavaşça gideceğiz ve birbirimizin dokunuşunun ve tadının tadını çıkaracağız." Aşağı kayd ve elleriyle göğüslerini kavradı. Parmakları uçlarına süründü ve kadının bedeni onunkine doğru yükseldi. Yavaşça aşağı inerek düz karnını öptü ve kadını özünü kokladı.

"İstediğim kadar yavaş gidebileceğimden emin değilim. Seni şimdi istiyorum. Sana yakından dokunmak için can atıyorum."

"Ben de aynısını hissediyorum. Beni senin yap."

Shadow ayağa kalktı ve onun iç çamaşırını ve şortunu çıkardı. Sonra kendi giysilerini çıkarmak ve prezervatif takmak için yataktan indi.

Dizini yatağa koyduğunda bir an durdu ve sordu: "Emin misin? Şu anda herhangi bir söz veremem. Hâlâ birbirimiz hakkında öğrenmemiz gereken çok şey var."

"Eminim. Konuşmayı kes ve benimle seviş. Günden güne ilerleyeceğiz."

En mahrem noktasına kadar vücudunu öptü ve dokundu.

Nefes nefese bir ses tonuyla, "Acele et," diye fısıldadı.

Adam ona baktı ve yüz ifadesi kadının tüm vücudunu titretti. "Kimin acelesi var? Tepeden tırnağa tatlılığının ve güzelliğinin tadını çıkarmak istiyorum."

SONRA SHADOW ONU NEŞEYLE DOLDURMAYA DEVAM ETTİ VE VÜCUDU

gittikçe yaklaşıyordu. İçinin derinliklerinde, kanı damarlarında hızla akıyordu. Adam onu sıkıca tuttuğunda ve serbest kaldıklarında vücuduna derin bir sevinç duygusu yayıldı.

Shadow onun yanına uzandı ve onu kendi tarafına çekti. "Sen iyi misin? Sana o kadar açtım ki, sana planladığımdan daha az nazik davrandım."

"Muhteşemdin ve ben nazik olmak istemedim. Her şey i n i istedim. Tüm sevişmelerimizden zevk aldığımı fark etmiş olmalısın."

Kızın nemli saçlarını alnına doğru taradı. "Hadi duş alalım ve biraz uyuyalım. Ama seni şafakta uyandırmayı ve her santimetrenle sevişmeyi planlıyorum."

Uyandırdığın beklentiyle uyuyamayacağım." "Uyuyacaksın."

DAHA SONRA, DUŞTAN SONRA, VÜCUTLARI KIVRILMIŞ BİR ŞEKİLDE UZANDILAR.

Birbirlerine. Shadow'un eli Anais'in göğsünün yanında duruyordu ve elinin altında Anais'in kalp atışlarını hissediyordu. Yatağa dönüp bir kez daha sevişmelerinden kısa bir süre sonra Anais uyumuştı.

Gölge uyanık yatıyordu. Bu kadar yakın sarıldığı bu kadının

hayatını değiştirecekti. Sevgi dolu, zeki ve güzel bir kızıdı. Aralarındaki ilişki yürümezse ona nasıl veda edeceğini hayal etmek zordu.

Emin olduğu tek bir şey vardı, onu ve kız kardeşini öldürmeye çalışan kişi başarılı olamayacaktı. Peşlerinde olduğunu düşündükleri kişinin ortalıkta olmadığından giderek daha fazla şüpheleniyordu. Peki, başka kim onların ölmesini isteyecek kadar kızgın olabilirdi?

Zamanım tükenmeden ğrenmeliyim.

ANAS YATAKTAN KALKTI VE GİYSİLERİNİ ALDI. TUVALETE GİTTİ.

Gölge konuşmadan önce kapı.

"Benden habersiz kaçabileceğini mi düşündün?" Doğrulup oturdu ve yorgan beline kadar indi.

Adamın geniş göğsüne baktığında kalbi hızla çarptı. Adam bronz tenli ve kaslıydı. Tereddüt etti. Ona geri dönmek istedi ama kendi başına gittiğinde kalbini kaybedeceğinden korktu.

Bakışları kızın ağzından aşağı kaydı ve göğüslerinde durdu. Meme uçları tepki olarak dikleşti. Elbisesini önünden çekip çıkardı ve onun odasından kendi odasına koştu. Duş aldıktan sonra mütevazı bir bluz ve kot pantolon giydi.

Shadow mutfağa girdiğinde güldü. "Bugün şort yok mu? Hava sıcak olacak." Ona yaklaştı ve kulağına fısıldadı. "Aklımdeki hayalini silemezsin."

Elinde bir fincan kahveyle masada oturan Anya ona sinsice gülümsedi. "Kız kardeşimin kızardığını görüyorum. Kulağına tatlı şeyler fısıldıyor olmalısın."

"Anya, dur." Anais yüzündeki sıcaklığı hissetti ve eğer bakarsa teninin kıpkırmızı olacağını biliyordu. Tatlı kız kardeşinin böyle bir sorunu hiç olmamıştı, çünkü hiçbir şey onu utandırmıyor gibiydi.

"Umarım siz ikiniz iyi uyumuşsunuzdur," dedi Anya. "Uyudum. Misafir odanız çok rahatmış."

"Anya, neden sen ve Gölge dışarı çıkıp oturmuyorsunuz? Ben kahvaltıyı hazırlayıp size getireceğim."

"Bana iyi bir fikir gibi geldi. Bana katılıyor musun Shadow?"

"Bir dakika içinde. Anais ile bir konuda konuşmak istiyorum." Anya'dan sonra

Gölge, Anais'in elini tuttu ve onu masaya çekip kucağına oturttu. "Dün gece seni bir şekilde üzdüm mü? Bu sabah utangaçtın ve aramıza mesafe koydun." Gülümsedi. "Yüzünün kızarmasına bayılıyorum."

"Anya şanslı. Henüz onun yüzünü kızartan bir şey görmedim."

"Sorumu geçiştiriyorsun."

"Yanlış bir şey yapmadın. Her şey çok mükemmeldi." "Peki bunun neresi kötü?"

"Korkarım çok fazla önemsemeye başlayacağım. Bu haliyle hayatından memnun olduğumu hissediyorum. Oynaşmak ve seks yapmak eğlenceli ama bir sonraki görevinden döndüğünde ne olacak?"

Gölge başını yana eğdi. "Birbirimizi tanımaya devam mı ediyoruz?"

Anais dudağının kenarını ısırды ve ona baktı.

"Şu anda sonsuza kadar söz veremem. İkinizi öldürmeye çalışan kişiyi bulmak zorundayız. İki hafta içinde ekibime katılmam gerekiyor. Geleceği bilmem için çok fazla şey oluyor."

Onun kucağından atladı. "Haklısın ve kalbimi incinmesi için dışarı atamam. Bundan sonra odamda uyuyacağım."

Ayağa kalktı ve ona uzun uzun baktı. "Bazen kendimizi ortaya koymalı ve her şeyi riske atmalıyız."

"Bu her iki taraf için de geçerli."

"Evet, öyle." Eğildi ve dudaklarını onunkilere değdirdi. "Kız kardeşine katılacağım."

Anais "kalbin kırılır" aşamasını anladı ve her şeyi riske atacak güce sahip olup olmadığını merak etti. *Anya asla geri adım atmaz. Onun gibi davranmanın zamanı geldi.*

İKİ GÜN DAHA VURDUKTAN SONRA PAUL YORULDU. *BENCE BU BİR*

vahşi kaz kovalamacası. Yol boyunca bir insanın saklanabileceği çok fazla küçük ada işareti vardı. *Marathon'a varmak üzereyim. Bir sonraki benzin istasyonunda durup Shadow'u arayacağım, çünkü Bear bir göreve gitti.*

"Selam, Paul. Bu adamı buldun mu?"

"Hiçbir iz yok ve bu bölgede kaç tane anahtar işaretleyici olduğunu biliyor muydunuz?"

Bu rota mı? Key West'ten çok uzakta değilim. Marathon'dan sonra kontrol ederim. Ama bu adam saklanmak istiyorsa, gideceği yer burası. Bu bölgeyi tamamen kontrol etmek için tatil zamanımı kullanmak istediğimden çok daha uzun sürer. Key West'ten sonra Miami'ye döneceğim."

"Sorun değil. Yaptığın işi takdir ediyorum."

"Burası ilginç bir yer. Birkaç Keys'i tekrar ziyaret edebilirim. Miami'den Raleigh, Kuzey Carolina'ya uçmama ne dersin? Oradan ikizlerin memleketine kadar bana yol tarifi gönderebilirsiniz. Başka bir araba kiralayıp orayı kontrol ederim. Belki de adam sonunda evine, karısına dönmeye karar vermiştir."

"Bundan şüpheliyim, ama bölgeyi tekrar kontrol etmek isterseniz, sorun değil."

"Bir kadının Keys'e gidip kocasını bulması, onu dövmesi ve eve geri getirmesiyle ilgili komik bir hikaye duymuştum. Belki bu kadın da aynısını yapmıştır."

"Bundan şüpheliyim. Bana bir iyilik yap ve karısını ziyaret et. Bakalım seninle konuşacak mı?" "Sorun değil. İrtibatta olacağım."

CHAPTER 9

"HABER VAR MI?" SHADOW TELEFONUNU AÇTIĞINDA ANYA SORDU.

"Hiç bulamadım. Arkadaşım meclis üyenizin Keys'e gittiğine dair bir kanıt bulamadı. Ama Key West'e giden yol boyunca çok sayıda ada olduğunu söyledi. Orayı kontrol ettikten sonra Kuzey Carolina'ya uçacak ve memleketinizi ziyaret edecek."

"Sence diğer SEAL'ın bulamadığı neyi bulacak?"

"Muhtemelen hiçbir şey. Ama boynum karıncalanıyor ve bir süredir de öyle. Doğru bilgiye sahip olduğumuzu sanmıyorum."

"Günlerdir ortalıkta kimse yok," dedi Anya. "Yakında buradan çıkıp bir şeyler yapmak niyetindeyim."

"Ben arkadan takip edeceğim." "Lanet olsun."

Anya tepinerek odasına giderken Gölge ve Anais bir gülümsemeyi paylaştılar. Anais, "Kendi başının çaresine bakabileceğini düşünüyor ve kafasına aldığı bir kurşun bile onu aksi yönde ikna etmedi," dedi.

"Ya da kaçırılmak," diye ekledi Shadow.

"Bence kabadayılık, itiraf edemediği korkusunu gizlemek için bir kılıf olabilir." "Benimle odamda oynamanı isterdim," dedi Gölge. "Ama umarım

"Annem her an arayıp yakın olduklarını söyleyebilir."

Tam konuşurken cep telefonu farklı bir tonda çaldı. "Yemin ederim annemin benimle özel bir bağı var."

Sırttı ve cevap verdi. "Merhaba."

"Neredeyse kapınıza geldik. Bu kadar güzel bir arkadaşınız varken aramadan içeri girmek istemedim."

"Anne." Shadow yanaklarının kızardığını hissetti.

Güldü. "Seni kızdırmaya bayılıyorum, Kijika. Çoğu zaman çok ciddisin. Yakında görüşürüz." Gölge etrafına baktı ve ikizlerin tüm hızıyla odayı temizlediğini gördü, ki oda dağınık değildi.

"Annem sizi evimin temizliğine göre yargılamayacak. Evimin nadiren dağınık olduğunu bilir."

"Ve eğer öyleyse, bu pisliği bizim yaptığımızı bilecek." Anais ellerini kalçalarına dayadı. "Bizi rahatsız etmeyin. Odalarımızı kontrol etmemiz gerekiyor."

Onlar hızla uzaklaşırken Gölge sırtıttı. *Annem onları sevecek, özellikle de Anais'i.*

Anais ve Anya daha güzel kıyafetler giymiş ve makyaj yapmış olarak geri döndüler. Gölge bir kaşını kaldırdı. "Bütün bunlar annem için mi?"

"Evet. İyi bir ilk izlenim bırakmak istiyoruz."

Kapı çalındığında üçü de evin önüne doğru baktı. "Tam zamanında geldiniz," dedi Gölge.

Kapıyı açtı ve annesine uzandı. Ona sarıldı ve etrafında döndü.

"Beni yere bırak. Havaya fırlatılmak için çok yaşlandım. Ama sarılmayı bırakma."

Yanağını okşadı ve adam yine kızardı.

Bir köpek bacaklarını iterek kendini Shadow'a doğru attı. "Beni özledin Scout." Gölge ellerini Scout'un gür altın rengi saçlarında gezdirdi. "Nasıl yolculuk etti?"

"Peki, ama tanışmanı istediğim başka biri var.

Sanırım Larry'yi tanıyorsun. Yani, Komutan Walsh."

"Evet, birkaç kez karşılaştık. Evime hoş geldiniz. Lütfen içeri buyurun."

Döndüğünde Anais'in mutfaktan geldiğini gördü. "Kardeşim ve ben yolculuktan sonra susamış olabileceğini düşündük. Umarım buzlu çay seversin. Dün gece yaptık. Anya birazdan atıştırma malzemelerini getirecek."

"Anais, seni annem Rozene ile tanıştırmak istiyorum, ailem ona Rose der ve Komutan Walsh. Ben de seni Anais Kenly ile tanıştırmak istiyorum. Kız kardeşi Anya. Bahçeye çıkıp içeceklerimizin ve atıştırma malzemelerimizin tadını çıkaralım mı?"

Scout önlerinden koştu.

"Ne güzel bir Labrador. Sarı olanlarını pek görmemiştim."

"Şaşırdım. Sarı labradorlar çok popülerdir. Annem onu bana geri getirdi. Onunla kalıyordu. İyi bir izcidir. İsmi de bu yüzden aldı. İkinize göz kulak olmak için yardım istedim," dedi Shadow ve

Scout'ın başının tepesine.

Gölge de onları takip etti. Annesinin komutana gülümsemesini ya da dışarı çıkarken el ele tutuşmalarını kaçırmadı.

Havuzun etrafından bir sandalye daha kaptı ve masanın yanına koydu. Annesi ve Anais çoktan komutanın yanına oturmuşlardı. Anais neden Anya'yla birlikte Shadow'un yanında kaldıklarını anlatmaya başladı. Gölge neredeyse inleyecekti.

Komutan Walsh benim ekibimden sorumlu değil ama ekibimizin komutanına şu anda ne kadar karışık durumda olduğumuzu bildirebilir. Yüzbaşı Buchanan komutanımızla konuştu ama Komutan Walsh onunla konuşursa işler değişebilir.

Anya elinde bir tepsi atıştırmalıkla onlara katıldı, bir sandalye daha çekip kız kardeşinin yanına oturdu. Gölge, Komutan Walsh'un yanındaki boş koltuğa oturdu.

"Bu çok hoş bir ikram. Birbirinize bu kadar benzemeniz beni çok etkiledi," dedi Shadow'un annesi.

Anya Gölge'ye baktı. "Bizi kolayca ayırt edebiliyor. Bizimle tanıştığından beri hangimizin Anais olduğunu bilmekte hiç zorlanmadı."

"Ah, kişilikleriniz farklı olmalı," dedi Shadow'un annesi.

Anais de aynı fikirdeydi. "Kız kardeşim daha dışa dönük olan, ben ise daha çekingenim."

"Her biriniz ne iş yapıyorsunuz?" diye sordu komutan.

Anya konuştu. "Ben bir psikoloğum. Bizi tehlikeye atan da buydu. Kız kardeşim bir dahiliyeci. Ama size kendisini anlatmasına izin vereceğim."

"Teşekkürler Anya. Doktor olmayı seviyordum ama buradayken lisans başvurusu yapmamaya karar verdim. Kaliforniya'da kalmak isteyip istemediğimizi bekleyip göreceğim. Şimdilik resim yapmaya ve hastanelerden birinde gönüllü çalışmaya başladım."

"Kenly?" Gölge'nin annesi Anais'e baktı. "Annen şu ünlü ressam Dacey Kenly olmalı. Şimdi aradaki bağlantıyı öğrendiğime göre, ikinizin de ona ne kadar benzediğini görüyorum."

"Bu hafta onun adını hatırlayan ilk kişi sen değilsin. Anneme söyleyene kadar bekle. İşi konusunda çok mütevazıdır."

"Onunla bir keresinde New York'ta bir sergide tanışmıştım. Ben de başka bir odada Kızılderili takılarımın sergisini yapıyordum. Tanıştık ve kısa bir süre konuştuk.

"Kijika sizi tanıştırdığında bana birini hatırlattığınızı biliyordum. Sevimliliğiyle beni etkilemişti. Züppe tipli bir ünlü değildi."

"Annem bir daha asla büyük bir şehre gitmeyeceğini söyledi. Evde olmayı tercih ediyor.

"dedi Anais.

"Resimlerinizden bazılarını görmek isterim. Çok iyi olduğunuzdan şüpheleniyorum ama bunu kabul etmek istemiyorsunuz."

"Annem gibi değil," dedi Anais. "Mücevherlerinizi hâlâ siz mi tasarlıyorsunuz?"

"Birkaç yıl boyunca yapmadım. Artık daha çok hobi olarak yapıyorum."

Komutan Walsh, "Onun çalışmalarını henüz görmedim," dedi. "New York'ta bir sergisi olduğunu duyduğuma göre onu daha fazlasını yapması için teşvik edeceğim. Ama sadece o isterse." Shadow'a döndü. "Bu güzel genç hanımları öldürmeye çalışan adamın avında son durum nedir?"

"Sanırım Anais ve Anya'nın peşindeki her kimse bizi evime kadar takip etmeyi başaramadı. Etrafta kimsenin gizlice dolaştığına dair bir ipucu yok."

"Adam ya da erkek yerine 'her kimse' ve 'herhangi biri' mi diyorsunuz? Belirsiz tanımlamaların bir nedeni var mı?"

"Olabilir. Bir süredir bu konuda çılgınca düşüncelerim vardı." Birkaç dakika boyunca çay içtiler ve atıştırmalıkları yediler. Yemeklerini bitirdikten sonra Shadow'un annesi elini komutanın koluna koydu ve konuştu.

"Larry ile onun evinde kalmaya karar verdim. Birbirimizi daha iyi tanımak istiyoruz ve eminim ki bayan arkadaşların annen her dakika etrafta olmadan daha rahat edecekler." Shadow konuşmaya başladığında elini kaldırdı. "Bitirmeme izin verin. Sık sık ziyaret edeceğiz ama önce arayacağız. Larry'nin herhangi bir tavsiyesine ya da yardımına ihtiyacın olursa..." Ona gülümsedi. "Bana yardımcı olmaktan memnuniyet duyacağınızı söyledim."

"Ama anne, sen hep benimle kalıyorsun."

"Doğru, ama bu farklı bir durum. Larry ile daha fazla zaman geçirmek istiyorum."

Komutan Walsh sırttı ve onun elini okşadı. "Sanırım oğlunuz bana Komutan Walsh demenizi tercih ederdi, canım."

"Saçmalama. İstedığimizi yapabilecek yaşta'yız ve oğlumun beni mutlu görmek istediğinden çok eminim."

Şaşkına dönen Shadow annesinin gülümseyen yüzünden komutanın kine baktı. "Ama babam öldüğünden beri başka bir erkeğe hiç ilgi göstermedin."

"Canım, annen olabilirim ve elli altı yaşındayım ama hâlâ hayat dolu bir kadıyım. Benim mutlu olmamı istiyorsun, değil mi?"

Kahretsin, yüzüm kızardı. Ortaokuldan beri hiç bu kadar kızarmamıştı.

yüksek. Annesinin ve diğerlerinin onun bir şey söylemesini bekledikleri belliydi.

"Şaşırdım ama senin mutlu olmanı istiyorum ve Komutan Walsh iyi bir adam."

"Seninle gurur duyuyorum. Anlayacağını biliyordum. Şimdi eşyalarımızı yerleştirmek için Larry'nin evine gidiyoruz. Dışarıda yemek yiyelim mi yoksa bu çok mu tehlikeli?"

Anya, "Ben oyumu dışarıda yemekten yana kullanıyorum," dedi. "Kendimizi göstermezsek bu işi asla bitiremeyiz."

"Bu tehlikeli," dedi Gölge.

"Anais ve ben bu şekilde yaşamaya devam edemeyiz. Hayatlarımızı geri istiyoruz."

Gölge cevap veremedi komutan konuştu. "O haklı. Riski azaltacağız. Normal kıyafetli adamlarımızdan bazılarının restoranın içinde ve dışında olmasını isteyeceğim. Herhangi bir şüphe uyandırmayacaklar ve bu iki bayan güvende olacak."

"Pekala, eğer Anais ve Anya kabul ederse."

Anais Gölge'nin koluna sarıldı. "Lütfen bunu yapmamıza izin ver. Yeniden doktor olmayı çok istiyorum" -gözlerinin içine gülümsedi-"bildiklerimi unutmadan önce."

"Pekâlâ, ama Komutan Walsh ile güvenliğinizi nasıl sağlayacağımız konusunda özel olarak konuşmak istiyorum."

Annesi ayağa kalktı ve kol kola girerek ikizlerle birlikte içeri girdi. Scout da onları takip etti. Shadow annesinin onları daha yakından tanımak istediğini söylediğini duydu.

"Annenizin sizi şaşırttığından eminim ve ona içtenlikle değer verdiğim konusunda sizi rahatlatmak istiyorum. Bunun hızlı olduğunu biliyorum, ancak birlikte seyahat ederken bir insan hakkında çok şey öğrenebilirsiniz. Bu işin nereye varacağından emin değiliz ama bir şans vermek istiyoruz.

İkinizin de mutlu olmasını istiyorum. Bu benim için büyük bir sürpriz oldu. Bu fikre alışmam için bana biraz zaman verin. Şimdi, ikizlerin tehlikeli durumuyla nasıl başa çıktığınızı bilmek isteyeceksiniz."

Shadow komutana tüm yaptıklarını ve Anya'nın nasıl vurulduğunu ve Anais'in neredeyse ezildiğini anlattı. "Yani bu kişinin onları öldürme konusunda ciddi olduğunu biliyoruz."

"Bu kişinin erkek olması gerekmediğini düşünüyorsunuz."

"Bunun bir kadın olabileceğine inanıyorum. Nedenini açıklayamam ama hiçbir şey mantıklı gelmiyor. Paul ikizlerin memleketine geri dönüyor. Bir şey bulup bulamayacağını merakla bekliyorum."

"Paul'e katilin bir kadın olabileceğinden şüphelendiğini söylemelisin."

"Arayacağım. Siz gittikten sonra onu arayacağım."

"Güzel. Seni sonra alırız. Birlikte gidebiliriz ve katilin cipimi tanıma ihtimali daha düşük olur."

"Yardımlarınız ve yolculuk sırasında anneme çok iyi baktığınız için teşekkür ederim."

Bayanların yanına vardıklarında Komutan Walsh kolunu Rose'a doladı. "Gidelim canım, akşam yemeği vakti gelmeden evime yerleşelim."

Rose ikizlerin ellerinden birer tane tuttu. "Çok hoş hanımlarsınız ve ziyaretimi çok keyifli hale getirdiniz. Bu gece sizi görmek için sabırsızlanıyoruz."

Shadow kapıyı kapatıp ikizlere döndüğünde Anya, "Annenizin sevecek başka birini bulabileceğini hiç düşünmediniz mi?" dedi.

"Hayır, sakın ve mutlu görünüyordu."

"Bir memnuniyet vardır, bir de mutluluk. İkisi de olabilirsin ama bir kadın için ikisi aynı şey değildir. Annen çekici ve canlı," dedi Anais.

Anya, "Ve komutan da yaşına göre oldukça yakışıklı," diye ekledi.

"Şu anda bunu tartışmak istemiyorum." Gölge koridorda ilerleyerek çalışma odasına dönüştürdüğü küçük bir odaya girdi.

Onu takip etmedikleri için rahatlamıştı. Biraz dengesiz hissetti. *Aptallığıma verin ama annemin yeniden evlenebileceğini hiç düşünmemiştim.* Cep telefonu çaldı ve tanımadığı bir numara gösterdi.

"Alo, ben Gibson."

"Ben Pensacola, Florida'dan Polis Şefi Edwards. Yakın zamanda birkaç arkadaşınız şehrimizi ziyaret etti. Biri Bay Dirk Foster'dı. Arkadaşının ona Ranger dediğini duydum. Kendi numarasını ve sizin numaranızı içeren bir kart bıraktı. Ona ulaşamadım, bu yüzden sizi arıyorum."

"Kendisi şehir dışında. Size nasıl yardımcı olabilirim, Şef Edwards?"

"Yapabilir misiniz bilmiyorum ama balıkçılarımızdan biri bazen balık tuttuğu sık bir ormana girdi. Oradan geçen küçük bir nehir var ama balıkçıların çoğu oraya ulaşmak için yürümek zorunda kaldıkları sık orman ve çalılıklardan hoşlanmıyor. Şimdiye kadar neden kimsenin cesedi bulamadığını açıklamaya çalışıyorum."

"Anlıyorum. Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Adli tabip adamın uzun süre önce öldüğünü söylüyor. Ama bulduğu bilgilere göre, adamın boyu ve saç rengi arkadaşlarınızın Pensacola'ya geldiklerinde aradıkları adamla uyuşuyor. Ölen adamın parmak izleri dosyada yok ve bizim bölgemizde kayıp olarak bildirilen kimse olmadı."

alan. Bay Foster'ın üzerinde arkadaşının DNA'sı olan bir şey bulabileceğini ve mümkün olan en kısa sürede bize gönderebileceğini düşündüm."

"İhtiyacınız olan şeyi size hemen getireceğim. Bay Foster'ın arkadaşının yaşadığı yerdeki yerel polis eve gidip karısından ona ait bir şey isteyebilir."

"Şimdiye kadar karısının endişeleneceğini ve polise onu aratacağını düşünürdüm."

"Güya, onu arayıp boşanmak istediğini söylemiş."

"Acaba boşanması konusunda ne hissetti?"

"Öğrenmek isterim. Size geri döneceğim, Şef Edwards. Aradığınız için teşekkürler."

Gölge kapıya gitti ve Anais ile Anya'ya seslendi. "Ne var ne yok?" Anya sordu.

Shadow, "Pensacola, Florida'dan oldukça ilginç bir telefon aldım," diyerek Edwards'ın kendisine söylediği tüm bilgileri tekrarladi.

"Benim hastam olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Olabilir. Anais'in memleketinizdeki polis şefini aramasını istiyorum. Ona ne bulduğunu söyle. Karısıyla temasa geçmesini, kocasına ait kişisel bir eşyayı almasını ve şefin bunu Pensacola'ya göndermesini isteyin."

"Eğer oysa, o zaman bize kim ateş ediyordu?" Anais sordu.

"Emin değilim ama bir fikrim var. Aramayı yapın, şefle tatlı tatlı konuşun ve sonra beni bağlayın."

"Merhaba, Şef Daly ile konuşabilir miyim? Ben Anais Kenly. Onun için bazı bilgilerim var. Teşekkürler, bekliyorum." Telefonu Shadow'a uzattı.

"Merhaba, Şef Daly. Ben Baş Astsubay Gibson. Adımı bilmeyeceğinizi düşündüğüm için Anais'ten aramasını istedim. İkizlerin bir arkadaşım."

"Bu önemli mi, önemliyse ne hakkında?" "Şef,

bu çok önemli. Bir arkadaşım

Geçenlerde ortak bir arkadaşımızı aramak için oradaydı. O da Pensacola'ya gitti ve polis karakoluna kendi adını ve benim adımı bıraktı."

"Girard Steen?"

"Evet, meclis üyeniz. Biz de onu arıyorduk. Pensacola yakınlarındaki sık ormanlık alanda bir ceset bulmuşlar ve kayıp yerli yok. Aklımıza sizin adamınız geldi. Pensacola'daki Şef Edwards'a göndermek üzere Bayan Steen'den kişisel bir eşya alabilir misiniz?"

"Korkarım ki hayır. Marian Arizona'daki arkadaşlarını ziyaret ediyor." "Bu arkadaşların numarası var mı?"

"Hayır, ama evine gidip ona ait bir şey alacağım ve Pensacola'ya göndereceğim. Ayrıca adres defterine bakacağım ve arkadaşlarının adres ve numaralarını alacağım. Adamın kocası olduğunu ve öldüğünü düşündüğümüz için yetkimi kullanarak evine girebilirim," dedi Şef Daly.

"Teşekkürler, yardımın için minnettarım." Gölge telefonu kapattı. Boynu her zamankinden daha fazla karıncalanıyordu. *Teorim doğru çıkacak.* İkizlere baktı. "Konuşmanın sonunu dinlediniz. Ne düşünüyorsunuz?"

"Karisının onu terk edip Arizona'ya gitmesi tuhaf görünüyor. Ama belki de adam onu evden attıktan sonra o evde ya da kasabada yaşayamazdı," dedi Anais.

Gölge Anya'ya baktı. Yüz ifadesinden onun da kendisiyle aynı yolda olduğunu anladı. İkizler arasındaki fark şimdi ortaya çıkıyordu. Anais iyi ve nazik bir cevap arıyordu ama Anya çok daha dünyevi ve şüpheciydi.

"Beni geri arayacak." Gölge saatine baktı. "Siz hanımların hazırlanmasının uzun zaman alabileceğini biliyorum. Belki de şimdi başlamak istersiniz."

"O kadar uzun sürmez," diye itiraz etti Anais. "Ben gidip mayomu alacağım ve havuzunuzu deneyeceğim."

"Tembellik edip izleyeceğim." *Kıyafetlerimi üzerimde, telefonumu da yakınımda tutmaya niyetliyim.*

İkisini yüzerken izlemekten keyif alıyordu. Mükemmel yüzücülerdi ve havuzda bir aşağı bir yukarı yarışlarda birbirlerine meydan okuyorlardı. Eşit miktarda kazanıyorlardı. Telefonu çaldığında Gölge çalışma odasına doğru yöneldi. Scout geride kaldı ve havuzun kenarında uzandı. "İyi çocuk, Scout."

Shadow çalışma odasına girdiğinde telefonu açtı. "Gibson."

"Ben Şef Daly. Eve gittim ve içeri girmek zor olmadı. Ev dağınıktı, Marian için alışılmadık bir durumdu. Her zaman kusursuz bir ev tutardı. Bazı kişisel eşyaları fark ettim, örneğin bir heykelcik kayıptı ama kırmış ya da yanında götürmüş olabilir. Evin görünüşüne bakılırsa, geri dönmeyi planlayıp planlamadığını merak ediyorum. Bütün kıyafetlerini almış."

"Çok ilginç. Adres defterini buldun mu?"

"Hayır, onda olmalı. Ama yıllar boyunca pek çok mektubunu saklamış. Yatak odasındaki dolapta bir kutu dolusu kart ve kişisel mektup buldum, birçoğunda Arizona adı ve adresi vardı. Araştırdım ve telefon numarasını internette buldum."

Numarayı Shadow'a verdi.

"Meclis üyemin öldüğüne inanmak zor ama Edwards'a özel olarak bir gömlek ve iki diş fırçası gönderdim. Belki yakında ne olduğunu öğreniriz."

oldu."

"Tüm çalışmalarınız ve yardımlarınız için teşekkürler. Sizi gelişmelerden haberdar edeceğim."

"Arayın ve iletişime geçtiğiniz için teşekkürler. Bu arada Anya'ya meclis üyemizle ilgili endişeleri hakkında konuştuğu dedektifi kovduğumu söyle. Dedektifim, Anya'nın arkadaşı hakkında söylediklerine inanmamış. Yakın zamana kadar Anya ile yaptığı konuşmadan bana hiç bahsetmedi."

"Ona haber veririm. Ve teşekkürler, yaptığınız her şeyi bu kadar hızlı ve eksiksiz yapamazdım."

Shadow aramayı sonlandırdı.

Anya sabırsızlıkla, "Herkes teşekkür ettiğine göre, bize neler olduğunu anlat," dedi. Duş alıp giyindikten sonra son birkaç kelimeyi duymak için onun ofisine girdiler.

"Karımın Arizona'daki arkadaşının numarası bende var ama arkadaşını aramadan önce DNA testinin sonuçlarını bekleyeceğim. Eğer çok uzun sürerse, gidip onunla temasa geçeceğim."

Anais gözlerini kısarak onu inceledi. "Başından beri peşimizde bir kadın olduğundan şüpheleniyordun, değil mi?"

"Ne?" Anya kız kardeşine aklını kaçırmış gibi baktı.

"Bizi cinsiyetleri konusunda kandırmak için değilse, bu kişi neden başına büyük bir başlık geçirdi? Korkarım bir sonraki saldırı çok şiddetli olacak," dedi Anais. "Sabırsızlanıyor olmalı."

Gölge ona baktı. "Senden iyi bir dedektif olur."

Anya başını salladı. "Bunu anlamamış olmama şaşırdım. Vay canına, seninle gurur duyuyorum Anais."

"Bu fikri Shadow'dan aldım. Takipçimizden bahsederken cinsiyet terimlerinden kaçınmaya devam etti."

"İyi bir psikolog olamamış olmalıyım. Onun benim hastam olduğunu düşünmekten hiç vazgeçmedim."

"Bir bakıma öyleydi," dedi Gölge. "Eğer o ve takıntıları olmasaydı, karısının şu anda senin peşinde olacağından şüpheliyim. Daly ilginç bir şey söyledi. Karısının evini her zaman tertemiz tuttuğunu söyledi."

"Eğer haklıysa," dedi Anya, "bahse girerim karısı onun takıntılarını biliyordu ve oynamayı reddetti. En iyi arkadaşının onun tehlikeli oyunlarına aldırış etmediğini öğrenince muhtemelen akli başından gitmiştir. Karısı ikisini de öldürdü ya da adam yanlışlıkla arkadaşını öldürüp kaçtı."

"Ne karmaşa ama umarım sona yaklaşıyoruzdur ve o tutuklanabilir

ve sorgulandı. Ama eğer ceset kocasına ait değilse, o zaman peşimizdeki kişi hâlâ o olabilir. Siz ikiniz hâlâ yanılıyor olabilirsiniz," dedi Anais.

"Bu gece için desteğimiz olacak. En azından iki kişi dışarıda, iki kişi de restoranda. İkinizden biri isterse bunu iptal ederiz. Komutan Walsh'a ne olduğunu haber vereceğim. Bu sefer oturmak isteyebilir."

"Biz hazırız," dedi Anya. "Ben de sizinle geleceğim. Hayatımı geri istiyorum."

"Hepiniz beni arkada bırakmayacaksınız. Ben de geri adım atmayacağım," dedi Anais.

Anya sırtıttı. "Her geçen gün bana daha çok benziyor."

Komutan ve Gölge'nin annesi diğerleriyle birlikte gideceklerini söylediler.

"Bir süredir gerçek bir aksiyon görmedim," dedi komutan. "Emekli olmaya hazırlanıyorum. Yeniden aksiyonun ortasında olmak güzel olacak. Gerekirse diye silahım yanımda olacak."

"Annemin tehlikede olmasından hoşlanmıyorum."

"Onu ben giydiririm. İkinizin arasına girmeyeceğim."

"Sakın söyleme," dedi annesi ona. "Yemeğe gitmek istiyorum. Beni her an koruyan harika SEAL'larım olacak."

"Anne, endişelenmem gereken bir kişi daha olacaksın."

"Altıda görüşürüz."

Shadow telefonuna baktı. Annesinin sözünü kestiğine inanamıyordu. "Lanet olsun." *Buraya kadar, asla evlenmeyeceğim. Annemin tanıdığım en mantıklı kadın olduğunu düşünürdüm hep. Ama bu bana hepsinin imkânsız olabileceğini gösterdi.*

CHAPTER 10

*NEREYE GITMİŞ OLABİLİRLER VE ONLARA YARDIM EDEN ADAM KİM? KAHRETSİN, BEN
Bu işi bitirip yurtdışına uçmam gerek. Bekle! Adam evlerine bir ziyaretinde
üniforma giymişti. Üssün etrafını gözetleyeceğim. Eğer onu bulabilirsem,
onları da bulurum.*

ANAIŞ'IN BOYUN KASLARI GERİLDİ. RAHATMIŞ GİBİ DAVRANMAYA ÇALIŞTI, Ama ne zaman bir garson geçse ya da biri bir kapıyı açıp kapasa endişesi artıyordu. İnsanlarla dolu yemek salonuna göz gezdirdi. Kısa saç kesimli ve gündelik kıyafetlerine rağmen güçlü bir askeri duruşu olan iki adam duvar kenarındaki bir masada oturuyordu. Onların muhafızları olduğundan şüpheleniyordu. Shadow'un annesi masalarında sohbeti devam ettirmeye çalışıyordu ama kimse konuşacak havada değildi.

Garsonları etraflarında vızıldayarak ordövrler ve içecekler getirdi. Çoğunlukla şaraplarını yudumladılar ve tuzlu yiyeceklerden birkaçını atıştırdılar. Anais gecenin hiç bitmeyeceğini düşünüyordu ama zaman geçtikçe

rahatlamaya, konuşmaya ve bifteklerinin tadını çıkarmaya başladılar.

Rose, "Size şu ana kadar ne kadar harika bir yolculuk geçirdiğimizi söylemek istiyorum," dedi. Herkes yemeğini bitirdiğinde, komutan yemeklerin parasını ödemekte ısrar etti.

Sonra dışarı çıktılar. Park yeri doluydu. Gölge önden gitti, komutan arkadan geldi.

Anais kız kardeşine doğru eğildi. "Sanki gözler beni izliyormuş gibi hissediyorum."

"Saçmalama. Bu senin hayal gücün. Hiçbir aptal bize

Shadow, komutan ve iki SEAL daha arkadan geliyor."

Güvenli bir şekilde cipe bindikten sonra Gölge'nin evine doğru yola koyuldular. Otoyola döndüler ve komutan hızlandı. Kaşlarını çattı ve yavaşlamaya başladı.

"Sorun nedir?" Gölge sordu.

"SUV doğru gitmiyor. Yolun kenarına doğru ilerleyeceğim." Direksiyonu çevirdiğinde, SUV bir tarafa doğru eğildi. Takırtı ve yırtılma sesleri aracın kabinini doldurdu ve araç aniden savruldu. Kadınlar bağırdı. Anais yanlarındaki şeritte bir tekerleğin yuvarlandığını gördü. Komutan Walsh cipi kontrol etmek için mücadele etti.

Anais'in penceresinin önünden kıvılcımlar sıçradı, tekerlek aksamının yolda sürüklendiği yerden sıçradığını tahmin etti. Neyse ki trafik yavaşladı. Sonra kapalı pencereden silah sesleri geldi. Gölge ve komutan "Eğilin!" diye bağırdı. Cam parçaları etrafa saçılırken Gölge vücudunu yerde büzüşen iki ikizin üzerine attı.

Komutan Walsh'un SUV'unu takip eden iki SEAL aracından biri bir SEAL'i indirmek için kısa bir süre dururken, diğeri komutanın aracına ateş eden kişiyi yakalamak için hızla ilerledi. Diğer SEAL hâlâ hareket etmekte olan SUV'a doğru koştu. Uzaktan siren sesleri geliyordu.

Durduklarında Gölge ayağa kalktı ve herkesi kontrol etti. Komutan koltuğuna yığılmıştı. Omzuna bir kurşun saplanmıştı ve oldukça fazla kanıyordu. Gölge'nin annesi haykırdı ve ona uzandı.

"Nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu arabalarına doğru koşan denizci. Komutanın yere yığıldığını görünce yanına koştu ve kapıyı açtı.

"Herhangi biriniz yaralandı mı?" Shadow ikizlere sordu. "Kan görüyorum." Hareket etti ve Anais'e baktı. "Bacağın kanıyor."

"Fena değil. Kurşun pencerenin çerçevesine çarpıp sekmiş ve bacağımın üst kısmına isabet etmiş olmalı. Olduğundan daha kötü görünüyor."

"Lanet olsun, eğer karısıysa, aynı anda hem yüksek hızda araba kullanıp hem de ateş edebilecek kadar iyi bir nişancı."

"Yetenekten çok şanslıyız," dedi komutan. "Diğerleri gelene kadar bizi koruyacak üç SEAL'in burada olduğunu görmekten memnunum." Kapısındaki SEAL'e ve silahlarını çekmiş olarak koşan diğer ikisine başıyla işaret etti.

Shadow gömleğini çıkarmış ve komutanın yanındaki SEAL'a uzatmıştı. "Kanamayı yavaşlatmak için bunu komutanın yarasına koy."

Önlerinde bir ambulans durdu ve arkalarından polis geldi.

SUV. Shadow açıklamak için indi.

Polis memuru "Size kimin ateş ettiğini biliyor musunuz?" diye sordu.

"Hayır, şüpheleniyoruz ama sürücüyü görecektir ya da plakasını alacak vaktimiz olmadı." Sağlık görevlileri yaralılarla ilgilenirken Shadow onlara bildiği tüm bilgileri verdi.

Shadow kurtarma aracına doğru ilerlemeye başladığında sağlık görevlilerinden biri onu durdurdu. "Komutan Walsh'u Donanma Hastanesi'ne götürebiliriz ama Bayan Kenly sivil bir acil servise gitmesi gerektiğini söyledi. Hayati değerlerini kontrol ettik. Durumu stabil. Neyse ki kurşun bir taraftan diğerine doğru gitmiş. Yolda başka bir ambulansımız var ama komutanı hastaneye götürmek istiyoruz."

"Devam edin. Burada güvende olacağız." Shadow diğer arabadaki iki SEAL'a başıyla işaret etti. "Onlar her şeyi halledebilir."

Sağlık görevlisi gülümsedi. "Onlara hayatım pahasına güvenirim." İki adama göz kırptı. Başlarını salladılar ama gülümsemediler.

Adamlardan biri öne çıktı. "Komutanla birlikte gitmemin bir sakıncası var mı?" "Hiç de değil. Eminim komutan yanında bir SEAL ile kendini daha güvende hissedecektir. tarafı."

"Ben onun yanında olacağım." Shadow'un annesi öne doğru ilerledi. Sağlık görevlisine ve SEAL'a baktı. "Ama siz ikiniz ambulansla bizimle birlikte yer bulabilirsiniz."

Onlar gittikten sonra Gölge Anais'in bacağına kontrol etti. "Şanslısın. Temiz bir atış. Muhtemelen bacağına bandajlayıp antibiyotik verecekler."

"Bu kadar çok şeyi nereden biliyorsun?" Anais sordu. Onun haklı olduğunu bilerek gülümsedi.

"Ormanda ya da nereye gidersek gidelim birbirimize göz kulak olmalıyız. Bazı temel tedavileri biliyoruz."

"Kullanışlı," dedi Anya ve gülümsedi. "Hepinizin yapamayacağı bir şey var mı?" "Çok şey var ama bunu asla kabul etmeyiz," diye alay etti.

"İşte sonuncusu geliyor ambulans." Anais'i kucağına aldı ve ambulansın park ettiği yere kadar taşıdı. Onu nazikçe sedyeye yerleştirdi. "Biz de hemen arkasından geleceğiz."

Shadow'un telefonu çaldığında Anya'yla birlikte SEAL'ların arabasına yeni binmişlerdi. "Alo."

"Ben Şef Edwards. Az önce Kuzey Carolina'daki Şef Daly ile konuşmayı bitirdim. Adli tabibim numuneyi gönderdi ve öncelik istedi. Haber alır almaz cevabı size bildireceğim."

"Teşekkürler, buna ihtiyacımız olacak."

Shadow Mühürlere teşekkür ettikten sonra Anya'yla birlikte acil servise koştu. Personel Anais'in bacağıyla ilgilenmiş, bandajlamış ve Shadow'un tahmin ettiği gibi onu antibiyotiklerle göndermeye hazırdı.

Gölge onu almak için eğildiğinde Anais, "Koltuk değneklerimle yürüyebiliyorum," dedi.

Yukarı.

"Ama seni taşımaktan zevk alıyorum. Anya dışarıda bir taksi var mı diye bak. Eğer

O yüzden bana el sallama ve git bizim için rezerve et."

Taksiye bindikten sonra Shadow'un evine dönmek uzun sürmedi. "Ben taksi şoförüne ödeme yaparken sen kıpırdama," dedi Anais'e. "Ben hallederim," dedi Anya ve şoföre ödeme yaptı.

Gölge Anais'i içeri taşıdı. "Kız kardeşin koltuk değneklerini getirecek. Ben seni odama götüreceğim. Gece boyunca seni kontrol etmek ve ateşinin yükselmediğinden emin olmak istiyorum."

"Bacağımla sargılıyken oyalanamayacağımızı biliyorsun."

"Sorun değil, ama sanırım yanıldığını kanıtlayabilirim." Sırıttı. "Ama merak etme. Bacağına ya da sana hiçbir şekilde zarar vermem." Başını eğdi ve onu öptü.

İç çekti. "Bunun uzun sürmemesi çok kötü." "Ne demek istiyorsun?"

"Yakında kötü adamı ya da kadını yakalayacaksın ve biz de güvende olacağız. Sanırım Anya Kuzey Carolina'ya geri dönmek ve bir süre annemle kalmak istiyor." Anais başını yana eğdi. "Doktorunu sevmeye başlarsa ve geri dönmek isterse belki olmaz. Son ziyaretinden sonra ona ulaşmış ve onunla temas kurmuş olabileceğinden şüpheleniyorum. Ama önce ikimiz de annemle vakit geçireceğiz."

Shadow Anais'i yatağına oturttu. "Yine Kuzey Carolina'da mı yaşamak istiyorsun?"

"Tüm bunlar olmadan önce birlikte çalıştığım doktor grubunda bir yer bulabilirim. Kaliforniya'da kalsaydım, lisansımı almak için tüm zorlukları aşmam gerekecekti."

"Resim yapabilirsin."

"İlk aşkım doktor olmak."

"Belki seni Kaliforniya'da kalmanın faydaları konusunda ikna edebilirim." "Göreceğiz bakalım. Evlilik ve bebekler istiyorum. İçimden bir ses senin tüm bu sorumluluklar için hazır olun."

"Zaman gösterecek." Anya'nın yatağına yerleşmesine yardım etti ve kapıyı arkasından sessizce kapatarak dışarı çıktı. Anya kapısını kapatmıştı. Gölge

buna sevindi. Scout'u dışarı çıkardı ve geri döndüğünde Gölge tüm kilitleri kontrol etti ve sonra

koridordan yatak odasına doğru yürüdü. Kapısını dikkatle açtı ve içeri süzüldü. Anaïs uyumaya gitmişti.

Mayosunu giydi ve daha sonra giymek üzere bir çift şort ve gömlek aldı. Havuza girdiğinde, içindeki huzursuzluğu yatıştırmaya çalışarak bir aşağı bir yukarı yüzdü. Scout havuzun kenarında oturmuş onu izliyordu.

NICK, İLK ARABAYI KULLANAN SEAL

Komutanın cipi, cipe saldıran aracın arkasından yola devam etti. Diğer sürücüler hızla yollarından çekildi. San Diego ve çevresindeki kasabalardan uzaklaştıkça trafik seyreliyordu. Nick yavaşladı, diğer sürücünün bu kadar hızlı gitmeyi ve çılgınca araba kullanmayı bırakmasını umuyordu. Gökyüzü karardı. Aniden bastıran sağanak yağmur yolları ıslattı. Nick daha da yavaşladı. Önündeki araba hızla uzaklaşmaya devam ediyordu.

Lanet olası aptal yavaşlamıyor. Geri döneceğim. Etiket numarasının çoğunu aldım.

Nick San Diego'ya doğru geri döndü. Komutanı ve diğerlerini kontrol edecekti ama daha ileri gitmeden önce benzin almak için durması gerekiyordu. Bir sonraki rampada iki istasyon vardı. Sola döndü, durdu ve benzin deposunu doldurdu, sonra kahve içmek için içeri girdi.

Çalışanın elinde bir polis telsizi vardı. Parazit vardı ama telsizdeki sesler şok olmuş gibiydi ve hızlı konuşuyorlardı.

"Hangi yönden geliyorsun?" diye sordu sıksa genç adam. "San Diego'ya gidiyorum."

"Enkazı gördün mü?"

"Hayır."

"Birisi arabasını kasıtlı olarak bir TIR'ın önüne kırmış. Tarayıcımdan duydum."

"Görmek için korkunç bir manzara olacağını hayal ediyorum." Nick ona parasını verdi ve dışarı çıktı. Geri dönmeyi düşündü ve San Diego'ya doğru yola devam etmeye karar verdi. Eğer yakalamaya çalıştığı arabanın aynısıysa, artık yapabileceği bir şey yoktu. Yakında öğrenecekti. Saat on bir haberleri kaza hakkında konuşmalarla dolu olacaktı.

Ama haberlerde görmeden önce arayıp komutanıma neler olduğunu anlatacağım.

O kişi neden yavaşlamadı? Kazadan önce geri çekildim.

Komutanı ile kısa bir süre konuştuktan sonra Balboa Askeri Hastanesi'ni aradı ve acil servisi sordu.

Bir hemşire cevap verdi.

"Komutan Walsh'un durumu hakkında bilgi almak istiyorum."

"Üzgünüm," dedi kibarca ama kararlı bir şekilde. "Telefonda bilgi vermiyoruz." Telefonu kapattı.

Kahretsin, daha iyi biliyordum. Nick, Shadow'u aradı.

"Merhaba, ben Paul'un ekibinden Nick. Komutanın kabul edilip edilmediğini merak ettim."

"Evet, onu hemen ameliyata aldılar. Şimdi çıkabilir. Yardımcı olabilir miyim?"

"Hayır. Yine de teşekkürler."

SHADOW TELEFONUNA BAKTI. NICK ARAMAYI NEDEN BU KADAR HIZLI BİTİRMİŞTİ? O

Hastaneyi kontrol etti ve komutanın ameliyattan sonra gideceğı odayı aradı. Annesi cevap verdi.

"Komutan iyi mi?"

"Evet, fazla bir hasar yok. Larry'nin doktoru golf vuruşunu engelleyebileceğini söyledi. Larry o kadar kendinden geçmiş ki bu onu etkilememiş. Sabah hatırlamayacaktır."

"İyi olacağına sevindim. Anne, komutana karşı hislerinden emin misin?"

"Evet. İyi bir çift olduk. Merak etme, acele etmeyeceğiz. Önce sen ve Anais evlenebilirsiniz."

"Henüz o noktaya gelmedim anne."

"O çok hoş ve akıllı biri ve bence seni seviyor. Sorun nedir?" "Ben yalnız biriyim. Etrafımda sürekli biri olsa ne yapardım bilmiyorum."

"Ölebileceğinden ve karınla çocuklarını yalnız bırakabileceğinden endişeleniyorsun."

Kederim seni etkiledi. Keder, yaşamın bir parçasıdır. Çok azımız bundan kaçınabiliriz. Ama önemli olan babanla onun ölümünden önce yaşadıklarımızdır."

"Belki."

"Birlikte yaşadığımız mutluluğı kaçırmaktansa, o yıllar boyunca babanla birlikte olup kederini yaşamayı tercih ederdim. Sanırım hanımınız da aynı şeyi söylerdi."

"Komutana onu aradığımı ve sorduğumu söyle."

Gölge, Anya'yı rahatsız etmemek için koridorda parmak uçlarında ilerledi. Scout'u görünce ona aile odasındaki yatağına dönmesini işaret etti. Gölge, Scout o tarafa dönene kadar onu izledi. Scout, Shadow'un fikrini değiştirip onu odasına davet etmeyeceğinden emin olmak için birkaç adımda bir durdu.

Shadow gülümsemek zorunda kaldı. Köpeğinin eve dönmüş olması iyi hissettiriyordu. Yatak odasının kapısını dikkatle açtı ve giysilerini çıkardı. Yorganı kaldırarak Anais'in sıcak bedeninin yanına uzandı.

Döndü ve ona doğru kıvrıldı. Adam kollarını ona doladı. Uykusunda mırıldandı. "Seni seviyorum." Yavaş nefes alışları adamın göğsündeki tüyleri karıştırdı.

O ağrı kesiciler onu gerçekten bayıltmış olmalı. Onun için ne yapacağım ben?

Sabaha doğru soğuk terler içinde uyandı. Rüyasında Anais'i bulmak için ormanda koştuğunu görmüştü. Etrafında kahkahalar yankılanıyordu. "Gitmesine izin verdin. Gitmesine izin verdin," diye tekrarlıyordu sesler.

Ürperdi.

Uyandı ve gözleri kamaşmış bir halde ona baktı. "İyi misin? Titriyorsun."

"Ben iyiyim. Duş alıp kahvaltı hazırlayacağım."

"Uzanıp bana birkaç dakika sarılmayacak mısın?"

"Çok terliyim. Belki sonra." Koşarak banyoya girdi ve soğuk suyu başından ve vücudundan geçirdi. *Ne yapabilirim ki? Ben ne istiyorum?*

Mutfağa girdiğinde Anais büyük bir omlet yapmayı bitirmek üzereydi. Anya kızarmış ekmek yapıyordu. Shadow kendine bir fincan kahve doldurdu ve mutfağın bir tarafındaki küçük masaya oturdu.

"Burası çok güzel kokuyor."

Anais ona bir bardak portakal suyu uzattıktan sonra tabaklarını omlet ve pastırmanın üçte biriyle doldurdu ve küçük bir yan tabağa da kızarmış ekmek koydu. "Yiyin bakalım."

"Düşündüğümden daha açım," dedi Shadow ve yumuldu.

CHAPTER 11

ŞEF EDWARDS, ADLI TIP LABORATUVARININ VERDİĞİ TARİHE BAKTI.

gönderildi. Sonuçların ellerine geçmesinin iki ay ya da daha uzun bir süre alacağını tahmin ediyorlardı ve amir, eğer adam bir süredir ölüyse ve bölgede kimse kayıp değilse, DNA'sını sıraya koymaya gerek görmediklerini belirten bir not eklemişti.

Kâğıdı masasına çarptı ve küfretti. Mektubu getiren sekreteri yerinden sıçradı.

"Üzgünüm, Mabel. Ama laboratuvarımızın yavaşlığı sinir bozucu. Hiç DNA'yı kilit altında tuttuk mu?"

"Evet. Kaybolmasından bu kadar sık endişe ettiğiniz için Darryl her vakada fazladan DNA bulundurmaya karar verdi."

"Darryl mükemmel bir memurdur. Ona bu davadaki DNA'nın bağımsız bir laboratuara gönderilmesini isteyebileceğimi söyle. Ben bu aramayı yapana kadar eve gitmemesini söyle."

"Evet, efendim."

Şef Daly ofisinin kapısını kapatırken telefonunun sesini duydu. Çalışmasına izin vermeye başladı, sonra yüzünü buruşturdu. Önemli bir şey olabilirdi. Homurdanarak içeri girdi ve alıcıyı kaptı.

"Merhaba, Şef Daly."

"Sizi yakaladığıma sevindim, şef. Ben Pensacola'dan Şef Edwards."

"Sanırım cesedinizin kimliğini bulmak için çok erken."

"Evet ve laboratuvarlarımızda yeterli personel yok. Sonuçlar için iki aydan fazla bir süre öngörüyorlar. Acaba siz daha hızlı halledebilir misiniz?"

"Raleigh'deki bir arkadaşımı arayacağım. Eğer önemliyse bazen DNA'yı hızlıca kontrol ettirmeyi başarıyor."

"Harika. Doğru işlerde çalışan insanları tanımak güzel. Daha erken olursa beni ara."

iki aydan fazla. Numuneleri gitmeleri gereken her yere bir adamımın bizzat götürmesini sağlayabilirim."

"Bir cinayeti ve kaybolmayı çözmeye çalışıyorum. Sonuçları iki aydan daha kısa sürede öğrenmenin faydası olur. Size özel numaramı vereyim ama aramadan önce bana bir ya da iki saat verin."

"Yapacağım."

CEP TELEFONU ÇALDIĞINDA SHADOW YEMEĞİNİ BITİRMİŞTİ. "MERHABA, YÜZBAŞI. I Umarım komutanın iyi olduğunu söylemek için aramışsınızdır."

"İyileşecek ama bu yüzden aramadım. Nick dün gece geç saatlerde benimle temasa geçti. Komutanın cipini takip eden SEAL'lardan birinin tetikçinin peşinden gittiğinin farkında olduğunuzdan emin değilim."

"Hayır, o kadar çok şey oluyordu ki fark etmedim bile."

"Nick arabayı San Diego'nun dışına kadar takip etti ama sürücü daha da pervasızlaşmaya başlayınca geri çekildi. Geri döndü ve benzin almak için durdu. Kasadaki adam Nick'e polis telsizinden dikkatsiz bir sürücü ile bir TIR'ın karıştığı bir kaza duyduğunu söyledi."

"Arabaya ne oldu?"

"Olayı gören sürücüler arabanın kasten bir yarı kamyonun önüne kıldığını söyledi. TIR şoförü sarsılmış ama iyileşecek. Arabadaki kadın öldü. Sanırım ikizler şu anda güvende."

Gölge oturdu. "Neden kendini kasten öldürsün ki?"

"Belki de onu yakında yakalayacağımızı biliyordu ve medya ile yüzleşmek, mahkemeye çıkmak ve muhtemelen ömür boyu hapse girmek istemedi. Garip ama kimliği çantasındaydı. Yine de DNA'sını kontrol edecekler, böylece kimliği konusunda hiçbir şüphe kalmayacak."

"Peki kimlik meclis üyesinin karısı Marian Steen'e mi aitti?" "Evet, üzerinde Kuzey Carolina'daki adresi vardı."

"Anais ve Anya hemen yanımda. Onlara haberleri vereceğim."

Teşekkürler."

Kaptan, "Önümüzdeki haftayı tatil olarak mı geçirmek istersin yoksa takıma katılmak mı?" diye sordu.

"Yarın uçacağım."

Gölge Anais ve kız kardeşine döndü. "Eminim sizden sonra kadının bir tır kazasında kendini öldürdüğünü anlayacak kadar çok şey duymuşsunuzdur."

Anais oturdu. "Neden kendine böyle korkunç bir şey yapsın ki?" "Yakalanacağını, yargılanacağını ve hapse gireceğini biliyordu. Sanırım bu bir

Anlık düşündü ve fikrini değiştiremeyecek kadar hızlı tepki verdi."

Anya bembeyaz kesildi. "Hepsi aptal kocası onu terk ettiği ve boşanmak istediği için. Muhtemelen kasabadaki herkesin onun tuhaf takıntılarını bildiğini sanıyordu. Bahse girerim aralarında bir aşk varsa bile uzun zaman önce yok olmuştur. Sahip olduğu tek şey meclis üyesinin karısı olarak kasabadaki konumuydu. Anais ve benimle uğraşması ve bizi öldürmek için elinden geleni yapması dışında ona neredeyse acıyacaktım."

"Bitti ve yarın ekibime katılmam gerekiyor. Burada benim evimde kalabilirsin ya da eve taşınmana yardım ederim. Ben dönüp yerleşene kadar Scout'un annem ve komutanla kalmasını sağlayacağım."

Anais ayağa kalktı. "Birkaç eşyamızı Kuzey Carolina'daki evimize taşıyacağız. Sonra annemi görmek için oraya uçacağız. Bizi sağ salim görmek isteyecektir. Geleceğimize karar vermek için acele etmeyiz." Anais gözlerinde yaşlarla Gölge'nin yanından geçerek sadece kıyafetlerini değiştirmek için kullandığı odaya doğru yürüdü.

Anya kız kardeşinden Gölge'ye baktı. "Ona ne yaptın?" "Hiçbir şey. Evlenmeye hazır olmadığımı fark ettim. Evlenmeden önce geri çekilmeliyim.

Anais'i daha çok incitir."

"Ah. Düşündüğüm kadar zeki değilmişsin." Anya koridorda hızlı adımlarla yürüdü.

Umarım hayatımın en büyük hatasını yapmamışımdır.

SHADOW BAVULLARINI TAŞIMALARINA YARDIM ETTİ. GARIP BİR SESSİZLİK ETRAFI SARDI.

evlerine giderken arabada. "Umarım annenle harika bir ziyaret geçirirsin. Görevden döndüğümde seni ararım."

Anais bavulunu aldı ve yatak odasına doğru yöneldi. Omzunun üzerinden, "Zahmet etmeyin." dedi.

"Onu üzdüğüm için özür dilerim," dedi Shadow Anya'ya. "Ama hiçbir şey için acele edemem."

"Başka bir şey söyleme. Senden ve neredeyse bizi öldürecek olan bu kadından kurtulmak için zamana ihtiyacı var. Yaptığın her şey için minnettarım ama uzak durmalı ve daha önce sahip olduğu hayatı bulmasına izin vermelisin.

"Anais güzel, nazik ve onu tamamen sevecek birini hak ediyor. Eğer

Onunla bir hayat istemiyorsanız, buna şimdi son vererek en iyisini yaptınız. Hayatımızı kurtardığınız ve bizi bu korkunç deneyimden kurtardığınız için teşekkür ederiz. Bunun için Anais ve ben sonsuza dek minnettar kalacağız." Hafifçe gülümsedi. "Şimdi git ve dünyanın geri kalanını kurtar." Anya ona sarıldı ve ön kapıyı açarak sözsüz bir şekilde gitmesini istedi.

Söyleyecek bir şey bulamayan Shadow eğildi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. Aceleyle arabasına gitti ve hızla uzaklaştı.

Perdelerle korunan yatak odasının penceresinin önünde duran Anais, adamın arabasının gözden kayboluşunu izlerken ağlıyordu. Anya odasına girdi ve ona sarıldı.

"Yarı uykulu bir halde ona onu sevdiğimi söyledim." Gülümsemeye çalıştı ama yüzünü buruşturdu. "Sanırım bu onu korkuttu ve geri çekildi."

"Gitmesi iyi oldu. Sanırım döndüğünde seninle irtibata geçecek. Aramasına cevap verip vermemek size kalmış."

İKİ AY SONRA

UÇAK GECE BİRDE İNİŞ YAPTI. RANGER ELİNDEKİNE BAKIP GÜLDÜ.

takım arkadaşları. "Ne karışık bir ekip," dedi. "Eve gidip uyuyacağım, sonra da saçımı kestireceğim. Bu akşam Ace'in yerinde buluşuyor muyuz?"

"Elbette," dedi Gordy. "Eşlerimiz bir araya gelmeyi seviyor, biz de öyle. Peki ya sen Bear?"

"Göreceğiz bakalım. Kayla ve ben yarın gece ya da ertesi gece karar vereceğiz. Biraz dinlenin. Biz işimizi yaptık ve dinlenme zamanımızı hak ettik." Arka kapı açıldı ve adamlar rampadan aşağıya inip aceleyle eşlerine, kız arkadaşlarına ya da arabalarına doğru asfaltta ilerlediler.

Shadow el salladı ve kamyonetine yöneldi. *Acaba annem hâlâ komutanın evinde mi? En azından silah yarası tamamen iyileşene kadar kalmayı planladığını biliyorum. Sabah arayıp Scout'u almak için ayarlama yapacağım.*

Eve vardığında kamyonu garaja park etti, mutfağın kapısını açtı ve içeri girdi. Evde boş bir his vardı. Daha önce hiç bu kadar soğuk ve boş olduğunu düşünmemişti. Buzdolabından bir bira aldı ve aile odasına gitti. Ateşi yaktıktan sonra kanepeye oturdu.

Görevdeyken Anais'i düşüncelerinden uzak tutmaya çalıştı. Ama ne zaman kampa dönse, geceleri yalnız kalsa, bu imkânsızdı.

Gölge gözlerini kapadı ve uyumayı diledi. Belki sıcak bir duş iyi gelirdi. Yatağını görmezden geldi ve banyoya girdi. Ilık suyun üzerinde uzun süre akmasına izin verdi, sonra çıktı, kurulandı ve yatağa yöneldi.

Çıkmadan önce çarşafı değiştirdim ama yemin ederim onun kokusunu alabiliyorum. Shadow kalkıp şortunu giymeden önce bir saat boyunca dönüp durdu. Dışarıda ay parlıyordu ve serin bir esinti vücudunu sarmıştı. Dışarı çıkarken bir soğuk bira daha aldı. Bir yudum aldı ve havuz kenarındaki minderli şezlonga uzandı. Shadow annesinin meditasyonunu uyguladı. ona öğretti ve yavaş yavaş vücudu gevşedi ve uyudu.

ANYA MUTFAK MASASININ ÜZERİNDEN KIZ KARDEŞİNE BAKTI. "BİR E-POSTA ALDIM Caroline'dan. Shadow'un ekibinin birkaç gece önce döndüğünü söyledi."

"Neden onunla görüşmeye devam ediyorsun? İkimiz de Kuzey Carolina'da kalmaya karar verdik. Yazar olmak istediğine inanamıyorum ama eminim başarılı olacaksın. Hatta Raleigh'deki Terrell-Baskin Dahiliye grubundaki pozisyonu kabul etmeyi dört gözle bekliyorum. Umut verici görünüyor."

"Ekiplerde neler olduğunu öğrenmek için Caroline ile iletişim halindeyim. Ayrıca Dr. Lars Andrews ile de iletişim halindeyim. San Diego'ya uçacağım ve kaçırdığımız o randevuya gideceğim."

"Onu unuttuğumu sanıyordum."

"Hayır, onunla temasa geçtim ve görüşmeye devam ettik. Neden önümüzdeki Perşembe benimle San Diego'ya gelmiyorsun? Lars evinde ikimize de yetecek kadar yer olduğunu söyledi." Anya güldü. "Benim refakatçim olabilirsin."

Anais döndü ve ön odanın penceresine doğru yürüdü. "Annemden ayrılmaya hazır mıyım bilmiyorum."

Anneleri boğazını temizledi. "Konuşmanın çoğunu kaçırdım ama beni dikkate almadan ne istediğinize kendiniz karar vermeniz konusunda ısrar ediyorum. Ben burada iyiyim. İkiniz nereye giderseniz gidin ziyaret edebilirim ama burası benim evim. Burada rahatım."

"Bir düşün Anais," dedi Anya. "Yeni bir bilgisayar almak için merkeze gidiyorum. Uzun uzun yazmaktan bıktım."

"Ben de seninle geleceğim," dedi Anais.

Anais kız kardeşini yerel bilgisayar mağazasında gezinirken izlemekten keyif alıyordu. İncelediği ikinci bilgisayarda karar kılmadan önce her bilgisayarı kontrol etti.

Dükkândan çıktıklarında Şef Daly'nin kendilerine doğru geldiğini gördüler.

"İkinizin şehirde olduğunu duydum. Ofisime gidip konuşabilir miyiz?" diye sordu.

Anya, "Caddenin karşısındaki çay dükkanında bize katılın," dedi.

Şef saatine baktı. "Seninle daha sonra ofisimde konuşmayı tercih ederim. Annenizin çiftliğine gitmeden önce sizi ve kız kardeşinizi yakalamak istedim."

"Bizimle çay içmenizin bir sakıncası yok. Söyleyecekleriniz ilgimizi çekiyor," dedi Anais.

Bu çok özel bir bilgi. Çayınızı içtikten sonra ofisime gelin." "Şimdi merakımızı uyandırdınız. Sizinle gelip çayımızı alacağız. sonra."

Şefin ofisine yerleştiklerinde ve sekreterine tüm telefonları bekletmesini söylediğinde, Şef konuşmaya başladı.

"Size söylemem gerekenden daha fazla bilgi vereceğim, ancak ikinizin yaşadıklarından sonra sizi neden öldürmek istediğini bilmeye hakkınız olduğunu düşünüyorum. Bu bilgiyi başka kimseye söylememelisiniz."

"Yapmayacağız. Söz veriyoruz," dedi Anya ve Anais başını salladı.

"Güzel, bu sözünüzü tutmanızı sağlayacağım. DNA sonuçlarını almamız biraz zaman aldı. Pensacola'daki ceset meclis üyesine aitti. Boğulan kurbanımızın boynundaki eşarbı kontrol ettirdim. Üzerinde bulunan DNA kurbanın ve meclis üyesinin karısına aitti."

Anais, "Vay canına, cinnet geçiriyormuş," dedi.

"Evet. Marian'ın yakın arkadaşlarıyla konuşmamdan anladığım kadarıyla, kocasıyla en yakın arkadaşı arasındaki ilişkiyi öğrenmiş. Sonra kocası bir gün eve geliyor ve ona boşanmak istediğini ve Florida'ya taşınacağını söylüyor.

"Adamlarım evin etrafını kontrol ettiler ve yatak odasında bazı kan izleri buldular. Kadının onu öldürdüğünü, cesedi bir şekilde Pensacola yakınlarındaki ormana taşıdığını, arabayla geri döndüğünü ve arkadaşını öldürdüğünü düşünüyorum."

"Eminim kimsenin onu kötü adam olarak görmeyeceğini düşünmüştür," dedi Anya. "Muhtemelen senden başka kimse, Anya, ve belki de senin ona

Hastanız hakkında kız kardeşinize. Marian'ın kocasının

takıntıları vardı. En büyük korkusu kasabadan birinin onu öğrenmesi ve başkalarına anlatması olmalıydı.

"Marian'ın en yakın arkadaşını ihanetinden dolayı ve kasabayı terk eden kocasından intikam almak için öldürdüğünü düşünüyoruz. Belki de arkadaşının daha sonraki bir tarihte ona katılmayı planladığından şüpheleniyordu. Kafasından neler geçtiğini kimse bilmiyor."

"Ve bu yüzden mi peşimden geldi?" Anya sordu. "Ve Anais."

"Arizona'daki kuzeniyle konuştum. Onu ziyaret etmiş ve kuzeni Marian'ın gidişine çok sevinmiş."

"O gittikten sonra kuzeni bir defter buldu. Onunla iletişime geçtikten sonra kuzeni defteri bana gönderdi. Defterde, kendisi ve ölen arkadaşı dışında kocasının takıntılarını ve cinsel fantezilerini bilen tek kişinin siz ikiniz olduğunu yazıyordu."

"Evine dönmek, hayatını yaşamak ve bir gün dönüp birine ondan bahsedeceğinden endişe etmemek istiyordu."

Şerif arkasına yaslandı. "Kocasının ailesinin bu kasabada parası ve mevkisi vardı. Kesin olarak bilmiyorum ama sanırım bir meclis üyesinin karısı olmanın prestijini seviyordu. Önemli olan tek şeyi kaybetmek istemedi."

"Bir meclis üyesinin karısı o kadar da önemli değilmiş gibi görünüyor," dedi Anais. "O katı, mutsuz bir kadındı. Herhangi bir değişiklik onun için zordu. Ben de

ve o zaman bile onun takıntılarını fark ettim." Başını iki yana salladı. "Dedektifim onun tehlikeli olduğu konusunda size inanmadığı için üzgünüm. Pek çok yönden tehlikeli değildi, ama topu yuvarlamaya başladığında, top onu ezip geçti." Şef Daly başını öne eğdi. "Her şey üzücü bir karmaşa."

Anya elini onun elinin üzerine koydu. "Yaptıkları şey için seni suçlayamazlar. Keşke dedektifiniz bana inansaydı."

"Zor bir ders aldım. Yeni dedektifime, eğer siz ya da bir başkası o zaman yaptığınız gibi ona gelirse, bunu hemen bana bildirmesi talimatını verdim. Bu kişi ne kadar önemli görünürse görünsün ya da arkadaşı bile olsa. Buraya yeni taşındı, umarım dediğimi yapar. Siz ikiniz burada, annenizin evinde mi kalıyorsunuz?"

"Uzun sürmeyecek. Taşınıyorum ve korkunç gizem kitapları yazmayı planlıyorum."

Yayınlanan ilk kitabımı size göndereceğim," dedi Anya.

"Geleceğimden emin değilim," dedi Anais ona. "Bazı kararlar almak için zamanım var."

Ellerini sıktı. "Anya, o kitabı arıyor olacağım."

Oradan ayrıldılar ve çay dükkanına geri döndüler. "Ne çılgın bir hikaye."

Eğer yazsaydım

Bu konuda konuşursam kimse bana inanmaz." Anya ayından bir yudum aldı ve öreğinden bir ısırık aldı.

"Şefe söylediklerinizden anladığım kadarıyla doktoru seviyorsunuz ve San Diego'da yaşamayı planlıyorsunuz."

"Evet, sanırım öyle. Ona ulaştığımda iletişim kurmaya açıldı. Yazışıyoruz ve birkaç kez aradı. Hayatımızda ilk kez ayrı kalmak ikimiz için de tuhaf olacak."

"Belki de istediğimiz şeyi ayrı yaşamak, birlikte yaşamaktan daha kolay bulabiliriz. Ziyarete geleceğim ama önce senin yerleşmene izin vereceğim."

"Düşündüğünden daha erken orada olabilirsin. Gölge'nin sana karşı hisleri vardı.

Onu korkutmuşlar ama bunu atlatacak ve arayacak."

"Yapacağını sanmıyorum. Onu sevdiğimi söyledim. Arkasını döndü ve hızla kaçtı. Antrenmanlarda nerede olmak istediğime karar vermeden önce biraz daha izin alacağım. Annemle kalacağım. Resimlerimi seviyor. Stüdyosunu paylaşacağız ve neler olacağını göreceğiz."

"Seni üzgün görmekten nefret ediyorum."

"Üzgün değil, daha çok boyun eğmiş." Anais gülümsedi ve kız kardeşinin elini okşadı. "Beş dakika farkla büyük kardeş olarak, benim için her şeyi her zaman doğru yapamazsın."

"Senden daha yaşlı olduğumu hatırlatacağını biliyordum." Anya Anais'e sarıldı. "Seni seviyorum, kardeşim."

"Ben de seni seviyorum."

CHAPTER 12

GÖLGE BOŞ EVİNİN ETRAFINDA DOLAŞIYORDU. İKİ YIL ÖNCE DÖNMÜŞTÜ. Ama önceki görevlerden döndüğünde sahip olduğu huzuru bir türlü bulamamıştı.

Korkunç bir hata yaptım. Anais beni sevdiğini söylediğinde hem zihinsel hem de fiziksel olarak kaçtım.

Telefonu çaldı ve ona uzandı. Düşüncelerini uzak tutmak için her şeyi yapardı. "Merhaba anne. Nasılsın?"

"Pekâlâ. Sen görevin için ayrıldıktan sonra, Larry ve ben Montana'daki evimi ziyaret etmeye karar verdik. Ailemizle tanışmasını istedim. Herkes onu sever. Daha sonra kardeşinin evine gittik, bildiğin gibi orası da benimkinden çok uzak değil."

"İyi vakit geçiriyor musun?"

"O kadar çok ki evlenmeye karar verdik. Larry emekliliğini istedi. Seyahat edeceğiz ve hayatımızın geri kalanının tadını birlikte çıkaracağız."

"Evlenmek mi? Bu hızlı değil mi?"

"Babanı üç ay tanıdıktan sonra evlendim. Doğru adamı bulduğumda içimden bir ses bana bunu söylüyor. Larry'ye telefonu vereceğim. Seninle konuşmak istiyor."

"Merhaba Gölge. Hayatımın geri kalanında anneni seveceğime ve ona iyi bakacağıma dair seni temin etmek istedim. İkimiz de yeniden sevecek birini bulduğumuz için kendimizi çok şanslı hissediyoruz. Herkesin böyle bir şansı olmaz."

"Annen ve benim birbirimize karşı hissettiklerimiz, önceki eşimizle aramızdaki sevgi ve ilişkiden hiçbir şey eksiltmez. Rose benimle evlenmeyi kabul ettiği için kendimi inanılmaz derecede şanslı hissediyorum."

"Umarım ikiniz de çok mutlu olursunuz komutan."

"Lütfen bana Larry deyin. Eğer bu çok gayri resmi olursa, Lawrence'ı dene." "Alışmak biraz zaman alacak, efendim."

"Anlıyorum. Kız kardeşin ve amcalarınla tanıştım. Kardeşim gibi onlar da bizi onayladılar. Umarım siz de verirsiniz."

"Annemin mutlu olmasını istiyorum. Tüm bunlara alışmam biraz zaman alacak ama ona iyi davranacağınızdan hiç şüphem yok."

"Teşekkür ederim. Annen seninle tekrar konuşmak istiyor."

"Sen evdeyken evlenmek istiyoruz. Bugünden iki hafta sonrasına ne dersin?"

"Çabuk."

Annesi güldü. Shadow yüksek sesle gülmeyeli ne kadar uzun zaman olduğunu fark etti. Çoğunlukla kıkırdıyor ya da gülümsüyordu.

"Orada olacağım. Nerede evleniyorsun?"

"San Diego'yu düşündük. Larry'nin orada pek çok arkadaşı var. Ailelerimiz düğünü ve şehri görmek için bir seyahat yapmaya istekliler. Aslında bunu dört gözle bekliyorlar."

"Fazladan yatak odalarım var. Bekar amcalar benimle kalabilir."

"Harika. Yakında görüşürüz."

Shadow başını salladı ve sonra sırtıttı. *Daha fazla yalnız kalmayacağım. Ama şu anda yapmak istediğim bir şey var.*

ANAIS BITİRİRKEN ANNESİ KIZININ YANINA OTURDU

kahvaltısını. "Bugün için planınız nedir?"

"Pek bir şey yok. Dereye doğru at sürmeye gidiyorum. Belki bir balık yakalarım."

"Ve her zamanki gibi geri at." Annesi gülümsedi.

"Evet, yakalamanın eğlencesi bu. Onu öldürüp yemek istemiyorum."

Annesi Anaïs'in sandalyesini ve kendi sandalyesini yüz yüze oturana kadar çekti. Anaïs'in elini tuttu.

"Senin için endişeleniyorum. Neredeyse dört aydır evdesin ve bir iş aramadın. Eski grubun seninle temasa geçti ve ne zaman hazır olursan o zaman işe gelmeni söylediler."

"Biliyorum."

"Kaliforniya'da bıraktığın adamla mı ilgili?"

"Belki biraz."

"O zaman Kaliforniya'ya giden gemileri al ve geri dön. Kız kardeşin ve nişanlısıyla birlikte yaşayabilirsin. Bu kadar çabuk nişanlanmanın beni şaşırttığını itiraf etmeliyim. Anya'ya hiç benzemiyor."

"Onları birlikte gördüğümde birbirleri için yaratıldıkları belliydi. Anya'nın doktoru onunla nasıl başa çıkacağını biliyor. Doğru doktoru bulup bulamayacağını bilmiyordum. Tabii ki Anya, Lars'ın onu idare edemediğini söyleyecektir."

"İlk evlenenin sen olacağından emindim."

"Anne, her zaman haklı olamazsın." Anais annesine sarıldı. "Birlikte vakit geçirebildiğimiz için mutluyum. Geleceğimi düşünmeye başlayacağım. Ben Cherry'yi eyerlemeye gidiyorum. Sonra görüşürüz."

"Stüdyomda resim yapıyor olacağım."

Cherry atı eyerlerken Anais'i dürtükledi. "Eve döndüğümünden beri ata binmeyi daha çok sevdiğini biliyorum. Eğer bu bölgede kalırsam, seni sık sık dışarı çıkarabilirim."

Bacağını eyerin üzerinden salladı ve dereye doğru yöneldi. Cherry yolu biliyordu, bu yüzden Anais bahar çiçeklerinin ve etrafını saran açık arazinin tadını çıkarmak için acele etmedi.

Üç balık yakalayıp geri attıktan sonra büyük bir ağaca yaslandı ve gözlerini kapattı. Hafif esinti ve sessizlik onu uyuttu.

GÖLGE, ATINI, IŞIĞIN PARILTISINI GÖRDÜĞÜ YERDEN EPEYCE UZAĞA BAĞLADI.

Su. Bayan Kenly ona Anais'i nasıl bulacağını anlatmış ve kızının onu görmekten mutlu olacağı izlenimini vermişti. *Umarım haklıdır.*

Ağaçların arasından sessizce süzüldü ve onu mışıl mışıl uyurken buldu. Çok güzel, huzurlu bir alandı. Gölge atından indi ve öne doğru eğilerek kızın dudaklarına hafif bir öpücük kondurdu.

Anais kıpırdandı ve gözlerini açtı. "Kijika'yı atlarımızdan birine binerken gördüğümü hayal ettiğime göre kötü durumda olmalıyım."

"Hayır, sevgilim. Ben buradayım. Annen atlardan birini kullanmama izin verdi." Eğildi ve başının üstünü öptü. "Seni çok özledim."

"Sen benim tanıdığım Gölge olamazsın. Aşktan ya da herhangi bir bağlılıktan kaçmaya kararlı."

Gölge onun ayaklarının dibinde diz çöktü. "Seni seviyorum Anais. "Ben bu dünyadayken

benim görevim. Sen olmadan evimin tadını çıkaramıyorum artık. Bana sürpriz yapıp beni sevdiğini söylediğinde, olabildiğince hızlı ve uzağa kaçtım. Ama sen beni takip ettin. Kalbimden ve sana karşı hissettiklerimden kaçamadım."

Sırıtmaya başladı. "Geri döndüğümüzde kayıt cihazımı açıp tüm bunları tekrar söylemeni sağlayabilir miyim? Anneme, kız kardeşime, senin annene ve kız kardeşine ve seni kızdırmak isteyebilecek herkese dinletmek isterim."

Sırıttı, onu yukarı çekti ve etrafında döndürdü. "Asla. Benimle evlenir misin?"

"Sanırım buna mecburum. Sensiz perişan haldeyim."

"Benim tatlı Anais'im, görevler dışında seni bir daha terk etmeyi düşünmüyorum."

O zaman her döndüğümde harika bir eve dönüş kutlaması yapacağız."

Ağacın altına tekrar oturdular, Gölge onun arkasındaydı ve kolları ona sarılmıştı. Gölge onun boynunu öptü. "Durumunu seviyorum. Çok güzel."

"Öyle ama nerede olursanız olun benim için sorun değil. Anya ve beni takip eden kimse olmadığı için annemi istediğimiz zaman ziyaret edebiliriz."

"Belki gelip bizimle yaşamak ister. Ben yokken sana eşlik eder."

"Hayır, annem bu çiftlikten asla ayrılmayacak. Burayı, atlarını ve resimlerini çok seviyor. Ziyarete gelecek. Peki ya senin annen?"

"Annem bir buçuk hafta içinde Komutan Walsh ile evleniyor."

"Bu yüzden mi bana evlenme teklif etmeye geldin? Annene üstünlük mü sağlamak istedin?"

"Hayır, aptal. Ama seni sonsuza dek kaybedebileceğimi fark etmemi sağladı. Tüm kalbimle sevdiğim kadınla evlenmek ve geleceğimiz hakkında endişelenmemek istiyorum. Bu arada bana Kijika demen hoşuma gitti. Beni daha sık adımla çağırmanı istiyorum."

"Birkaç kez yapmaya başladım ama sen bizim Mühür koruyucumuzdun ve nasıl olduysa şu ana kadar doğru gelmedi."

Anais onun ellerini tuttu ve "Evlenmemekte neden bu kadar kararlıydın?" diye sordu.

"Babam öldüğünde annem yıkılmıştı. Babam emekli olduktan sonra yapacakları pek çok eğlenceli şey planlamışlardı ama bu gerçekleşmeyecekti. Onu ve geleceğe dair tüm hayallerini kaybetti. Emekliliğinden hemen önce öldürüldü. Her zaman güçlü bir insandı ama paramparça oldu."

"Ne kadar korkunç."

"Evet ve onun tek oğlu olarak onu bırakamazdım. Mezun olduktan hemen sonra Donanma'ya yazılmayı ve mümkün olan en kısa sürede SEAL'lere katılmayı planlıyordum."

"Ama sen yapmadın?"

"Hayır, iki yıl boyunca rezervasyondaki okulda öğretmenlik yaptım. Sonunda annem ve büyükbabam beni hayallerimin peşinden gitmeye ikna etti."

"Annen nasıldı?"

"Pekâlâ. Yıllar geçtikçe eski haline daha çok benzedi. Ama komutandan bahsederken sesindeki neşeyi ve kahkahaları duyana kadar hayata yeniden sarıldığını anlamamıştım. O ve komutan önümüzdeki Cumartesi evleniyorlar. Seni yanımda istiyorum."

Adam parmağına takarken Anais güzel elmas yüzüğe baktı. Gölge'nin alını kırıştı. "Endişeli mi görünüyorsun?"

"Neden şimdi bana evlenme teklif ettin?"

"Söylediğim sebeplerden dolayı. Ana kampımızda sürekli seni düşündüm. Çalışırken değil ama sen gittikten hemen sonra büyük bir hata yaptığımı anladım."

"Evlenirsem ve öldürülürsem annem gibi acı çekmenden korktum. Senin için bunu istemedim."

"Bu benim seçimim olurdu." Omuzlarını silkti. "Bunu benimle konuşmadın."

"Sadece kaçtım."

Anais onun yüzündeki endişeli ifadeye gülmemek için dudağını ısırды ama birkaç dakika acı çekmek zorunda kaldı. "Evet, yaptın, çok çok uzaklarda. Mesaj yok, hiçbir şey yok."

"Bulunduğumuz yerden ne arayabiliyor ne de yazabiliyorduk. Görevlerimiz gizli. Ayrıldığımızda, bir eş olarak bile nerede olduğumu ya da eve ne zaman döneceğimi bilmeyeceksin. Eğer çocuklarımız olursa, ben dönene kadar anne ve baba olacaksınız. SEAL'ler arasında boşanma oranı yüksektir. Bununla başa çıkabilir misin? Eninde sonunda emekli olacağım ama henüz değil."

"Beni korkutmaya mı çalışıyorsun?"

Ona sarıldı. "Asla olmaz. Ama her şeyi anlamadan benimle bu işe girmeni istemiyorum."

Ayağa kalktığında, Gölge onu da kendisiyle birlikte yukarı çekti. Adamın yakasından tuttu ve yüzünü kendi yüzüne yaklaştırdı. "Bak dostum. Evlenme teklif ettin. Parmağımda yüzüğün var ve seni kancadan kurtarmayacağım" - nehre baktı- "tıpkı balıklarına yaptığım gibi."

Onu kollarının arasına aldı ve öptü. "Önce sevişelim mi yoksa hemen gidip annene planlarımızdan bahsedelim mi?"

Anais ağaçlar dışında kalan açık alana göz gezdirdi. "Cesaret edebilir miyiz?"

"Evet." Anais'in fikrini değiştirmesine fırsat vermeden gömleğini başından çekip çıkardı ve s tyeniyle birlikte yana fırlattı. Serin esinti göğüs u larınnn gerilmesine neden oldu. Gölge Anais'in göğüslerini avuçlarının arasına aldı ve her birini öpmek için eğildi.

Küçük bir parıltı g ğ s n n altından tüm vücuduna yayıldı. Sevinçten karıncalandı.

Keskin gözleri kızın yüzünü inceledi, zayıf yanaklarındaki ten karamel kadar zengin ve bir o kadar da baştan  ıkarıcıydı. "Seni seviyorum." Açıkça konuştu ve eğilip alnını, yanaklarını  pmeden önce gözlerinin içine baktı ve derin bir açlıkla ağzını yakaladı. Dili her noktayı tattı ve aşağı doğru inmeye başladığında dudağının kenarını nazikçe ısırđı.

"Titriyorsun. Bekle." Gölge aceleyle atının yanına gitti ve yanında getirdiği battaniyeyi açtı. Yorganı  imenli bir yere serdi.

"Yorganımı nereden aldın?"

"Annen aceleyle gitti ve onu alıp geri geldi. Ben kızardım, o da gülerek ihtiya ım olabileceğini söyledi."

Anais'in yüzü kıpkırmızı oldu. "Annem mi? Onu görene kadar bekle."

"Umarım teşekkür edersin. Edeceğim." Gölge elini uzattı. "Bana katılır mısın?" "Nasıl karşı koyabilirim ki?" Anais onun gömleğinin düğmelerini çözdü ve ellerini

bronzlaşmış g ğ s n n üzerinde. Eğildi ve onun kokusundan derin bir nefes aldı. Sonra başını kaldırdı ve "Beni asla terk etmesen iyi edersin" dedi.

Yüzü verdiği cevabın ciddiyetini yansıtıyordu. "Geri dönmenin bir yolu olmadığı sürece seni asla terk etmeyeceğime ve son nefesimi verene kadar sana dönmeye çalışmaktan vazge meyeceğime söz veriyorum."

Gözyaşları Anais'in yüzünden aşağı aktı. Gölge onları  p p uzaklaştırdı. "Birlikte yaşlandığımızı görmek için elimden geleni yapacağım."

Meme uçlarını, geniş g ğ s n  ve boynundan ağzına kadar öptü. "Hadi soyunalım ve birbirimizi sevelim."

"Seksi keşiflerimize hiç gelmeyeceğini düşünmüştüm."

" ok kötüsün, sadece tek bir şey düşünüyorsun," diye alay etti ve onu kollarına çekti.

Gölge'nin vücudunun tadına baktı ve onu öptü. Gölge'nin elinin sadece dokunuşu bile tüm vücudunu ısıtan bir ürperti gönderdi. Onun en hassas noktasını öptü. Sonra başını kaldırdı ve onun gözlerinin içine baktı. "Benim için hazır mısın aşkım?" diye sordu.

Kalbi g ğ s nde çarpıyor ve heyecanı damarlarında dolaşıyordu.

Konuşamadı, sadece başını salladı.

SHADOW YANINDAKİ PANTOLONUNA UZANDI VE BİR PREZERVATİF ÇIKARDI. BİR KEZ yerinde, onun sıcaklığına girerken gözlerinin içine baktı. İlk başta yavaşça hareket etti, vücuduna dolan duyguların tadını çıkardı. Anais'in yüzündeki duyguları izlerken hareketleri hızlandı, ta ki ikisi de mutluluğun zirvesine ulaşana ve bir anlığına tüm dünya yok olup sadece Anais ve kendisi var olana dek.

Shadow yuvarlandı ve onu da yanına alarak yan tarafına sarıldı. "Bu hoşuma gitti. Bunu daha sık yapmalıyız." Eğildi ve onun tatlı yüzüne gülümsedi. "Sence de öyle değil mi?"

"Kesinlikle." Adamın saçlarını alnına doğru taradı.

"Mutlu musun?"

"Tabii ki. Yüz ifademden anlayamıyor musun?"

"Sadece haklı olduğumu teyit etmek istedim."

Yan yattı ve elini kaldırarak parmağını yüzük parmağındaki taşın üzerinde gezdirdi. "Bunu yabancı bir dükkândan aldım. Bear ve Heath beni oraya gitmeye teşvik etti. Dükkân sahibi bana seti sattı. Sana bunun bize çok sevgi ve çok çocuk getireceğini ve tehlike anlarında bizi koruyacağını söylememi istedi."

"Bu çok güzel. Büyük zümrütü seviyorum. Etrafındaki elmaslar onu parlatıyor."

"Kuyumcuya göre, sizi tehlikeye karşı uyarmak için neredeyse siyaha dönüyor. Alyans pırlanta ve zümrüt karışımı ama taşlar bu nişan yüzüğündeki kadar büyük değil. Nişan yüzüğünüze tam oturuyor." Eğildi ve yüzük parmağını öptü. "Benim yüzüğüm oldukça sade ama üstünde üç küçük elmas var, biri senin için, biri benim için, biri de çocuklarımız için. Tam bir karakter. Teklifimi kabul edersen ona uğrayacağımızı söyledim. Endişelenmememi söyledi."

"Döndüğümüzde onu görmeye gideriz. Yarını annenle geçiririz diye düşünmüştüm. Tüm aileyle tanışması için onu annemin düğününe davet edeceğim. İki gün sonra yola çıktığımızda bizimle uçabilir ya da annemin ve komutanın düğününden hemen önce gelebilir."

"İkincisini seçecektir. Annem uzun süre evden uzak kalmaktan nefret eder."

"Yalnızlık çekmiyor mu?"

"Onun tabloları ve sevgilisi var."

"Ne?" Gölge sırttı.

"Raleigh'deki üniversitelerden birinde profesör. Karısı öldükten sonra tanışmışlar, babamın ölümünden yaklaşık bir yıl sonra. Annem eğlence olsun diye onun derslerinden birine girmiş. Biz ayrılmak zorunda kalana ve tehlikede olana kadar ondan uzak durdu. Onun desteği ve sevgilisi oldu. Ona takılıyorum ama hâlâ evlenmeye hazır olmadığını söylüyor. Sanırım onu yıpratacak."

"Onunla tanışmak isterim."

"Oh, bu mümkün değil. Annemin annesi katı biriydi. Eğer hayatta olsaydı, kızının davranışları karşısında şok olurdu. Annemin arkadaşını kız kardeşim ve benden başka kimse bilmiyor. Onunla bir keresinde çiftlikte kısa bir süre karşılaşmıştık."

"Baban ne derdi?"

"Güzel bayan, siz hâlâ hayattasınız. Ben öldüm. Hayatınızın tadını çıkarın ve onu dolu dolu yaşayın."

"Siz kadınlar, annem de dahil olmak üzere, hayatıma girip onu sarsmadan önce hayatım çok daha az karmaşıktı."

"Üzgün müsün?"

Onu vücuduna yaslanması için çekti. "Tabii ki hayır. Bu güzel yerden ayrılmadan önce bir kez daha sevişelim."

Adam onu altına alırken Anais kıkırdadı. "Harika bir fikir."

CHAPTER 13

ANAIK KIZ KARDEŞİNİN ELBİSESİNİ ARKADAN DÜZELTTİ. "SEN BİR güzel gelin, Anya."

"Sonunda bir doktorla evleneceğim kimin aklına gelirdi?"

"Evet. Siz ikiniz ne zaman birbirinizin yanında olsanız kıvılcımlar uçuşuyordu."

"Ve benim cinayet romanları yazmama bayılıyor. Onları editöre gitmeden önce hep okur. Hatalarımı yakalamakta çok başarılı ve tabii ki benim en sadık hayranım."

Anais, ortasında beyaz güller ve büyük bir beyaz orkide bulunan beyaz buketi kız kardeşine uzattı. "Dışarıya bakıp annemin gelip gelmediğine bakacağım. Şimdiye kadar burada olur sanıyordum. Onu getirmek istedik ama taksiyle geleceğini söyledi. Sanırım hediyeni almaya gelmiş olabilir."

Anya'nın nişanlısının çalıştığı hastaneden birkaç yeni arkadaşları ile Kijika ve Anais'in bazı arkadaşları çoktan yerlerini almıştı. Daha fazla aile ve konuk geldikçe orgcu hafif bir müzik çalıyordu. Anais annesini hiçbir yerde göremedi. Kaşlarını çatı ve koridordan geri dönmeye başladı. Kilisenin kapısına geldiğinde kapılar açıldı.

Annesi ve beyaz saçlı yakışıklı bir adam içeri girdi. "Anne, senin için endişelenmeye başladım."

"Sürprizimi almak için havaalanına gittim. Anais, eminim Profesör James'le daha önce tanıştığını hatırlıyorsundur, bu kez yeni kocam Raymond James olarak onunla tanışmanı istiyorum."

Anais'in ağzı açık kaldı.

"Canım, ağzının sonuna kadar açık olması hiç de çekici değil."

"Şoktayım, ama"- annesinin yanındaki adama dönerek

- "Seninle tekrar tanıştığımıza çok sevindim. Anne, beni şaşırttın. Söyleyene kadar bekle.

Anya."

"Yapma. Anya'ya resepsiyonda söyleyeceğim.

Aklı düğünde kalsın."

"Zor olacak ama deneyeceğim. İşte Shadow'un annesi ve yeni kocası." Anais takdimleri yaptı ve iki çiftin koridorda birlikte yürümelerini ve oturmalarını izledi.

"Annem burada mı?" Anais ona katıldığında Anya sordu. "Evet. Rose ve Larry'yle oturuyor."

"Oh, güzel." Anya saatine baktı. "Tanrı'ya şükür vakit geldi." Anais kapıyı açtı ve koridorda kız kardeşinin önünde yürüdü.

Resepsiyonda Kijika Anais'in arkasından yaklaştı ve kollarını ona doladı.

"Annen kocasını tanıştırdığında kız kardeşin afallamış görünüyordu."

"Kiliseye girerken onlarla karşılaştığımda benim şaşırdığımdan daha fazla değil." Anais

kollarında döndü.

"Düğümü en son biz atacağız. Evleneceğiz, değil mi?" "Kesinlikle. Ama bütün bu süslü şeyleri istemiyorum. Eğer evlenirsek

Anne ve babamız buradayken mi evlendik? Adliyeye gidebiliriz ve annem San Diego'daki evinde güzel bir nikâh sonrası yemeği yemek için ısrar edecektir. O ve Larry birazdan annemin evine gidip tüm kardeşleri görecekler ve sonra da Larry'nin kardeşini ve ailesini ziyaret etmek için yola çıkacaklar."

Onun yüzünü yakından inceledi. "Eğer tüm bunlar olmadan yaşayamıyorsan, bunu daha süslü bir şekilde yaparız."

Anais öne doğru eğildi ve fısıldadı, "Bundan korkuyordum. Düğünümüz için yaptığın plan, başkalarının yapmamızı beklediği gösterişli düğünden çok daha az stresli görünüyor. Ailelerimiz de bu kadar erken dönmek zorunda kalmayacak. Ben evlenecek üçüncü kişiyim ve beni dürüst bir kadın yapman için daha fazla beklemeyeceğim."

Gölge onu etrafında döndürdü. "Seni ne kadar çok sevdiğimi söylemiş miydin?" Anais kıkırdadı. "Son bir saattir söylemedim."

"O zaman buradan ayrılalım ve planlarımızı yapalım. Annemden annen ve kocasıyla konuşmasını istedim bile. Tek yapmam gereken ona el sallamak, işte böyle."

Kız kardeşi ve yeni kayınbiraderine mutluluklar diledikten sonra dışarı çıkıp evlerinin yolunu tuttular. Yolda pizza yemek için durdular.

"Pizzanın yanında burbon ve kola mı yoksa şarap mı istersiniz?" Kijika sordu. "İkisini de istemem. Çay yaptım. Ondan bir bardak alacağım."

"Sakın kalkma. Ben bakarım. Biraz solgun görünüyorsun. İyi olduğuna emin misin?"

değil mi?"

"Olmayabilirim."

"Sorun nedir?" diye sordu, sandalyesinin yanında diz çöktü. "Doktora görünmen gerekiyor mu?"

"Hayır, yaklaşık yedi buçuk ay sonra iyi olacağım."

Kijika şaşkın görünüyordu.

"Herkes bizi mihraba kadar yenmiş olabilir ama ilk bebek sahibi olan biz olacağız."

Kijika daha aydınlanmış görünmüyordu. Anais onun yüzünü dikkatle izledi. Yüzünde yavaşça bir sırtma belirdi. Eli Anais'in karnına dokundu. "Bir bebeğimiz mi olacak?"

"Evet, haplarımı unuttuğum gün ne kadar çabuk hamile kalabileceğimi gösterdi. Hatırlıyorsun. Üzüleceğinden endişelenmiştim ve sen beni sakinleştirmiştin. Ama ikimiz de bir günün bu kadar fark yaratabileceğini düşünmemiştik."

"Vay canına, bebeğimiz." Onu kucağına aldı ve etrafında döndürdü. Kızın yüz ifadesini görünce onu hızla sandalyeye geri oturttu.

"Seni incittim mi?"

"Karnım dönmeye dayanamıyor. Bu kadar erken hamile kaldığım için biraz üzüleceğini düşünmüştüm."

"Hayır, o çılgın kuyumcu haklıydı. Çok çocuğumuz olacağını ve çabuk başlayacağımızı söylemişti."

"Ona inandın mı?"

"Anlayamadığımız gizemler vardır. Bu kuyumcunun yetenekli bir adam olduğuna inanıyorum."

"Onunla tanışmak istiyorum. Ama umarım bana ikizlerim olduğunu söylemez. Okula başlayana kadar zavallı annemizi ölümüne çalıştırdık. Anya ve ben her şeyin içindeydik."

"Belki bana çekerler ve barışçıl olurlar."

Gülerek adamın omzuna vurdu ve onu öpmek için öne doğru eğildi.

EPILOGUE

HASTANE ODASINDA HER İKİ EBEVEYN GRUBU TARAFINDAN ÇEVRELENEN KIJİKA oğlunu kucağına aldı. Büyükanne ve büyükbaba torunları Brodie Kijika Gibson'a gülümsedi.

"Brodie çok sevdiğim bir arkadaşımın adıydı. Yaklaşık beş yıl önce görevlerimizden birinden geri dönemedi. Ailesiyle temasa geçtim ve onları ziyaret edip kendi adlarını taşıyan oğlumuzla tanışmaya davet ettim."

Annesi Anais'in annesine gülümsedi. "Torunumuzun bizim adımızı taşımasından onur duyuyorum, Dacey Rose Gibson."

Anais tüm büyükanne ve büyükbabalara sıırıttı. "Umarım Kijika göreve gittiğinde ziyaret edersiniz. Çok yardıma ihtiyacım olacak. Anneme ne kadar zor zamanlar yaşattığımızı hatırlıyorum."

Daha sonra, tüm misafirler gittikten sonra Anais kızını hemşireye teslim etti, o da onu yatağın yanındaki beşiğe yerleştirdi. Brodie babasının kollarında uyuyakalmıştı ama Dacey etrafına bakındı.

"Bize çok neşe ve çok baş ağrısı verecek. Sanırım okula gidene kadar benim ve kız kardeşimin yaptığı gibi davranacak. Bize uslu durmayı öğreten çok sert bir öğretmenimiz vardı, yoksa okulda geç saatlere kadar kalmamız gerekirdi."

"Dacey'i halledebiliriz." Brodie'ye başıyla işaret etti. "Sanırım bana çekmiş."

"İkizlerimiz olabileceğini hiç söylememeliydim. Sanırım yukarıda biri gülüyor."

"Herkes gittikten sonra ablan sana söylemem için bana bazı iyi haberler verdi.

Yaklaşık yedi ay sonra bekliyorlar."

Anais yukarı doğru baktı. "Bunu duydun mu? Ona ikizleri de verin." "Çok kötüsün," diye alay etti Kijika.

"İkizlerimiz olduğu için gerçekten mutluyum. Sadece sen görevdeyken birbirlerine yapışıp sabrımı sınamalarından biraz korkuyorum."

"Yardım için annenizi arayın. İkinizi de o büyüttü."

"Büyüdüğümüz yıllarda taşrada yaşıyorduk. Çiftliğimiz, atlarımız ve balıkçılığımız olmasaydı çok daha fazla yaramazlık yapardık."

Kijika eğildi ve onu öptü. "Uyu. Çiftimizi dünyaya getirmek için çok uğraştın. Ben pencerenin yanındaki yumuşak koltukta uyuyacağım."

O uzaklaşmaya başladığında, Anais kolunu çekti. Tekrar eğildi. "Seni seviyorum Kijika ve Gölge'yi de seviyorum."

"Kalbim seninle ve bebeklerimizle dolu. Erkekler tarafından azarlanacağım. Asla evlenmeyeceğime yemin etmiştim. Dört kişilik bir aile olduğumuzu duyunca çok gülecekler."

"Umurunda mı?"

"Hayır, bence çok eğlenceli olacak."

Onun elini tuttu. "Başka bir görev için ne zaman yola çıkman gerekiyor?"

"Bugün değil. Ama her an olabilir. Annem seninle kalacağını söyledi. ayaktaydın ve daha güçlüydün."

"Umalım da birkaç haftamız olsun, sevgili kocacığım."

"Katılıyorum. Tüm büyükanne ve büyükbabaların toplanıp ben dönene kadar sana ve bebeklere bakacaklarını biliyorum. Scout'un her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için senin ve ikizlerin arasında koşturacağını umuyorum. Onu geri aldığımızdan beri sürekli senin yanında. Daha yaşlı olabilir ama ailesini koruyacaktır."

Dacey Rose haykırarak ellerini ve ayaklarını salladı. Onun çığlığı Brodie'yi uyandırdı ama o sadece etrafına bakındı. Kijika kızını kollarının arasına aldı. Anais yeni doğmuş bebeğin gölgelerden fazlasını göremediğini biliyordu ama küçük parmakları onun parmağına dolanırken yüzüne bakıyor gibiydi.

"Biliyordum." Anais güldü. "Keşke yüz ifadeni görebilseydin. Parmaklarını seninkilere doladığında, babamın kalbi onun küçük parmağına dolandı."

"Haklısın ama Brodie uyumaya devam etti. Sence bir dahaki sefere yine ikizlerimiz olacak mı?"

Sevgi dolu karısı ona bir yastıkla vururken yüreği sevinçle doldu. "Bak şimdi ne yaptın. Bunu yüksek sesle söyledin."

Dacey ağlamayı bıraktı ve gülen babasını izledi.

"İyi geceler, güzel bayan. Burada kontrol tamamen bende."
Dacey yeniden telaşlanmaya başlayınca Anais sırtarak, "Biraz kontrol," dedi.

*

Serinin bir sonraki kitabı *SEAL'in Sürpriz Görevi*, şu anda
ŞİMDİ İNDİR!

ALSOBYRACHELMCNELY

Özel Kuvvetler: Alfa Operasyonu:

SEAL'in Sürpriz Bebeği

SEAL'in Sürpriz Gelini

SEAL'in Sürpriz İkizi

SEAL'in Sürpriz Görevi

SEAL'in Sürpriz Evliliği

SEAL'in Sürpriz Eşi SEAL'in

Sürpriz Kurtarışı

Shock Force One Bir

Öpücükle Mühürlendi

Bir Yeminle Mühürlendi

Bir Twistle Mühürlendi

Diğerleri:

Merak Uyandıran

Sahtekar Israrcı Talip

Rouge Talip

Savaşçı Talip

Amerikalı Talip Soylu

Talip

Kont'un Yılmayan Gelini

Dük'ün Beklenmedik Gelini

Dük'ün Kör Ayartması

Kumtaşları Hayalet Sırlar

Marki'yi Büyülemek

ABOUT THE AUTHOR

Florida'da doğan Rachel McNeely'nin ilk hayalleri arasında bir film yıldızı olmak da vardı. Tabii ki bu gerçekleşmedi. Daha sonra, büyüleyici hikayelerle dolu gündüz düşlerine daldı. Kağıda dökmeye başladığında arkadaşları onun bu hikayeleri kendilerine okumasına katlanmak zorunda kaldı.

Evlilik, çocuklar ve üniversiteye geri dönmek için hayatında bazı sapmalar oldu. Ancak, hevesli bir okuyucu olmaya ve bir kitabının yayınlanacağı günün hayalini kurmaya devam etti. Çocukları büyüdüğünde ve yazacak zamanı olduğunda, bir yazar grubuna katıldı ve yazma ve yayınlama hayalleri gerçek oldu.

Bu hayran kurgu dünyasında burada listelenenden çok daha fazla kitap var, güncel bir liste için www.AcesPress.com adresine gidin

*Amazon sayfamızı şu adresten de ziyaret edebilirsiniz:
<http://www.amazon.com/author/operationalalpha>*

Özel Kuvvetler: Operation Alpha World

Christie Adams: [Charity's Heart](#)

Denise Agnew: [Dangerous to Hold](#)

Shauna Allen: [Aubrey'i Uyandırmak](#)

Brynne Asher: [Blackburn](#)

Linzi Baxter: [Unlocking Dreams](#)

Jennifer Becker: [Hiding Catherine](#)

Alice Bello: [Shadowing Milly](#)

Heather Blair: [Kurtar Beni](#)

Anna Blakely: [Gracelynn'i](#)

[Kurtarmak](#) Julia Bright:

[Lorelei'yi Kurtarmak](#) Cara

Carnes: [Mari'yi Korumak](#)

Kendra Mei Chailyn: [Canavar](#)

Melissa Kay Clarke: [Annabeth'i](#)

[Kurtarmak](#) Samantha A. Cole: [Handling Haven](#)

Sue Coletta: Melissa

Combs [hacklendi:](#)

[Gallant](#)

Anne Conley: [Misty için Kefaret](#)

KaLyn Cooper: [Melina'yı](#)

[Kurtarmak](#) Janie Crouch: [Fırtına](#)

Liz Crowe: [Mariah'yı](#)

[İşaretlemek](#) Sarah Curtis:

[İhtimalleri Güvence Altına](#)

[Almak](#)

Jordan Dane: [Avery](#) Tarina Deaton

[için Kefaret: Kayıp](#) Aspen Drake'de

[Bulundu, Yoğun](#)

KL Donn: [Çözülen Aşk](#) Riley

Edwards: [Olivia'yı Korumak](#) PJ

Fiala: Sophie'yi Savunmak
Nicole Flockton: Maria'yı Korumak

Michele Gwynn: Emma'yı Kurtarmak Casey Hagen: Nebraska'yı korumak Desiree Holt: Maddie'yi Korumak Kathy Ivan: Sarah'yı Kurtarmak Kris Jacen, Benimle Ol Jesse Jacobson: Onuru Korumak Silver James: Ay'ı Kurtarmak Becca Jameson: Sofia'yı Kurtarmak Kate Kinsley: Ava'yı Korumak Heather Long: Arizona'yı Korumak Gennita Low: Koruma Yok Kirsten Lynn: Jesse Margaret Madigan için Güçlerimizi Birleştiriyoruz: Paranın Karşılığı Kimberly McGath: Selef Rachel McNeely: SEAL'in Sürpriz Bebeği KD Michaels: Laura'yı Kurtarmak Lynn Michaels, Kyle Wren Michaels'ı Kurtarmak: Tilki ve Tazı Kat Mizera: Bobbi'yi Korumak Keira Montclair, Kurt ve Vahşi İskoçlar Mary B Moore: Güç Koruması LeTeisha Newton: Kelebeği Korumak Angela Nicole: Donna'yı Korumak MJ Nightingale: Güzelliği Korumak Sarah O'Rourke: Özgürlüğü Kurtarmak Victoria Paige: Izabel'i Geri Almak Anne L. Parks Mason Debra Parmley: Pippa Lainey Reese'i korumak: New York'u Korumak TL Reeve ve Michele Ryan: Mateo'nun çıkarılması Elena M. Reyes: Ava'yı Tutmak Angela Rush: Charlotte Rose Smith: Saving Satin Jenika Snow: Lily'yi Korumak Lynne St. James: SEAL's Spitfire

Dee Stewart: Conner
Harley Stone: Merhameti Kurtarmak

Jen Talty: Burning Desire
Reina Torres, Hi'ilani'yi
Kurtarmak Savvi V: Loving
Lex
Megan Vernon: Bizi Koruyor
Rachel Young: Marissa Yüzünden

Delta Team Üç Serisi

Lori Ryan: Nori'nin Deltası
Becca Jameson: Destiny'nin
Deltası Lynne St James, Gwen'in
Deltası
Elle James: Ivy'nin Deltası
Riley Edwards, Hope'un
Deltası

Polis ve İtfaiye: Alfa Dünyası Operasyonu

Freya Barker: Sonbahar İçin Yanıyor
B.P. Beth: Scott
Jane Blythe: Marigold'u
Kurtarmak Julia Bright, Amber
için Adalet Anna Brooks,
Georgia'yı Korumak KaLyn
Cooper: Gwen için Adalet Aspen
Drake: Emma'yı Barındırmak
Deandra Hall: Sharla için
Barınak Barb Han: Kace
EM Hayes: Ashleigh için Kumar
CM Steele: Umudu Korumak
Reina Torres: Sloane için Adalet
Aubree Valentine, Danielle için
Adalet Maddie Wade: İngilizceyi
Bulmak Stacey Wilk: Sahne Korkusu
Laine Vess: Lauren için Adalet

Tarpley VFD Serisi

Silver James, Elena için Savaşıyor
Deandra Hall, Carly için Savaşıyor
Haven Rose, Calliope için Savaşıyor
MJ Nightingale, Jemma için

Savaşıyor

TL Reeve, Brittney için Savaşıyor
Nicole Flockton, Nadia için Savaşıyor

Bildiğiniz gibi, bu kitap Susan Stoker'ın kitaplarından en az bir karakter içeriyordu. Daha fazlasına göz atmak için aşağıya bakın.

Koruma Mührü: Miras Serisi

Caite'in Güvenliğini
Sağlamak Brenae'nin
Güvenliğini Sağlamak
(roman)

Sidney'in
güvenliğini
sağlama Piper'ın
güvenliğini
sağlama Zoey'in
güvenliğini
sağlama
Avery'nin
güvenliğini
sağlama
Kalee'nin
güvenliğini
sağlama

Securing Jane (Şubat 2021)

SEAL Team Hawaii Serisi

Finding Elodie (Nisan
2021) Finding Lexie
(Ağustos 2021) Finding
Kenna (Ekim 2021) Finding
Monica (TBA) Finding
Carly (TBA) Finding Ashlyn
(TBA)

Delta Ekibi İki Seri

Koruyucu Gillian
Koruyucu Kinley
Shielding Aspen (Ekim 2020)
Shielding Riley (Ocak 2021)
Shielding Devyn (Mayıs 2021)
Shielding Ember (Eylül 2021)

Shielding Sierra (TBA)

Delta Force Kahramanları

Serisi *Rayne'i Kurtarmak*

(**ÜCRETSİZ!**) *Aimee'yi*

Kurtarmak (novella)

Emily'yi Kurtarmak

Harley'i Kurtarmak

Emily ile Evlenmek (roman)
Kassie'yi Kurtarmak
Bryn'i Kurtarmak
Casey'i Kurtarmak
Sadie'yi Kurtarmak
(roman) Wendy'yi
Kurtarmak Mary'yi
Kurtarmak
Macie'yi Kurtarmak (Novella)

Onur Rozeti: Teksas Kahramanları Serisi

Mackenzie için Adalet
(ÜCRETSİZ!) Mickie
için Adalet Corrie için
Adalet
Laine için Adalet (novella)
Elizabeth için Sığınak
Boone için Adalet
Adeline için Barınak
Sophie için Barınak
Erin için Adalet
Milena için Barınak
Blythe için Adalet
Umut için Barınak
Quinn için Barınak
Koren için Barınak
Penelope için
Barınak

Koruma Mührü Serisi

Caroline'ı Korumak
(ÜCRETSİZ!) Alabama'yı
Korumak Fiona'yı Korumak
Caroline ile Evlenmek
(roman) Yazı Korumak
Cheyenne'i Korumak
Jessyka'yı Korumak Julie'yi
Korumak (roman) Melody'yi
Korumak Geleceği Korumak

Kiera'yı Korumak (novella)
Alabama'nın Çocuklarını Korumak
(novella) Dakota'yı Korumak

New York Times, *USA Today* ve *Wall Street Journal* Çok Satan Yazarı Susan Stoker, yaşadığı Tennessee eyaleti kadar büyük bir kalbe sahip, ancak bu tam Amerikalı kız aynı zamanda son on dört yılını Missouri, California, Colorado, Indiana ve Texas'ta yaşayarak geçirdi. Emekli bir ordu mensubu ile evli ve şimdi onu ülkenin dört bir yanında takip ediyor.

www.stokeraces.com
www.AcesPress.com
susan@stokeraces.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.